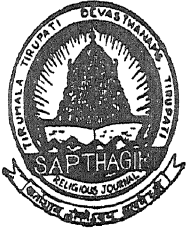
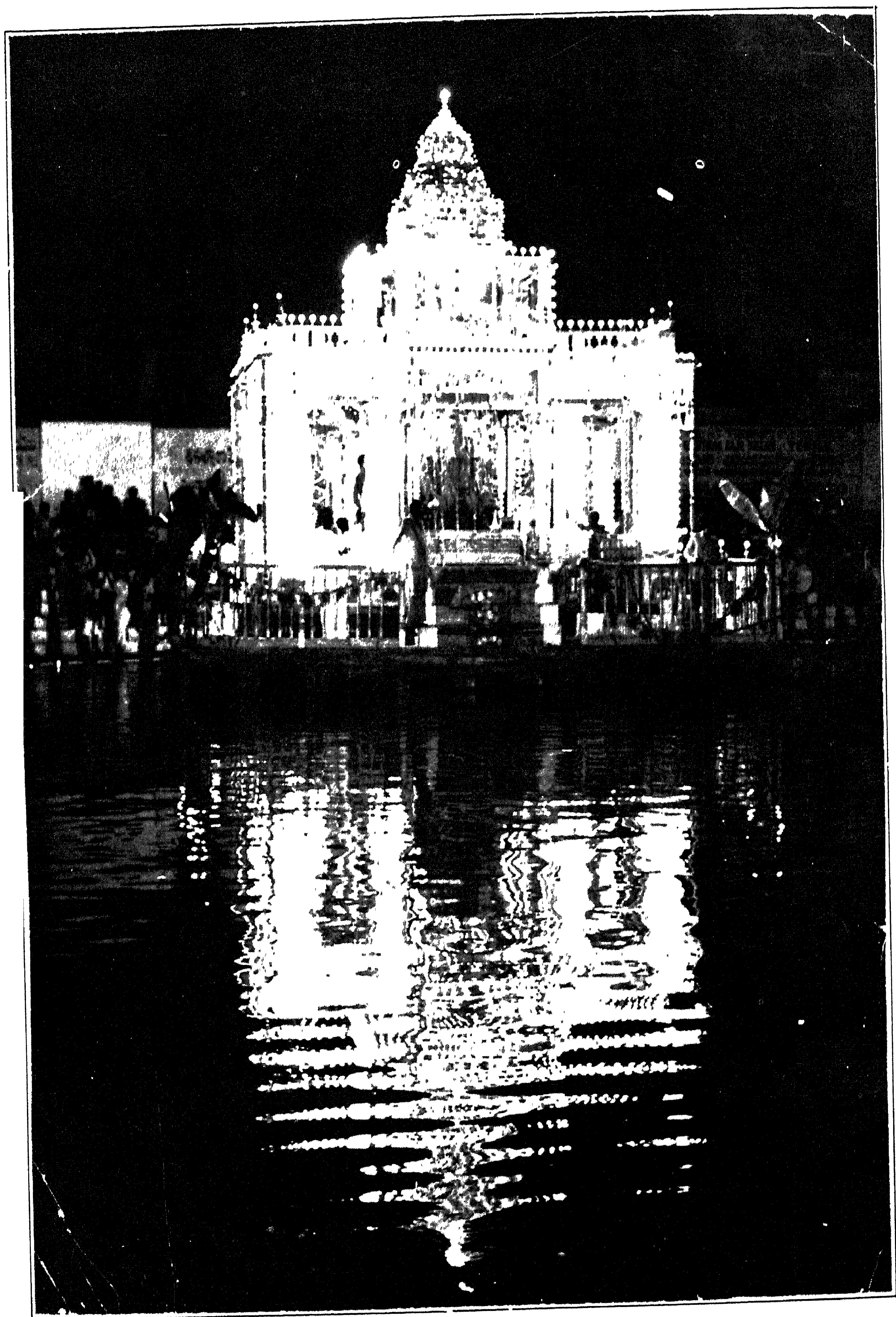
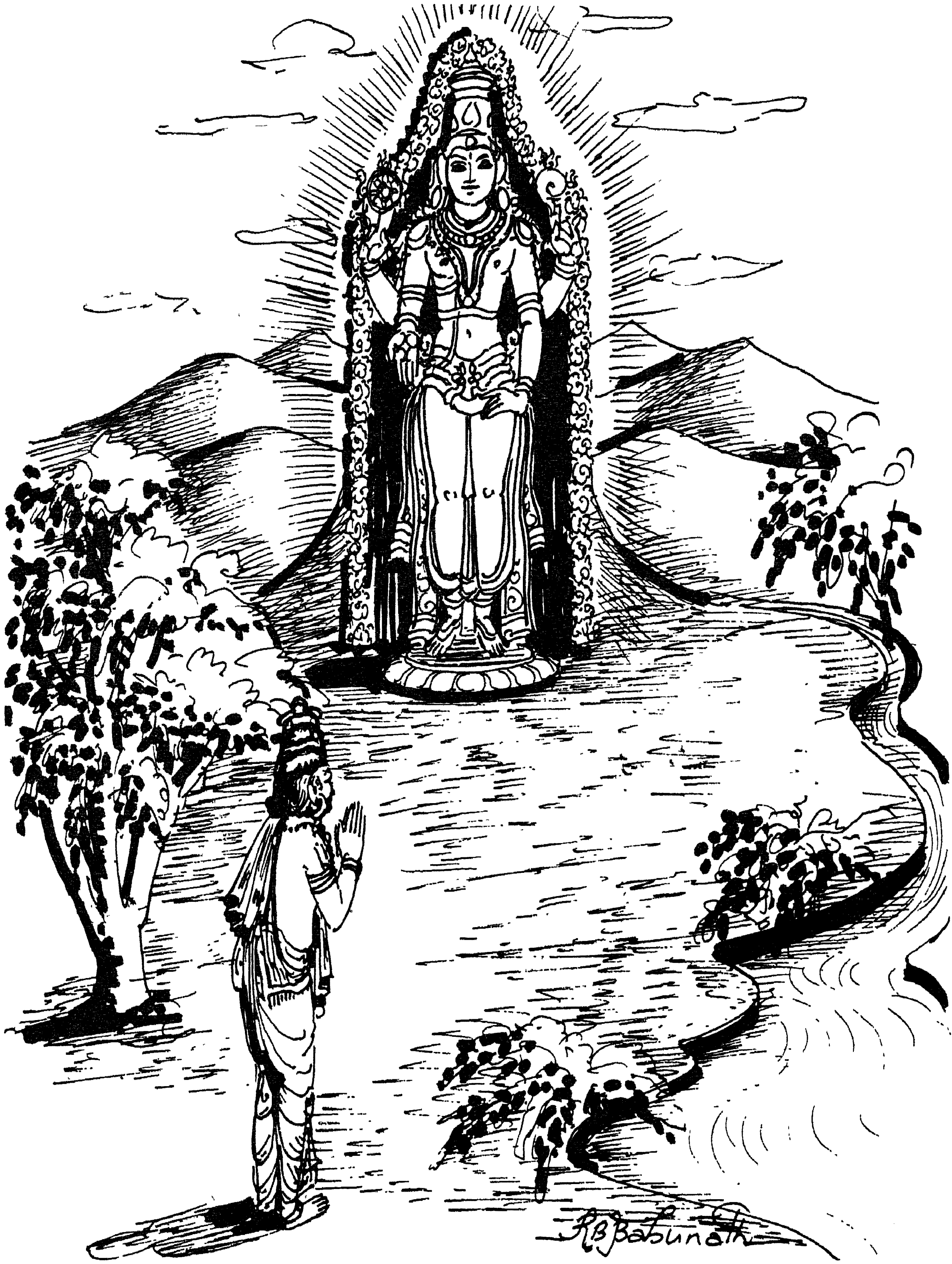

மார்ச், 1995

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான சமய மாத இதழ்

செடியாய வல்வினைகள் தீர்க்கும் திருமாலே,
நெடியானே வேங்கடவா நின் கோயிலின் வாசல்
அடியாரும் வானவரும் அரம்பையரும் கிடந்தியங்கும்
டியாய்க் கிடந்துன் பவளவாய் காண்பேனே.

[பிறவிதோறும் பின்தொடரும் தீவினைகளைக் களைந்தொழிக்கும் திரு மாலே! நெடிதுநின்று அருள்பவனே, வேங்கடவனே! புகழ்பெற்ற நீ உறையும் கோயிலின் வாசலில், அடியார்களும், தேவர்களும் நாளும் உன்னைத் தொழ வணங்கிடும்படியாக நான் பிறந்து, உன் பவளம் போன்ற, புன்சிரிப்பு உதிரும், வாயழகைக் காணவிழைகின்றேன்.]

--(பெருமாள் திருமொழி)

ஸப்தகிரி

மார்ச் - 1995

தனிப்பிரதி ரூ. 2 — மலர் 25

வருடச்சந்தா ரூ. 24 — இதழ் 10

சிறப்பாசிரியர் :

திரு. என். ரமேஷ்குமார், ஐ.ஏ.எஸ்.
செயலாட்சித்தலைவர்,
தி.தி.தேவஸ்தானம்,
திருப்பதி.

ஆசிரியர்:

திரு. என்.எஸ். ராமமூர்த்தி, எம்.ஏ.

அச்சிடுபவர்:

திரு. பி. மோகன்ராவ்,
மேலாளர்,
தி.தி.தேவஸ்தான அச்சகம்,
திருப்பதி.

பிரதிகளுக்கு:

EDITOR,
"Sapthagiri"
T.T.D., Tirupati.

உள்ளுறை

அட்டைப்பட விளக்கம்

முகப்பட்டை : 'முத்துப்பந்தல்' வாகனத்தில் ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வரர் - திருமலை.

முதல் உள்ளட்டை : திருமலையில் தெப்போத்ஸவம்

2-வது உள்ளட்டை : ஸ்ரீகோதண்டராமசுவாமி திருக்கோயில் உட்தோற்றம். திருப்பதி.

பின்னட்டை : ஸ்ரீகோவிந்தராஜ சுவாமி திருக்கோயில் உட்தோற்றம். திருப்பதி.

JAGADISH

உங்களுடன்....

வேத உபநிடதங்கள், புராணங்கள் முதற்கொண்டு, சங்க இலக்கியங்கள், பின்னர்வந்த ஆழ்வார்கள் உள்ளிட்ட பல மெய்யடியார்கள் வரையில்; பல்லோர் தம் ஆயிரக்கணக்கான செய்யுட்களில் - பாடல்களில் ஒருமனதாக போற்றித்துதித்த பகவானாக, அவ்வேழு மலைகளில் நின்ற கோலத்தில் நாளும் அருள்பாலித்திடும் ஸ்ரீநிவாசன் திகழ்கின்றான். அவ்வேழுமலையானைக் கண்டோர், தாங்கள் பெற்ற அருள் அனுபவத்திற்கு ஏற்றவாறு பல பாடல்களின் மூலம் அவ்இறைவனைப் புகழ்ந்தேத்தி, பக்தி நெறியில் ஒரு எளிமையினை, ஆன்மீக ஆற்றலினை, உயர்வினை ஏற்படுத்தி 'வைணவ நெறி'க்கு மேலும் உரம் சேர்த்தனர். அவர்களுள் தங்களுக்கே உரிய ஒரு தனி 'பக்தி முத்திரை'யினைப் பதித்தவர்கள் ஆழ்வார்கள். அவர்கள் அளித்தருளியது, "திவ்யம் ததாமி தே சக்ஷு:" என்றும், "ஜன்ம கர்ம ச மே திவ்யம்" என்றும் கீதை போற்றும் 'திவ்யம்' எனும் சொல்லை அடைமொழியாகக் கொண்ட 'நாலாயிரத்திவ்யபிரபந்தம்' எனும் திராவிட வேதமாகும்.

வைணவ நெறிப்படி அத்திவ்யப் பிரபந்தம் 'பிரமாணம்' என்றும், அவற்றை வழங்கிட்ட ஆழ்வார்கள் 'பிரமாதா' என்றும், அப்பாசுரங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன திவ்ய தேசங்கள் எனும் திருப்பதிகள் 'பிரமேயம்' என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. இறைவனை மற்றைய நிலைகளில்விட 'பின்னானார் வணங்கும் ஜோதி'யான அர்ச்சா திருமேனி அழகிலும், அத்திருமேனிகள் நின்றவாறும், கிடந்தவாறும், இருந்தவாறும் உகந்தருளின திருப்பதிகளின் மேன்மையிலும் ஆழங்கால்பட்டனர் ஆழ்வார்கள். இவ்வாழ்வார்கள் அம்மாயவனின் அம்சாவதாரங்களாக, மனிதனை இறைநிலைக்கு உயர்த்திட, அம்மாயவனாலேயே அனுப்பப்பட்ட இறைத்தூதர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். அவர்தம் திருப்பிறப்பை, ஸ்ரீமத்பாகவதமும், அவர்கள் பிறந்திட்ட இடத்தைச் சார்ந்த நதிகளைக் குறிப்பிட்டுக்கூறிய செய்திமூலம் அறிந்து இன்புறலாம். அப்பெருமைபெற்ற ஆழ்வார்களில் விந்தைபுரிந்தோர் பலரும் இருந்தனர். அவர்களுள் தனித்தன்மை பெற்று விளங்குபவர் நம் 'கூடல்நாயகன்' குலசேகராழ்வார்.

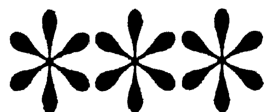
கோவிந்தனின் அழகிலும் அவனுறையும் திருத்தலங்களின் சிறப்பிலும் உருகிய மற்றைய ஆழ்வார்களிடமிருந்து, மால் உறையும் திருப்பதிகளில் ஒன்றான திருமலையுடன் குலசேகர் பிணைத்துக்கொண்ட பாசமும் பற்றும் அன்னாரைச் சற்றே வித்யாசப்படுத்தியுள்ளது. நம் குலசேகரர் "கான்புகன்ற காகுத்தன்" கதையில் கரைந்ததென்னவோ உண்மை! அரங்கத்து அண்ணலின் அழகில் ஆழங்கால்பட்டதும் உண்மை! ஆயினும் வேங்கடவன் உறையும் வினைதீர்க்கும் மாமலையாம் வேதமலைமீது அவர் கொண்ட ஈடுபாடு சற்றே விந்தையானது; புனிதமானது. ஒருவனுக்கு வாழ்க்கையில் புகழ் தந்தது வேறு ஒரு இடமாக அமையலாம். வசதி சேர்த்தது மற்றுமொரு இடமாக இருக்கலாம். ஆனால், தான் பிறந்த இடம் அவனுக்குப் பிறப்பைத் தவிர வேறு எதற்கும் இடமோ, வாய்ப்போ தரவில்லையாயினும், அந்த இடமே அவன் மனதில் என்றும், எங்கும் நினைவில் நின்றிடும். பெற்றதாயும், பிறந்த இடமும் ஒருவனுடைய வாழ்க்கையில் எப்போதும் இடம் பெறவே செய்யும். குலசேகரர் அனுபவித்த திருத்தலங்கள் ஏழேயாயினும், 'மலர்மகள் நாயகன்' உறைந்தருளும் திருமலையின் மீது அவர் ஏற்படுத்திக்கொண்ட தொடர்பு, தான் பிறந்த திருவஞ்சிக்களத்தையும் மறக்கச்

செய்துவிட்டது. வேங்கடமலையைப் பற்றி அவர் பாடிய பாசுரங்கள் பத்தேயாயினும், அப்பத்திலும் மலர்மங்கைமணாளனை முடி முதல் பாதம் வரை அணு அணுவாகக் கண்டும் கேட்டும் அனுபவிக்கத் துடிக்கும் அவர்தம் பக்தி உள்ளம் நமக்குத் தெரியவே செய்கின்றது. திருமலையை எவ்வகையிலாவது தன் பிறப்பால் உறவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்றும், வேங்கடவனை நாடிவரும் பக்தர்களின் உறவும் தனக்குக் கிடைத்திடவேண்டும் என்றும் அவர் படும்பாடு, அவரை மற்றைய ஆழ்வார்களிடமிருந்து சற்றே வேறுபடுத்தியுள்ளது.

திருமலையில் தான் பிறந்திடவேண்டும் என்று கூறுகின்றபோது, மீனாகப் பிறந்தால் சுனை வற்றிவிடுமோ என்றும், பறவையாகப் பிறந்தால் வேடர்கள் கையில் பிடிபடுவோமோ என்றும், மலைச்சிகரமாகப் பிறந்தால் நாளை கோயில் பார்வையிலிருந்து மறைக்கப்பட்டு விடுவோமா என்றும், வழிப்பாதையாகப் பிறந்தால் நாளை பாதை மூடப்பட்டுவிடுமோ என்றும், கோயில் வாசலில் ஒரு படியாகப் பிறந்தால் நாளை படி பொன்னால் மறைக்கப்பட்டுவிடுமோ என்றும் பலவாறு தனக்குத்தானே சந்தேகங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, எப்படிப்பார்த்தாலும், பிறக்கவிரும்பினாலும் இறுதியில் தன் பிறப்பின் சுமையை அந்தப் பரந்தாமனுக்கே அவர் விட்டுவிடுவதன் மூலம் ஏழுமலையின் ஏற்றமும், ஏழுமலையானின் அருளாற்றலும், திருமலை யாத்திரையின் சிறப்பும் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. சித்திரக்கூடத்து நாயகனையும் இராமனாக எண்ணிப்பாடும் வகையில் இராமரின் தீவிர பக்தராக விளங்கிடும் நம் 'கொல்லி காவலர்', அவ் இராமர் பிறந்திட்ட திருஅயோத்தியினைப்பாடிய போதும், தான் அங்குப் பிறக்க எண்ணாது, 'பொன்மலைமேல் ஏதேனும் ஆவேனே' என்றவருடைய முறையீட்டைப் பார்த்திடும்போது, அவருக்குள்ள 'வேங்கடப்பற்று' தெள்ளெனத் தெரியவரும்.

மெய்யடியார்கள் யாவரும் இறையருள் பெற்று முக்திபெறும் பேற்றினை அடைய வேண்டும் என்று துடித்திட, இவர்மட்டும் திருமலையில் மறுபடியும் பிறந்திட அவாவுறுகின்றார். இதற்கு, நாளும் திருமலையில் மணக்கோலமும் விழாக்கோலமும் பெற்றிடும் ஸ்ரீநிவாசனின் திவ்ய தரிசனமே முக்ய காரணமாக இருக்கக்கூடும். மேலும் கலியுகத்தில் கண்கண்ட தெய்வமாக, ஏழையர் பங்காளனாக, வினைதீர்க்கும் வித்தகனாக நாளும் நின்றருளும் அவ்வேங்கடவன் உறையும் திருமலையானது உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்திடும், அறிவைச் செம்மைப்படுத்திடும், உடலைப் புனிதப்படுத்திடும் ஒரு வேத வெற்பாக இருப்பதால்தான், திருமலையானது நம் குலசேகரரை வெகுவாக ஈர்த்துள்ளது எனலாம்.

அத்தகு புனிதமிகு திருமலையானது, குலசேகராழுவார் அஞ்சியபடி இல்லாமல், மீன்கள் துள்ளிவிளையாடிடும் பல சுனைகளையும், வானோங்கு மரங்களையும், சலசலத்தோடும் நீரோடைகளையும், மாலவன் புகழ்பேசி சிறகடித்துப் பறந்திடும் பல இனப்பறவைகளையும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக குலசேகரர் பிறக்கவிரும்பிய 'குலசேகரப்படி'யும் உள்ளன. ஆம் 'சேரலர் கோன்' கண்டு அனுபவித்த இயற்கையும், ஆன்மீகச் சூழ்நிலையும், வேங்கடநாதனும் நம் வாழ்க்கைக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக இன்றும் திகழ்கின்றனர். அவற்றைத் திருமலை நாடிவரும் யாத்திரிகப் பொதுமக்கள் 'குலசேகரர்' வழிநின்று நாளும் அனுபவிக்கவே செய்கின்றனர். அவ்அனுபவத்தைத்தந்திட்ட குலசேகராழ்வாரின் திருவடிகளைப் பணிந்தேத்தி, திருமலையைத் தொழுதிடுவோமாக!

முமுட்சுப்படி

திரு. மா. ருதிதாஸன் காஞ்சிபுரம்

மூலம் : 203

" 'சசால சாபஞ்ச முமோச வீர:'-என்கிறபடியே இவை அநுபாயங்களான மாத்ரமன்றிக்கே கால்கட்டு என்கிறது."

1) மற்ற உபாய்ங்களை விட்டபிறகே பகவானைப் பற்ற வேண்டும் என்பது ஏன்?

பெருமானுடைய அம்புகளால் துளைக்கப்பட்டு நிலை கலங்கி நின்ற இராவணன் தன்னுடைய கையில் வில்லினை ஏந்தி நின்ற வரை இராமபிரான் அவனைப் போகவிடவில்லை.

இராவணன் தன்னுடைய வில்லைக் கீழே போட்டபிறகே அவனை நோக்கி இராமபிரான், "நீ இன்று போய் போருக்கு நாளைவா!" என்று விடை கொடுத்தார் என்பது இராமாயண நிகழ்ச்சி.

இதனை நோக்கும் போது இராவணன் தன் கையில் பிடித்திருந்த வில்லே அவன் வெற்றிக்குத் தடையாய் இருந்ததோடு, அவ்விடத்தை விட்டு அவன் செல்வதற்கும் தடையாக இருந்தது அறிகிறோம்.

அதுபோலவே, வேறு உபாயங்களின் சிறு தொடர்பும் வீடு பேறு அடைவதற்குக் காரணங்களாக அமையாமல் போவதுடன், சமுசார பந்தத்திலிருந்து விலகி உயர்ந்த வீடு பெறுவதற்கும் சேதனனுக்குத் தடையாக உள்ளது என்பதனை அறிகிறோம்.

ஆகவே, மற்ற உபாயங்களின் தொடர்பிலிருந்து நீங்கிய பின்பே பகவானைப் பற்ற வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

மூலம் : 204

"சக்கரவர்த்தியைப் போலே இழக்கைக் குறுப்பு."

1) மற்ற உபாயங்களின் தொடர்பு பெருமானை இழப்பதற்குக் காரணமாகிறது என்பதனைச் சான்று காட்டி விளக்குக.

தசரதன் தன் மனைவியாகிய கைகேயிக்கு முன்பொரு கால் கொடுத்த வரத்தை மறுக்கக்கூடாது என்று எண்ணினான். வாய்மை தவறக் கூடாது என்பது உலகியல் சம்பந்தப்பட்ட சாமானிய தருமம். இந்தத் தருமத்தைக் கடைப்பிடித்ததால், தசரதன் கைகேயிக்கு வரம் கொடுத்துப் பெருமானையே இழந்து விட்டான். சாமானிய தருமத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டிப் பெருமானாகிற உயர்ந்த தருமத்தையே - பெரும் பேற்றையே தசரதன் இழந்துவிட்டானன்றோ!

அதுபோலவே மேற்போக்காகப் பார்க்கும்போது தருமங்கள் போன்று காணப்படும் கன்ம ஞான பக்திகளைக் கடைப்பிடித்தால், இவை பெருமானாகிற பெரும்பேற்றைப் பெறுவதற்கு இடையூறாக இருப்பதுடன், பகவத் விஷயத்தோடு சேர்ந்து வாழ்வதாகிய இன்பப் பேற்றையும் இழக்குமாறு செய்து விடும் என்பதனையும் அறியலாம்.

மூலம் : 205

" 'ஸர்வ தர்மங்களையும் விட்டு' என்று சொல்லுகையாலே சிலர் 'அதர்மங்கள் புகுரும்' என்றார்கள்."

1) எல்லாத் தருமங்களையும் விட்டு விடுதல் வேண்டும் என்னும் கருத்து குறித்துச் சிலர் கொள்ளும் சந்தேகம் யாது?

சர்வ தருமங்களையும் விடுதல் வேண்டும் என்று சொல்லுவதால், தீய செயல்களைச் செய்யாமல் இருத்தலையும் விட வேண்டும் என்பது பொருளாகாதா? என்று சிலர் சந்தேகம் கொள்வர்.

மூலம் : 206

" அது கூடாது; 'அதர்மங்களைச் செய்' என்று சொல்லாமையாலே."

1) அந்தச் சந்தேகம் கூடாது என்பது ஏன்?

'எல்லாத் தருமங்களையும் விடு' என்றுதான் சொல்லப்பட்டுள்ளது. 'தீய கருமங்களைச் செய்!' என்று சொல்லவில்லை. எனவே, அந்தச் சந்தேகமே எழத்தேவையே இல்லை.

மூலம் : 207

"தன்னடையே சொல்லிற்றாகாதோ என்னில்."

மூலம் : 208

"ஆகாது தர்ம சப்தம் அதர்ம நிவ்ருத்தியைக் காட்டாமையாலே."

1) 'தர்மங்களை விட்டு' என்னுமிடத்தில் 'தீயவற்றை செய்யாதிருத்தலை விடுதல்' என்று ஏன் சொல்லப்பட்டதாகாது?

'தரும' என்னும் சப்தம் 'தீய கருமங்களைச் செய்யாதிருத்தல்' என்னும் பொருளைத்தெரிவிக் கிறது.

'தரும' என்பது நற்கருமங்க ளையே குறிக்கும். எனவே, 'தீய வற்றைச் செய்யாதிருத்தலை விடுதல்' என்பது பொருளா காது என்பதனை நன்கு உண ரலாம்.

மூலம் : 209

"காட்டினாலும், அத்தை ஒழிந்தவற்றைச் சொல்லிற்றுமித் தனை."

1) 'பாவங்களைச் செய்' என்னும் கருத்து இங்குப் பொருந்துமா?

பொருந்தாது.

இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நன்மையே தருவனவற்றைச் செய்யும் போது தீய செயல் களைச் செய்யாது விடுதல் தானாகவே ஏற்படும்.

'நன்மை தருவனவற்றையும் விட்டுக் கன்மஞான பக்திகளைச் செய்' என்று பெருமான் முத லில் உபதேசிக்கிறார். பின் னர் இவற்றையும் விட்டுத் தன் னையே பற்றுமாறும் இங்குக் கூறுகிறார்.

அப்படியிருக்கப் 'பாவங்க ளைச் செய்' என்பது பகவா னுடைய கருத்தாக இருக்குமோ என்று எண்ணுவது எங்ஙனம் பொருந்தும்?

மூலம் : 210

"தன்னையும் ஈச்வரனையும், பலத்தையும் பார்த்தால் அவை புகுர வழியில்லை."

1) இங்ஙனம் அதர்மத்தை ஒதுக்கிப் பேசுதற்குக் காரணம் யாது?

சேதனனையும், பெருமானை யும், சேதனன் விரும்பும் பய னையும் ஊன்றி நோக்கின், அத ருமங்கள் புகுதற்கு வழியில்லை என்பதை அறியலாம்.

சேதனன் அதருமத்தைச் செய் தால் பெருமானுக்கு வெறுப்பே உண்டாகும். எனவே, பெரு மானுக்கு விருப்பமானவற்றைச் செய்வதே சேதனனுக்குச் சொரு பமாகும்.

சேதனன் செயல் புரிவதற்குப் பயன் பெருமானின் முகமலர்த் தியே! இந்தப் பயனை நோக் கினாலும், தீச்செயல்கள் செய் யக்காரணமில்லை.

எனவே, தருமம் என்னும் சொல் 'நல்ல தருமங்களைச் செய்தல்' என்பதை மட்டுமே குறிக்கும் என்பதனை அறிய லாம்.

2) 199 முதல் 210 வரையுள்ள மூலங்-களின் கருத்துக்களைச் சுருக்கி வரைக.

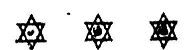
புத்தி விசேஷத்தோடும் கூடி யவனாய் விடுகையே தியா கம் எனப்படும். கொடிய

பாவங்களைச் செய்யாது விடு தல் போன்று கன்மஞான பக்தி களாகிற தருமங்களையும் செய் யாது விடுதல் வேண்டும்.

குளித்த பிறகே உணவு உட் கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் போல, மற்றைய உபாயங் களை விட்ட பிறகே இவ்வுபா யத்தைப் பற்ற வேண்டும். மற் றைய உபாயங்களில் சேதன னுக்குச் சிறிதும் பற்று இருத்தல் கூடாது. மற்றைய உபாயங் களில் சிறிது தொடர்பு ஏற்படி னும், தசரத சக்கரவர்த்தியைப் போன்று பேற்றை இழப் பதற்குக் காரணமாகி விடும். எல்லாத் தருமங்களையும் செய் யாது விடு என்பதனால், அதர் மங்கள் வந்து சேராவோ என் னில் 'அதர்மங்களைச் செய்' என்று கூறுமையின் அவை வந்து சேரா. இது தன்ன டைவே சொல்லிற்றாகாதோ என் னில், தருமம் என்னும் சொல் அதர்மங்களின் விடுதலையைக் காட்டாமையின் அது பொருந் தாது. 'ஸர்வ' என்னும் சொல் 'தருமம்' என்னும் சொல் லுடன் சேர்ந்திருத்தல், இது அதர்மங்களின் விடுதலையைக் காட்டினாலும், இந்த இடத் தில் அது வேண்டுவதில்லை யாதலால் அஃதொழிந்தவற் றையே இங்குச் சொல்லுகி றது. அன்றியும் சேதனன் தன் நிலையையும், பகவானின் இயல்பையும், தான் விரும்பி நிற்கும் பயனின் பண்பையும் நோக்கின் அதருமங்கள் நுழை வதற்கு வழியில்லை" என்பவன வாகிய கருத்துக்கள் 199 முதல் 210 வரையிலான மூலங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

(தொடரும்)

புண்ணியம் பூத்தது

திரு. வ. ஜோதி - புதுப்பேட்டை.

பிரபக்தி என்பது எம்பெருமானே சரணம் என்று, விடாது நினைந்து, அவன் அருளுக்குப் பாத்திரமாகி, மீளா சக்தி என்னும் முக்தியை அடையும் நெறியாகும்.

காட்டில் உறைதலும், மலைக் குகைகளில் வசித்தலும், மான் தோல் போன்றவற்றை உடுத்தலும், தலைமயிரை மழித்தலும், சடையாக நீட்டலும் இவை அனைத்தும் முக்தி பெறுவதற்குப் பலரும் மேற்கொள்ளும் வழிகளாகும். இந்நெறிகளைக் காட்டிலும் பிரபக்தி நெறியே மிகச் சிறந்தது.

இராமாயணம் முழுவதுமே பிரபக்தி அல்லது சரணுகதி சாஸ்திரம் என்றே அறிஞர் கூறுவர். பாலகாண்டத்தில் தேவரும், அயோத்தியா காண்டத்தில் பரதரும், ஆரணிய காண்டத்தில் முனிவர்களும் காகாசுரன் முதலானவர்களும், கிட்கிந்தா காண்டத்தில் சுக்ரீவன் முதலானவர்களும், சுந்தர காண்டத்தில் பிராட்டியும், யுத்த காண்டத்தில் வீடணனும் முறையே சரண் புகுந்தனர்.

எனவே இராமனைச் சரண் புகுந்தோர் அடைந்த பேரினும் பெரிய பேறு உலகில் இல்லை. இதனை அழகரந்தாதி மிக அற்புதமாகக் கூறுகின்றது.

செய்தவ ராக வருந்தியும்
தீர்த்தத்துறை படிந்தும்
கைதவ ராகமும் கற்று மென்னாங்
கடற் பார் மருப்பிற்
பெய்த வராகனை மால்லங்
காரனைப் பேரிலங்கை
எய்தவ ராகவா வென் றேத்த
நீங்கும் இருவினையே.

-அழகரந்தாதி -10

எனவே எம்பெருமான் இராமனை எண்ணித் துதிப்போர் எல்லாவிதமான பாவங்களும் நீங்கப்பெற்று முக்தி நெறியே அடைவர். இராமனுடைய திருநாமம் அமுதினும் சிறப்புடையது. உலக நோய்க்கெல்லாம் அருமருந்தாய் அமைந்தது. அந்த இராம நாமத்தை உச்சரித்தே சபரி மோட்சத்தை அடைந்தாள். அவளுடைய வாழ்க்கை மானிட இனத்திற்கே ஒரு வழிகாட்டியாக அமைந்து விட்டது. நலிவடைந்தோர் அனைவருக்கும் பகவான் ஆறுதல் அளிக்கும் தன்மை உடையவன் என்பதை விளக்கும் வண்ணமும் அமைந்துள்ளது.

சபரியைப் பற்றி முதன் முதலில் இராம இலக்குவர்களுக்குக் கூறுபவன் கவந்தன்தான். "தாயைக் காட்டிலும் சிறந்த அன்புடையவள்; உயிர்கட்கு உதவுகின்ற தன்மை உடையவள்; அத்தகைய சபரி என்பவளைச் சந்தித்து, அவள் ஏவுகின்ற வழியில் செல்' ' என்று கூறுகின்றுன்.

தாயினும் உயிர்க்கு நல்கும்
சவரியைத் தலைப்பட்டு அன்னாள்
ஏயதோர் நெறியின் எய்தி
இரலையின் குன்றம் ஏறி"

(--கம்ப-ஆரண்ய-கவந் 56)

எனவே கவந்தனுடைய வாயால் தாயைவிட மிக்க அன்புடையவள் என்று போற்றப்பட்டவள் சபரி. அப்படிப்பட்டவளின் இல்லத்தைத் தேடிக் கொண்டு இராம இலக்குமணர்கள் செல்கின்றனர். மதங்க முனிவரின் ஆசிரமம் இருக்கும் காட்டைச் சென்றடைகின்றனர்.

சபரி தங்கியுள்ள இடத்தை அடைகின்றனர். சபரி அப்போது இராம நாமத்தைத் துதித்த வண்ணம் இருக்கின்ருள். இராமனைக் கண்டதும் பரபரப்புடன் மகிழ்வுடன் எழுகின்ருள். அவளின் நீண்டநாள் எண்ணம் ஈடேறுகின்றது. தக்க ஆசனம் ஒன்றையும் நல்குகின்ருள். தன்னை இராமனிடம் சரண் செய்து கொள்ளுகின்ருள்.

நீண்ட நாட்களாய்த் தன்னையே சிந்தித்துக் கொண்டு இருக்கும் சபரியை நோக்கி இராமன் முதலில் இனிமையான சொற்களைக் கூறுகின்ருன். பின்னர், "நீ துன்பம் இல்லாமல் இருக்கின்ருயா?" என்று வினவுகின்ருன்.

இதனைக் கேட்டவுடன் சபரி இராமனை அன்புடன் நோக்கினாள்; துதி செய்தாள். இன்பத்தால் அருவி போன்றுக் கண்ணீரைச் சொரிகின்ற கண்களை உடையவளானாள். "என் மாயமான உலகப்பற்று நீங்கியது. எல்லையற்ற காலமாக நான் மேற்கொண்டிருந்த பெருந்தவத்தின் பலன் கிடைத்துவிட்டது; என் பிறப்பு ஒழிந்தது" என்று சொன்னாள். அவர்கள் உண்ணுதற்கு வேண்டியவற்றைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தாள். இராமன் அதை விரும்பி உண்டு இருந்தனன்.

ஆண்டு அவன் அன்பின் ஏத்தி
அழுதுஇழி அருவிக் கண்ணன்;
மாண்டது என்மாயப் பாசம்!
வந்தது வரம்பில் காலம்
பூண்டமா தவத்தின் செல்வம்!
போயது பிறவி என்பாள்
வேண்டிய கொணர்ந்து நல்க
விருந்து செய்து இருந்த வேலை.
--கம்ப-ஆரண்-சபரி-3

சபரி வேண்டியதைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தாள் என்று கம்ப இராமாயணப் பாடல் தெரிவிக்கின்றது. இருப்பினும் இலந்தைப் பழங்களைக் கொண்டு வந்து இராமனுக்குக் கொடுத்தாள் என்றே சில நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன. அத்துடன் மட்டுமின்றி, ஒவ்வொரு பழத்தையும் அவள் தன் வாயால் கடித்து ருசி பார்த்துப் பின்னரே இராமனுக்குக் கொடுத்தாள்; அன்பின் மிகுதியால் அப்பழம் எச்சில் ஆகிவிட்டது என்ற உணர்வின்றியே கொடுத்தாள்; இராமன் அப்பழங்களை விரும்பி உண்டான்; இன்பம் யாவும் அவள் அன்பில் அடங்கி உள்ளதாகக் கருதினான்; அவளைப் பாராட்டிப் பேசினான் என்றும் அந்நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

கம்பராமாயணத்தின் மிகைப் பாடல் ஒன்று சபரி இராமனுக்கு வழங்கிய பழங்களை ஒரு பட்டியல் போட்டுக் காட்டுகின்றது. மாங்கனி, வாழைப்பழம் போன்ற பலவகையான கனிகளை வழங்கினாள் என்று அப்பாடல் தெரிவிக்கின்றது.

மாங்கனி தாழை ஈன்ற
வாழையின் கனிகளோடும்
ஆங்கனி யாவது ஈதென்று
அருந்தி நான் விரும்பி
வைத்தேன்
பாங்கின்இது அமுது செய்யும்
என்றனள் பரிவின் நல்கும்
தேங்கனி இனிதின் உண்டு
திருவுளம் மகிழ்ந்தான் வீரன்.
(--கம்ப-ஆரணி-சபரி)

இத்தகைய சபரி முற்பிறவியில் செய்த புண்ணியத்தின் பயனாகவே இப்பிறப்பில் இத்தகைய நிலையை அடைந்தாள். சபரி முற்பிறவியில் ஒரு நாட்டின் அரசியாக இருந்தாள். தன் செல்வச்செழிப்பைக் கொண்டுப் பலருக்குத் தொண்டு செய்து வந்தாள். ஆனால் உடல் உழைப்பின் மூலம் எந்த வித உதவியும் செய்யவில்லை. அவள் மகான் ஒருவரைச் சந்தித்து தான் மறுபிறவியில் தொண்டு செய்யும் பாக்கியத்தைப் பெற வேண்டும் என்று அருள் பெற்றாள். திருவேணியில் தன்னுடைய உயிரை விட்டாள்.

சபரி மறுபிறவியில் ஒரு மலை ஜாதி இனத்தில் பிறந்தாள். அம்மலை சாதியினருக்கு சபரர் என்று பெயர் எனவே, அவள் சபரி என்றழைக்கப்பட்டாள். கன்னிப்பருவத்தில் அவளுக்குத் திருமண ஏற்பாடுகள் தொடங்கின. திருமண விருந்தில் பலியிடும் பொருட்டு இரண்டு ஆடுகளைக் கொண்டு வந்து வீட்டில் கட்டி வைத்திருந்தனர்.

சபரி அதைக் கண்டு திடுக்கிட்டாள். உயிரைக் கொன்று விருந்திட அவள் மனம் ஒப்பவில்லை. எனவே அவள் நள்ளிரவில் வீட்டை விட்டு வெளியேறினாள். பின் பாம்பா என்ற ஏரிக்கரையின் அருகில் உள்ள மதங்கர் என்ற முனிவரின் ஆசிரமத்தை அடைந்தாள்.

இம்மதங்க முனிவரே வாலிக்குச் சாபமிட்டவர். இவருடைய ஆசிரமத்திற்குப் பக்கத்தில் சென்று வசிக்கத்தொடங்கினாள். ஒருவரும் அறியாமல் பகலில் மரக்கிளையில் ஏறி அமர்ந்து மறைந்து கொள்வாள். இரவு நேரங்களில் பிறர் அறியாமல் மகான்களுக்குத் தொண்டு செய்யத்தொடங்

கினாள். முனிவர்கள் செல்லும் வழியைத் தூய்மை படுத்து வாள். ஒருநாள் மதங்க மகரிஷி இவளைக் கண்டார். அவள் நிலையை விசாரித்து அறிந் தார். பின்னர் அவள் மேல் இரக்கம் கொண்டு அவளைத் தன் ஆசிரமத்தில் வைத்துக் கொண்டார். "இராம நாம" மந்திரத்தை அவளுக்கு உபதே சித்தார்.

பின்னர் அவர் பிரம்மலோ கம் செல்லும்பொழுது, "நான் கூறிய இராம நாமத்தை தின மும் ஜபித்துவா. இராமன் கட்டாயம் உன் வீட்டிற்கு வரு வான்" என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார்.

மதங்கர் கூறியபடி தின மும் இராமனின் வருகையை எதிர்நோக்கிக் காத்திருந்தாள். அவனுக்காகப் பழங்களைக் கொண்டு வந்து வைப்பாள். மாலை வரை எதிர் பார்ப்பாள். இராமன் வராததால் மாலையில் அப்பழங்களைப் புசித்து விடு வாள் இவ்வாறு ஆண்டு கள் பல கடந்தன. இராமன் வரவில்லை. அவள் முதுமை அடைந்தாள். இருப்பினும் மனம் தளராமல் அவனுக்கா கப் பழத்துடன் காத்திருந்தாள். பின்னர் ஒருநாள் வந்தான். அவள் தந்த பழங்களை உண் டான். சபரியும் மகிழ்ந்தாள்.

அப்பொழுது சபரி இராம னைப் பார்த்து "எம் தந்தையே" என்று விளிக்கின்றாள். எல்லா வற்றிற்கும் மேலான பரம்பொ ருளான இராமனை அவள் தந் தையே என்றழை. அவனோ, "தாயே....!" என்று சபரியை அழைக்கின்றான்.

இருந்தனென் எந்தை நீஈண்டு
எய்துதி என்னும் தன்மை
பொருந்திட இன்று நான்என்
புண்ணியம் பூத்தது என்ற
அருந்தவத்து அரசி தன்னை
அன்புற நோக்கி எங்கள்
வருந்துறு துயரம் தீர்த்தாய்
அம்மனை! வாழி! என்றான்.

(--கம்ப-ஆரண்ய-சபரி-5)

"என் தந்தையே! நீ இங்கு வருவாய் என்பதை அறிந்து உன் வரவிற்காகக் காத்திருந் தேன்; இன்றுதான் என் தவத் தின் புண்ணியப்பலன் மலர்ந் தது; பயன் அளிக்கின்றது" என்றெல்லாம் கூறிய தவச் செல் வியாகிய சபரியை அன்புடன் "தாயே! எங்களுடைய வருத்தம் மிக்க வழி நடைத்துன்பத்தை உன்னுடைய அன்பான விருந் தால் நீக்கினாய்; வாழ்வாயாக" என்று இராமன் கூறினான்.

தனக்குரிய புண்ணியம் பூத் தத் தன்மையால்தான் இராமன் வந்தான் என்று சபரி கூறுவ தும், சாதாரண வேடுவப்பெண் ணைத் 'தாயே' என்று இராமன் அழைப்பதும் இங்கு எண்ணிப் பார்க்கத் தக்கது. மனக்கட்டுப் பாட்டுடன் இருந்து தெய்வீக வாழ்வு வாழ்ந்த சபரியின் புண்ணியம் பூத்தது. அவள் இராம இலக்குவர்க்கு ருசிய முக மலையின் வழியைக் கூறினாள்.

பெருமானை மனதாலே எண்ணி இருப்பவர்களே முக்தி அடையவர் என்பது திண்ணம். அப்படி இருக்க இராமனை நேரில்கண்ட சபரி நிலையைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ...?

தான் முன்னர் வருந்திப் பெற்ற தவத்தின் பயனால் தன் உடம்பை விட்டு மேலுலகைத் தனியாக இன்பமுடன் அடைந் தாள். அதைக்கண்ட இராம இலக்குவர் அளவற்ற வியப்ப டைந்தனர். பிறகு சபரி காட் டிய வழியில் சென்றனர்.

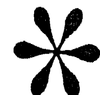
பின்னவன் உழந்து பெற்ற
யோகத்தின் பெற்றியாலே,
தன்னுடல் துறந்து வானம்
தனிமையில் இனிது சார்ந்தாள்
அன்னது கண்ட வீரர்
அதிசயம் அளவின்றி எய்திப்
பொன்னடிக் கழல்கள் ஆர்ப்பப்
புகன்றமா நெறியில் போனார்.

(--கம்ப-ஆரண்-சபரி-8)

எனவே பரமபதம் என்னும் வீடுபேறு பெறுவதற்குப் பலவ ழிகள் உண்டு. அவ்வழிகளுள் பக்தி, பிரபக்தி என்னும் வழிகள் மிகச் சிறந்தவை. இவ்விரண்டு வழிகளிலும் சென்று சபரி மோட்ச மார்க்கத்தைச் சாதித் தாள். இராமனை எண்ணி அவன்மேல் பக்தி கொண்டு அவன் நாமத்தை ஜபித்து வந்தாள். அவனைக் கண் டவுடன் தன்னைச் சரணகதி செய்து கொண்டாள். உடனே மோட்ச மார்க்கத்தைச் சாதித் தாள்.

எனவே எக்காரியங்கள் செய் தாலும் அதனை விளம்பரப் படுத்திக் கொண்டால் அதன் புண்ணியம் நசிந்து போகும். ஆடம்பரத்தின் பொருட்டோ, பிறர் போற்ற வேண்டும் என் பதற்காகவோ தொண்டு புரிதல் கூடாது. பகவானைப் பூசிக்கும் காரியத்தைப் பலரும் அறியும் படிச் செய்ய வேண்டியதில்லை.

எனவே இழிந்த பிறவியில் தோன்றினாலும் தன் உயர்ந்த நடத்தையால் புண்ணியம் பூத் தப் புனித புதல்வியாய்ச் சபரி திகழ்ந்தாள். இராமனால் 'தாயே' எனறழைக்கும் பேறு பெற்றாள். அவள் வழி மனித வர்க்கம் உய்த்துணர வேண்டிய புனித வழியாகும்.

இந்திர வழிபாடும் கிருஷ்ண வழிபாடும்

செல்வி சோ.கி. கல்யாணி - மதுரை.

முன்னுரை :

வேதகாலக் கடவுளர்களோடு வேள்வி, பலி என்பனவும் ஆரியரது நாகரீகத்தில் வலிமை பெற்றிருந்தன. ஆரிய - திராவிடக் கலப்பின் போது திராவிடர்களின் கடவுளர்கள் ஏற்றம் பெற்றனர். அசோகருடைய புத்தமதப் பிரசாரத்தை முறியடிப்பதற்காக ஆரியர்கள் பலவற்றைத் தியாகம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. இச்சூழ்நிலையில் ஆரியரல்லாதாரின் கடவுளான வாசுதேவ கிருஷ்ணன் ஆரியக் கடவுளான இந்திரனின் பல பண்புகளைத் தன்னகத்தே உட்கிரகித்தது, ஆரியர் - ஆரியரல்லாதார் ஆகியோரிடையே ஒரு சமரசப் போக்கை ஏற்படுத்தியது. வாசுதேவ கிருஷ்ணனும், இந்திரனும் சமம். பின் இந்திரனைவிட வலிமை வாய்ந்தவன் கிருஷ்ணன், பின் விஷ்ணுவின் மிக உயர்ந்த அவதாரமாகக் கிருஷ்ணன் உயர்த்தப்படுதல் என்ற படிநிலைகள் இலக்கியச் சான்றுகளைக் கொண்டு இக்கட்டுரையில் நிறுவப்படுகின்றன. இவ்வகையில் இந்திர வழிபாட்டைக் கிருஷ்ண வழிபாடு எவ்வாறு வெற்றி கண்டது என்பது விளக்கப்படுகிறது.

சமுதாயச் சூழல் :

புத்த சமயம் செல்வாக்கு மிகுந்த சமயத்தில், ஆரியக் கலாசாரம் அழிவை நோக்கி நின்றது. புத்த சமயமும் பிற புறச் சமயங்களும் உயிர்க் கொலை புரியும் வேள்வி முறையைத் தீவிரமாக எதிர்த்துக் கடுமையான பிரச்சாரம் செய்ததால் புரோகிதர்களின் செல்வாக்கும் அதிகாரமும் தளர்ந்தன. வருணாசிரமச் சட்டங்கள் நலிந்துவிட்டன. தாழ்ந்த வருணத்தவர்களின் மாறுபட்ட பொருளாதார நிலைமையாலும், அன்னியப் படையெடுப்பாளர்கள் பெருவாரியாக நுழைந்து புத்தமதத்தை ஆதரித்ததாலும், பிராமணீயச் சமுதாய அமைப்பு ஆட்டம் கண்டது. இந்த நிலையில் பிராமணீயத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் எனில், அச்சமுதாயத்தின் சமூகப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளுக்கு ஊறு நேராதபடி, ஆனால் அதேசமயம் புதிய நிலைக்குத் தக்கபடி தன்னை மாற்றித் தக்கவைத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிர்பந்தம் ஏற்பட்டது. வேத வழிபாட்டுமுறை காலத்துக்கு ஒவ்வாதது ஆகிவிட்டது. எனவே, பிராமணர்கள் பிராமணீய சமூக ஒழுக்கத்தைக் கலக்கவும், தங்களுடைய மேலாதிக்கத்தை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள வேண்டியும் ஆரியரல்லாதாரின் செல்வாக்கு பெற்ற தெய்வமான வாசுதேவ கிருஷ்ணன் என்ற தெய்வத்தை ஏற்று, அது வேதம் காட்டும் வைதீகமான நாராயண விஷ்ணுவின் உருவமே எனக் கூறலாயினர். ஒன்றுமே செய்ய இயலாத நிலையில், ஆரியர்களால் தங்கள் தெய்வமும் ஆரியர் அல்லாதாரின் தெய்வமும் ஒன்றே என்ற கருத்து ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.

வேதகாலக் கடவுளான விஷ்ணுவின் சிறுகூறே கிருஷ்ணன் என்ற கருத்து தோன்றி வலுப்படுதல்; பின்னர் வேதம் சுட்டும் விஷ்ணு சர்வ வல்லமை பொருந்திய கடவுளாக உயர்த்தப்படுதல்; விஷ்ணுவின் மிக உயர்ந்த அவதாரமாகக் கிருஷ்ணன் உயர்த்தப்படுதல் என்ற படிநிலைகள் இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன.

புத்தமதத் தோற்றத்திற்குப் பின் இந்திர வழிபாடு சிறப்பிழக்கவே, இந்திரனைப் பற்றிய கதைகள், பண்புகள் யாவற்றையும் கிருஷ்ணன் பெறுதல், பின்னர் எழுந்த புராணங்களில் இந்திரன், கிருஷ்ணனின் வலிமையைக் கேட்டுப் பெற வேண்டிய தெய்வமாகத் தாழ்தல்; முனிவர்களின் சாபத்திற்கு ஆளாகித் தன் நிலையிலிருந்து தாழ்தல் என்பன இந்திரனின் மறைமுக வீழ்ச்சியைச் சுட்டுகின்றன. இந்நிலையில் "நாராயணனை அடைய விரும்புகிறோம். அதன் பொருட்டு வாசுதேவனாகிற அவனை உபாசிக்கிறோம். அந்த உபாசனையை விஷ்ணுவானவர் வளரச் செய்யட்டும்" என்ற கருத்து வலுப்படுகிறது.

வேத காலத்தில் இந்திர வழிபாடு :

வேத காலத்தில் இந்திரன் வலிமை வாய்ந்த தலைமைத் தெய்வமாகக் கருதப்பட்டான். ரிக் வேதத்தின் பெரும்பகுதி இந்திரனைப் போற்றி வழிபடும் பாடல்களாக உள்

ளது. இந்திரனைப் பற்றி மக்டோனல் என்பர், "இடிகடவுள்; நெடிய தோற்றத்தை உடையவன்; நிறைய உண்பவனும் குடிப்பவனும் ஆவான். தன் வஜ்ஜிராயுதத்தால் அசுரர்களைக் கொல்பவன்" என்கிறார். ரிக்வேதம், "இந்திரனை மனிதனைப் போன்ற தோற்றம் உடையவனாக வர்ணிக்கிறது. அவனது வயிறு சோம பானத்தால் நிரம்பியதாக உள்ளது. இரண்டு கண்களையும் எடுப்பான மூக்கையும், நீண்ட வலிமையான கைகளையும் சூரியனின் பொலிவுட்னும் கூடிய அழகிய தோற்றம் உடையவனாக இந்திரன் உள்ளான். அவனது தங்கத்தேரை வலிமையான போர்க்குதிரைகள் இழுக்க அவன் பயணஞ் செய்கிறான்" என்றும், "நகரங்களை வெல்பவன், பிறக்கும் போதே எல்லையற்ற ஆற்றலை உடையவன், இடியை ஆயுதமாக உடையவன்" என்றும், நூறு வலிமைகளையுடையவன் இந்திரன் ஆதலால், 'மகபா' என்றும் போற்றுகிறது. இனி இந்திர வழிபாட்டைப் பற்றிக் காண்போம். இந்திரன் பெரிதும் வலிமை மற்றும் உடல் தோற்றத்திற்காகவே புகழப்பட்டுள்ளான். இந்தியாவிற்குள் குடியேறிய ஆரியர்கள் அங்குள்ள மக்களைக் (திராவிடர்) கொல்வதையோ, அவர்களது செல்வத்தைக் கொள்ளையடிப்பதையோ குற்றமாகக் கருதவில்லை. இந்நிலையில், கொள்ளையடிக்கப்பட்டதை அனைவர்க்கும் பகிர்ந்தளிக்கும்படியும் இந்திரன் வேண்டப்படுகிறான். ஆரியர்கள் தங்கள் மேய்ச்சல் நிலத்தை அபகரித்துக் கொண்டதால் ஆரியர் அல்லாதார் நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம், கொள்ளை அடித்தல், கால்நடைகளைத் திருடுதல், வேள்விகளைக் கெடுத்தல் என்ற செயல்களைச் செய்து, ஆரியர்களை வலிமையுடன் தாக்கினர். இது போன்ற சமயங்களில் இந்திரன் வழிபடப்பட்டான். "இந்திரனே! யாரும் எங்கள் உடலைத் துன்புறுத்த வேண்டாம். கொலைகளைத் தூரமாகக் கொண்டு போய்விடு. மேன்மேலும் அதிகரிக்கும் புகழையும், வலிமையும் வீரமும் வாய்ந்த போர்க் குதிரைகளையும், வீரர்களையும் கொடு" என்றும், "ஓ! இந்திரனே! எங்கள் பசுக்களைப் பத்திரமாக வீடு சேர்ப்பிப்பாயாக. எதிரிகளின் பசுக்களும் எங்களிடம் வரட்டும். எங்கள் தேர் வீரர்கள் எப்போதும் வெற்றியையே பெறவேண்டும். எங்கள் படையின் அணிவகுப்பைக் காப்பாயாக!" எனறும் வேண்டுகின்றனர். தங்கள் பிரார்த்தனைகள் நிறைவேறும் பொருட்டு இந்திரனை, அவனுக்குப் பிரியமான சோமபானத்தை அருந்த வருமாறு அழைத்துப் படைத்தும், எருமை மற்றும் காளைகளின் நெருப்பில் வாட்டப்பட்ட பெரிய இறைச்சிக் குவியலைப் படைத்தும் வழிபட்டனர்.

இந்திரனது புகழ் அவன் பிற மனிதர்கள் அல்லது தெய்வங்கள் செய்யவியலாத அமானுஷ்ய செயல்களைச் செய்ததால் மட்டுமே நிலைத்தது என்பது பெறப்படுகிறது. மனிதர்களுக்கும் பிற தெய்வங்களுக்கும் பகையினால் ஏற்படும் துன்பத்தைப் போக்குதலே அவனது வேலை. 'மகபா' என்ற பட்டம் நூறு வேள்விகளைச் செய்தபின் கிடைக்கும் சக்தியைக் குறிக்கிறது எனலாம். எனவே, இந்திர பதவியை அடைய வேண்டிச் செய்யப்படும் நூறாவது வேள்வியை அவன் பெரிதும் சேதப்படுத்துகிறான். எனினும் ஆரியர்களின் சொற்திறமையில் மயங்கி, அவர்களது பலிப்பொருள்களை ஏற்று, அவர்களது விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் வலிமை வாய்ந்த தேவனாக மட்டுமே இந்திரன் வேத காலத்தில் விளங்கியது தெரிகிறது. 'நாங்கள் உனக்கு விருப்பமான இதை உனக்குத் தருகிறோம். நீ எங்களுக்காக இதைச் செய் அல்லது தா' என்பதே அக்கால வழிபாட்டின் சாரம் என்பதும் பெறப்படுகிறது.

கிருஷ்ண வழிபாட்டு முறை :

இந்திரனின் வழிபாட்டு முறையினின்று கிருஷ்ண வழிபாட்டு முறை பெரிதும் வேறுபட்டு விளங்குகிறது. தம்முடைய வேண்டுதல்களை நிறைவேற்றிக்கொள்ளும் பொருட்டு ஆயிரம் உயிர்களைக் கொல்ல வேண்டாம்; உள்ளன்புடன் ஒரு சிறு இலை, பூ, கனி எவற்றையேனும் அளித்தால் போதும். புகை, நீர் முதலியவற்றாலும் வழிபடலாம். கிருஷ்ணனை வழிபட வேண்டுபவர்களுக்கும் கிருஷ்ணனுக்கும் இடையே யாரும் தொடர்பாளராக இருக்க வேண்டாம். அதாவது இந்திர வழிபாட்டில் போன்று பூசாரிகள், வேதப்புரோகிதர்கள் கட்டாயம் தேவையில்லை. நான் இதை உனக்குத் தருகிறேன். இதை ஏற்று நீ எனக்கு இதைச் செய் என்பது வேண்டப்படாமல், எதையும் தராமலே உதவி செய்பவன் கிருஷ்ணன் என்று சுட்டப்பட்டது. வேத காலத்தில் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் உரிமையுடையவர்களாய்ப் பல தெய்வங்

கள் இருக்க, கிருஷ்ணன் ஒருவனே சர்வ வல்லமை படைத்தவனாக, எல்லாவகைத் துன்பங்களிலிருந்து நீக்குபவனாகப் படைக்கப்படுகிறான். இந்திரன் மனித தோற்றம் மட்டும் பெற்றவனாக இருக்கக் கிருஷ்ணன் மனிதத் தோற்றத்துடன் மனிதப் பண்புகளையும் பெற்றதாக உள்ளான். வேத காலத்தில் நிலவிய பல கடவுளர் கோட்பாட்டுக்கு எதிராகத் தனிப்பட்ட கடவுள், அதன்மீது செலுத்தும் தீவிரமான அன்பு மற்றும் விருப்பம் என்பதே 'பக்தி' என்றும், அதுவே மனிதன் மிக உயர்ந்த நிலையை அடைய எளிமையான வழி என்பதும் கிருஷ்ணர் வழிபாட்டில் கூறப்பட்டது. கிருஷ்ண வழிபாட்டின் வளர்ச்சி நிலையில் உச்சமாகக் குப்தர்காலத்திற்குப்பின் கடவுளை மனிதப் பண்புகள் உடைவனாகக்கூறுவது, மனிதன் கடவுட் பண்பைப் பெறவும் புரிந்து கொள்ளவும் உதவியது. பகவத் கீதையில் இக்கருத்து தோற்றம் நன்கு வெளிப்படுகிறது.

இந்திரனும் கிருஷ்ணனும் சமம் :

தன் காலத்திலேயே தன்னின மக்களால் வழிபடப்பெறும் தகுதியை அடைந்த கிருஷ்ணன், தன் வீரத்தாலும், மாயம் செய்கின்ற தன்மையாலும் இந்திரனுக்குச் சமம் என்கிற நிலையை அடைகின்றான். கம்சன், தன்னைக் கொல்வதற்காக வந்த கிருஷ்ணனைப் பார்த்தவுடன், அவன் சிவன் அல்லது இந்திரன் என்று நினைக்கிறான். தன் பட்டத்து யானையைக் கொன்றதால் அவன் ஒருவேளை விஷ்ணுவின் அம்சமோ என நினைக்கிறான். இது வலிமையின் காரணமாகக் கிருஷ்ணனை, இந்திரன், விஷ்ணு என்பவர்களோடு ஒப்பக் கருதுகின்ற நிலையைக் காட்டுகிறது.

காமனது மகனான அநிருத்தனைச் சிறைப்படுத்திய வாணசுரனைக் கொன்று, அநிருத்தனையும் உஷையையும் மீட்டுத் துவாரகை திரும்பியவுடன் கிருஷ்ணனைத் தேவர்களும், பிறரும் இந்திரனும் மிகவும் பாராட்டுகின்றனர். இந்நிகழ்ச்சியின் போது வாணசுரனைக் கொல்வதற்காகக் காமனும், இந்திராணியும் கிருஷ்ணனுக்கு உதவியதைச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. தன் எதிரிகளுள் ஒருவனைக் கொன்றதைப் பாராட்டும் பொருட்டே, இந்திரன் கிருஷ்ணனைப் புகழ்ந்தும் உதவியும் புரிந்திருக்க வேண்டும் என்பது இதனால் தெளிவாகின்றது.

துவாரகை என்ற அழகிய நகரத்தைக் கிருஷ்ணன் நிர்மாணிக்கும் பொருட்டு தேவ தச்சனான விசுவகர்மாவிடம், இந்நகரம் இந்திரனின் அமராவதி போல் விளங்க வேண்டும் எனக் கூறுகிறான். இந்திரனும் 'அவ்வாறே செய்வாயாக!' என விசுவகர்மனைப் பணிக்கிறான். இது இந்திரனையொத்து விளங்கவேண்டும் என்ற கிருஷ்ணனின் ஆசையை வெளிப்படுத்துகிறது. ரிக்வேதத்திலும் பின் விஷ்ணு ஸூக்தத்திலும் இந்திரனின் தம்பி; நண்பன் என்ற உறவு முறைகளில் கிருஷ்ணன் சுட்டப்பெறுகிறான். மேலும் கிருஷ்ணன் மூவடிகளால் உலகம் அளந்தது, பாற்கடல் கடைந்தது என்ற செயல்களைத் தன் நண்பனான இந்திரனின் பொருட்டு செய்தான் எனக்கூறுகிறது. மேலும் விஷ்ணு துயிலும் காலம் முழுதும் அவரது வேலைகளை அவரது நண்பனான இந்திரன் செய்கிறான் எனப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டே ஹரிவம்சம் இந்திரனே கிருஷ்ணன் என்கிறது.

துவாரகா நிர்மாணத்தின் போது கிருஷ்ணனுக்கு என்று தனியாகக் கோயில்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. அப்போது கிருஷ்ணன் இந்திரனுக்கும் கோயில்கள் அமைக்குமாறு கூறுகிறான். தன்னின மக்களுக்குப் புதியதான வேதக்கடவுளான இந்திரனை எவ்வாறு வணங்கவேண்டும் என்று கிருஷ்ணன் கற்றுத்தந்தான் என்று ஹரிவம்சம் சுட்டுவதிலிருந்து இந்திரனும் கிருஷ்ணனும் சமம் என்ற கருத்து வலுப்பெற்றது புலனாகிறது. சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் இந்திரன், கிருஷ்ணன், பலராமன் ஆகியோர்க்குத் தனித்தனியே கோவில்கள் இருந்தமையும் புலனாகிறது.

இனி இந்திரனின் பண்புகளைக் கிருஷ்ணன் உட்கிரகித்தது பற்றிக் காண்போம். ரிக்வேத காலத்தில் இந்திரன், சிவன், பிரம்மா என்ற மூன்று தெய்வங்களுக்கு மட்டுமே மது அருந்தவும் நடனம் நிகழ்த்தவும் உரிமை இருந்ததாக அறிகிறோம். இவற்றைத் தன்னகத்தேயும் கொண்டதாக நிறுவவே ஆழ்வார்கள் கிருஷ்ணனே வாணசுரனைக் கொல்லும் போதும், காளியனைக் கொல்லும் போதும் நர்த்தனம் புரிகின்றதாகக் காட்டுகின்றனர்.

இந்திரன் பல உருவங்களில் சுற்றித் திரிவதாக ரிக்வேதத்தில் குறிப்பிடப்படுவதைக் கோண்டா சுட்டுகிறார். அதாவது இந்திரன் தான் விரும்பிய

போது தன்னையொரு விலங்கின் உடலின் உருமாற்றி வெளிப்பட்டான். இந்திரனின் இத்தன்மை, தான் அடைய விரும்பியவற்றைத் தடையின்றிப் பெறவும், தன் எதிரிகளைத் தாக்கவும், தான் எதிரிகளால் தாக்கப்படும்போது மறைந்து கொள்ளவும் பெரிதும் உதவியிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. பரிபாடலும் கிருஷ்ணனை மாயோன் என்கிறது. இந்திரனின் இத்தன்மையை ஆழ்வார்கள் கிருஷ்ணனுக்கும் ஏற்றி அவன் வேண்டுருவம் கொள்ளும் தன்மைய்ன் என்கின்றனர். மேலும் கிருஷ்ணனை மாயோன், மாயா, மாமாயன், மாயப்பிரான் என்றெல்லாம் சுட்டுகின்றனர். புராணங்களில் இந்திரனின் விலங்காய் வெளிப்படும் தன்மை கிருஷ்ணனுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட மீன், ஆமை, பன்றி என்ற அவதாரங்களால் சமன் செய்யப்பட்டது.

ரிக் வேதம் இந்திரனுடன் தொடர்புபடுத்திக்கூறும் ஹரி, வைகுந்தா, விருஷ்ணு, ரிஷபா, வாசுதேவா, விருஷ்ணிபதி, கேசவா, விருஷசாரவாஸ் என்பன பிற்காலத்தில் தொடர்பு படுத்தப்பட்டது என்கிறுர் கோஸ்வாமி.

தன் பதவியைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள வேண்டிய காரணத்தால், இந்திரன் தனது பதவிக்குப்போட்டியிடுபவர்களையும், தன்னைவிட வலிமை பெற்று விளங்குபவர்களையும் தன் ஆயுதமாகிய இடியாலோ, தன் தன்மையாகிய மழை பெய்வித்து அழிவைத் தருதல் மூலமோ, தேவலோகப் பெண்கள் மூலமோ அழித்தான். இது தன் இருப்பைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளல், தான் அடைய விரும்புகின்றவற்றிற்குத் தடையாக இருப்பவற்றை அழித்தல் என்ற பேருண்மையைத் தருகிறது. இந்திரனின் இவ்வியல்வு மருதமிறுத்தது, புள்வாய் கீண்டது, சகடாசுரனைக் கொன்றது, பூதனையைக் கொன்றது போன்ற செயல்களாலும், பின்பு நப்பின்னையைப் பெற ஏழு எருதுகளை வென்றது, உருக்குமிணியை கடத்திவந்து மணந்தது போன்ற செயல்களால் கிருஷ்ணனுக்கும் உரியதாக ஆக்கப்பட்டது.

இதனால் தன் வலிமைத்தன்மையாலும், மாயத்தன்மையாலும் இந்திரனையொத்து மதிக்கப்பட்ட கிருஷ்ணன், பின்பு இந்திரனது பண்புகள் பலவற்றைக் கிரகித்தது தெரிவருகிறது. இந்நிலையில் கிருஷ்ணனுக்கும் இந்திரனுக்கும் வலிமையில் எவ்வித நேரிடையான முரண்பாடும் தோன்றவில்லை என்பது கவனிக்கத் தக்கது.

இந்திரனை விடக் கிருஷ்ணன் உயர்ந்தவன் :

கிருஷ்ணன் தன் இளமைப்பருவம் முதலே கம்சன் ஏவிய பல அசுரர்களைக் கொல்கிருன். எனினும் முதன்முதலாகத் தேவர்களின் மீது கிருஷ்ணனின் வலிமை அவன் மருதமரங்களாக நின்ற தேவர்களான நளகூபரன், மணிக்கிரிவன் என்பவர்களின் சாபந் தீர்த்தலோடு தொடங்குகிறது. இப்பண்பு தேவர்களின் தலைவனான இந்திரனிடம் இல்லாதது. ஆனால், இத்தன்மை திருமாலின் பிற அவதாரங்களில் இந்திரனுடன் தொடர்பு படுத்திக் கூறப்படுகிறது. கஜேந்திர மோட்சம் என்ற நிகழ்ச்சி யானை உருவில் வந்த இந்திரன், தான் முதலையினால் கொல்லப்படுவோம் என்ற நிலை வந்தபோது, 'ஆதிமூலமே' என்றழைத்துத் திருமாலின் உதவிபெற்று மீள்தலைச் சுட்டுகிறது. கௌதம முனிவரின் மனைவியான அகலிகையைப் புணரவேண்டி, இந்திரன் முதலில் சேவலாகவும், பின் பூனையாகவும் மாறித் தப்பித்தாலும் அவன் சபிக்கப்படும் நிலையை அடைகிருன். அவனால் பாதிக்கப்பட்டு அகலிகை, திருமாலின் அவதாரமான இராமனால் சாபந்தீர்க்கப்பெறுகிருள்.

இந்திரனைக் கிருஷ்ணன் முதலில் வெற்றி கொண்ட நிழ்ச்சி கோவர்த்தன மலையைக் குடையாக ஏடுத்தது தான். ஹரிவம்சம், பாகவதபுராணம், விஷ்ணுபுராணம் முதலிய அனைத்தும் இந்நிகழ்ச்சியைச் சுட்டுகின்றன. ஆயர்கள் ஆண்டுதோறும் நடத்தும் இந்திரவிழாவைக் கிருஷ்ணன் தடுத்தான். அதனால் கோபம் கொண்டு இந்திரன் ஏழுநாட்களாகத் தொடர்ந்து பெய்வித்த கல்மழையினின்றும் கிருஷ்ணன் கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகக் கொண்டு உயிர்களைக் (பசு + ஆயர்) காப்பாற்றினான். மேலும், விழாவின் போது ஆயர்கள் உயிர்பலி செய்துவந்ததையும் தடுத்து நிறுத்தினான். இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பின் தோல்வியடைந்த இந்திரன் மழைக்காலத்தின் முன்னிரண்டு மாதங்கள் தானும், பின் இரண்டு மாதங்கள் கிருஷ்ணனும் வழிபடப்படவேண்டும் என்றும், தானும், பின் இரண்டு மாதங்கள் கிருஷ்ணனும்

ஒன்றே எனக்கூறிக் கிருஷ்ண னுக்குக் கோவிந்தன் என்ற பட் டமளித்துக் கால்நடைகளின் அரசனாக முடிசூட்டியதை ஹரி வம்சம் கூறுகிறது. ஆழ்வாரும் இதனைக் கருத்தில்கொண்டே பசு மேய்க்க முடி சூடியவன் என்ற பொருளில் 'கோவிந்தன்' என்கிறார். இந்நிகழ்ச்சி ஆரி யக் கலாச்சாரத்தைக் கிருஷ் ணன் வெற்றிகொண்டதைச் சுட் டுகிறது எனலாம்.

பூமிதேவிக்கு மகனாகப்பிறந்த நரகாசுரன் வருணனது குடை, மந்திரகிரியின் சிகரமான இரத் தினபர்வதம், தேவர் தாயான அதிதி தேவியின் குண்டலங்கள் என்ற மூன்றையும் கவர்ந்து சென்றான். நரகாசுரனை அழிக் குமாறு இந்திரன் தலைமை யில் தேவர்கள் கிருஷ்ணனிடம் சென்று வேண்டினர். கிருஷ் ணன் நரகாசுரனைக் கொன்று தேவலோகம் சென்று அதிதிதே வியின் குண்டலங்களைச் சமர்ப் பித்தான். இந்நிகழ்ச்சி கிருஷ் ணனது வலிமையைச் சுட்டு கிறது. அதிதிதேவியின் குண் டலங்களைச் சேர்க்கக் கிருஷ் ணன் சத்தியபாமையுடன் தேவலோகம் சென்றபோது, சத் தியபாமை அங்கிருந்த பாரி ஜாதத் தருவைத் துவாரகைக் குக் கொண்டுபோகவேண்டும் என்று விரும்பினாள். கிருஷ் ணனும் அம்மரத்தைப் பெயர்த் தெடுத்தான். போர் செய்யுமாறு இந்திராணி தூண்டவே இந் திரன் கிருஷ்ணனுடன் போர் செய்தான். எனினும் இந்தி ரன் தோல்வியுற்றான். பாரி ஜாத மரம் துவாரக்கைக்கு வந் தது. இந்திரனின் வலிமை யற்ற தன்மை, நரகாசுரனைக் கொல்லவேண்டி, அவன் கிருஷ் ணனை நாடியபோதே புலப்ப டத்தொடங்கிவிட்டது எனலாம்.

மேலும் தேவலோகப் பொரு ளான பாரிஜாதமரம் கிருஷ்ண னது வலிமையால் பூவுலகுக்கு வருகிறது.

இந்திரனை வழிபட்டு வளம் சிறக்கவேண்டி விழா எடுத்தல் ஆயரினத்தவரால் கொண்டா டப்பட்டதைக் கோவர்த்தனகிரி நிகழ்ச்சி சுட்டுகிறது. சிலம்பும் மணிமேகலையும்,

"பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி
வசியும் வளனும் சுரக்கென வாழ்த்தி"

இந்திரனை வேண்டி வழிபட்ட தைச் சுட்டுகின்றன. எனினும் இந்திரவிழாவை விஷ்ணுவு டன் தொடர்புபடுத்தி பிருகத்சம் ஹிதையும், விஷ்ணு தருமோத் திர புராணமும் சுட்டுவதைச் சுவீரா ஜெயஸ்வால் குறிப்பிடு கிறார். அசுரர்களால் பல முறை திரும்பத்திரும்பத் தோற் கடிக்கப்பட்ட பின்னர், தேவர் கள் அனைவரும் இந்திரனு டைய தலையில் விஷ்ணுவை அணுகினர் என்றும், அவர் தமது கொடிக்கம்பைத் தேவர்க ளுக்குக் கொடுத்துதவினார் என் றும் கூறப்படுகிறது. இந்தி ரன் தன் கொடியை அரசர் களுக்கு ஈந்தான். பகைவரை வெற்றி கொள்வதற்காக இந்தி ரனுடைய கொடியை உயர்த்தி விழாக்கொண்டாட வேண்டும். இக்கருத்தை அரண் செய் வது போல், இந்திரனின் கோயி லில் உள்ள அயிராவதம் எழு திய கொடியைச் சிறப்பித் தும், இந்திரனை ஆயிரம் பொற்குடங்களில் காவிரிநீரால் நீராட்டினமைப் பற்றியும், அர சன் தன் பகையை வெல்ல வேண்டி இந்திரவிழா எடுத் துச் சிறப்பித்ததையும் சிலம்பு சுட்டுகிறது. இந்நிகழ்ச்சியா னது வளமை வேண்டியும், பூவுலக மன்னர்களின் பகை

யைப் போக்கும் வலிமையுடை யவனான இந்திரனை வேண்டு தல் என்று இந்திரனது தாழ் வையே சுட்டுகிறது.

வேதகாலத்தில் மிகுந்த வலிமை வாய்ந்தது என்றும், உள்ளன இல்லனவாகச் செய் யும் மாயை, கிருஷ்ணனுக்கு அடங்கிய ஒரு சக்தியாக, அவ னது சகோதரியாகக் கூறப்படு கிறது. இதுவும், கிருஷ்ணனின் வலிமையையே சுட்டுகிறது.

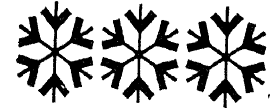
மகாபாரதத்தில் அர்ஜுனனுக் குத் தன் தங்கை சுபத்தி ரையை மணமுடித்துத் தருதல், அக்னி தேவதையின் பிரார்த்த னையை நிறைவுசெய்து காண் டீவவனத்தை எரித்தது, இந் திரனின் நண்பனாகவும் அக் காட்டின் காவலன்ாகவும் விளங் கிய தக்ஷகன் என்ற பாம் பைக் கொன்று அர்ஜுனன் காண்டீவ வில்லைப் பெற உத வியது, போரில் வெற்றிபெ றும் பொருட்டு தேவேந்தி ரனான இந்திரனைக் கர்ண னிடம் சென்று கவசகுண்ட லங்கள் இரந்து வருமாறு செய்ததும் என்ற கிருஷ்ண னின் மானிடத்தன்மை வாய்ந்த செயல்கள் குறிக்கப்பெறுகின் றன. மேலும் கிருஷ்ணன் தன் குருவான சாந்தீபினியின் பிள்ளைகளை மீட்டுக்கொ டுத்தல், வைதிகன் பிள்ளை களை மீட்டுக்கொடுத்தல், உத்த ரையின் சிறுவனை உயிர்ப்பித் தது போன்ற சில மாயச் செயல் களைச் செய்கின்றான். வரு வது உணர்ந்த தன்மையுட யவனாய், சிறந்த தத்துவவா திபோல் விளங்கிக் கீதையைப் போர்க்களத்தில் உபதேசிக்கின் றான். பாண்டவர்க்காகத் தூது நடந்ததைச் சிலம்பும், ஆழ்வார் பாசுரங்களும் சிறப்பிக்கின்றன,

இவை கிருஷ்ணன் எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் தெய்வமான, உயர்ந்த பதவியைப் பெற்றதை மகாபாரதத்தின் பல்வேறு பகுதிகளின் வாயிலாக அறியலாம் என்பதைக் காட்டுகின்றது.

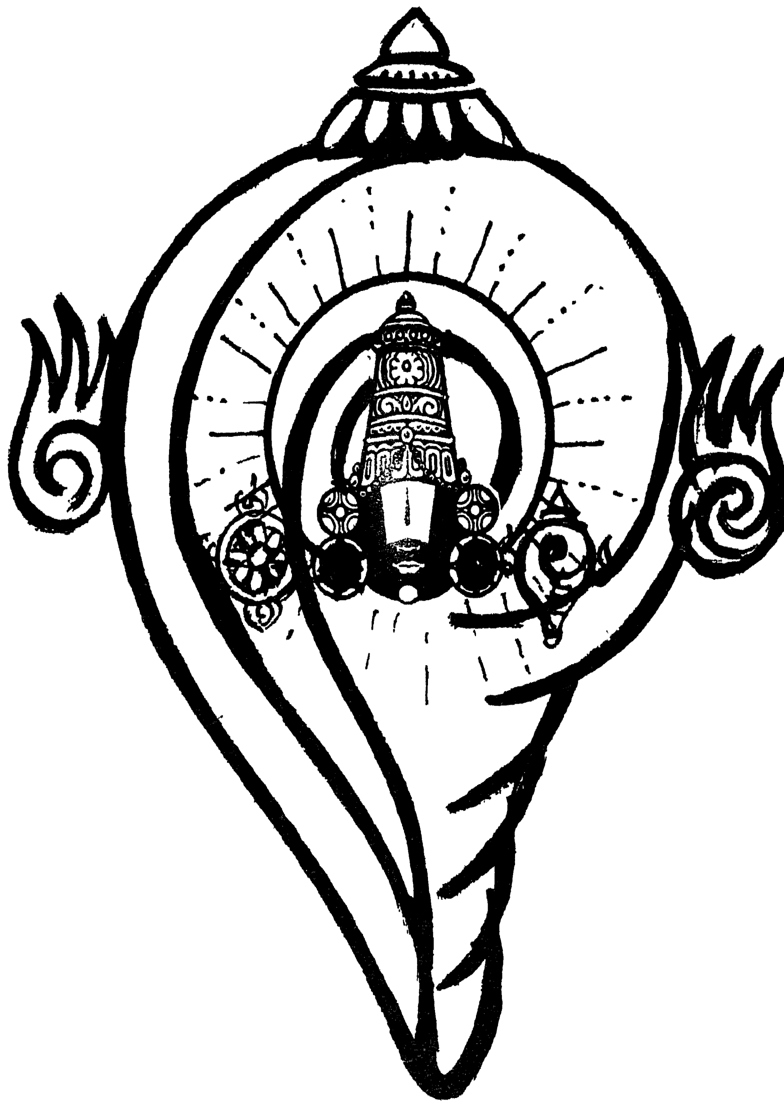
முடிவுரை :

வாசுதேவ கிருஷ்ணன் தன்னையொரு பிராமணன் என்று கூறுக்கொள்ளாதது, சத்திரியர்களின் நண்பனாகச் சித்தரிக்கப்படுவது, உயிர்ப்பலி, வேள்வி என்பவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தினமை என்பன ஆரிய - திராவிடக் கலப்பு நிகழ்ந்து சமன்படுத்தும் முயற்சி வலுப்பெற்றதைக் காட்டுகின்றது. இறுதியில் வாசுதேவ கிருஷ்ணன் விஷ்ணுவே என்று கூறி, விஷ்ணுவின் பண்புகள் பலவும் கிருஷ்ணனுக்கும் ஏற்றப்படுகின்றன. நரகாசுர வதத்தில் வலிமைபெற்ற கிருஷ்ணன் பின் கோவர்த்தனகிரி, பாரிஜாதமரம் கொணர்தல் என்ற நிகழ்ச்சிகளால் இந்திரனைவிட மிகவும் வலிமை படைத்தவனாக அவனின் மக்களாலும், பிற கடவுளர்களாலும், இந்திரனாலும் உணரப்படுகிறன்.

முதலில் இந்திரனைத் தேவர்களின் தலைவனாகக் காட்டி, அவன் நண்பனாகக் கிருஷ்ணனைச் சுட்டுதல், பின் வலிமையால் இருவரும் சமம், இருவரிடையேயும் பேதமில்லை; இருவரும் தத்தமது வலிமையால் பிறருடைய செயல்களையும் செய்யும் உரிமைபெற்றவர்கள் எனக் காட்டுதல், இந்திரன் வலிமை குன்றித் தன் உதவிகோரி வரும் போது உதவுதல் மூலம் பாராட்டுக்களையும் சிறப்புக்களையும் இந்திரனிடமிருந்து பெறுதல், அவனால் பாராட்டப்பெற்றுப் பின் அவனையே தோற்கடித்துத் தன்னை வணங்கச்செய்தல், இந்திரனது சாபம் தீர்க்கும் தன்மையை உயர்நிலையாகப்பெற்று,மிக உயர்ந்த தெய்வமாகப் போற்றப்படுதல் என்ற படிநிலைகளில் இந்திர வழிபாட்டைக் கிருஷ்ண வழிபாடு வெற்றிகொண்டது எனலாம்.

(தொடர் கட்டுரை)

ஸஹஸ்ர நாமம்

நம்மாழ்வார் விளக்கம்

T.S. ராஜகோபாலன்

அக்ராஹ்ய சாச்வத: க்ருஷ்ணோ
லோஹிதாக்ஷ: ப்ரதர்தந: ।
ப்ரபூதஸ் த்ரிக குத்தாம
பவித்ரம் மங்களம் பரம்: ।। 7 ।।

56. அக்ராஹ்ய: - உலகுக்குக் காரணமானாலும், இவன் ஒருவர்க்கும் வசப்பட்டவனல்லன். தானே காரணமும் தானே கர்த்தாவாகவும் இருப்பவன். இவனது உருவைக் காண இயலாது என்பது குறிப்பு.

சிந்தைக்குஞ் கோசர மல்லன் (1-9-6)

57. சாச்வத: -, அவ்வப்போது அவதாரஞ் செய்தும் தனது இயல்பு குலையாமல் இருப்பவன்.

என்றுமோர் இயல்பொடு நின்ற என் திடரே (1-1-6)

[திடர்-திண்ணம்; நிலையான வேதத்தால் புகழப்படுவதால்.]

58. க்ருஷ்ண: இந்த உலகைப் படைக்கும் லீலையால் மகிழ்வோன்.

இன்புறும் இவ்விளையாட்டுடையான் (3-10-6)

59. லோஹிதாக்ஷ: இவ்வாறு படைத்துப் பெறும் மகிழ்ச்சியாலும், செல்வத்தாலும், வாத்ஸல்யத்தாலும் சிவந்த கண்கள் உடையவன்.

கண்கள் சிவந்து பெரியவாய் (8-8-1)

[பெரியவாய்-பெரியவனவாகி, அன்பரைக் காணும் மகிழ்ச்சியாலே]

60. ப்ரதர்தந: (இவ்வாறு படைப்பவனே) ப்ரளய காலத்தில் எல்லாவற்றையும் அழிப்பவன்.

உலகெல்லாம் - ஊழிதொறுந் தன்னுள்ளே
படைத்துக் காத்துக் கெடுத்துழலும் (10-7-9)

61. ப்ரபூத: ஒப்பற்ற ஸ்ரீவைகுண்டத்தை உடையவன்; ஆதலால் மிகப்பெரியவன்;

வீற்றிருந்து ஏழுலகுந் தனிக்கோல் செல்ல (4-5-1)

[வீற்றிருந்து-வேறுபாடு தோன்ற விளங்கி]

இல்வேழுலகை இன்பம் பயக்க... வீற்றிருந்து
ஆள்கின்ற எங்கள் பிரான் (7-10-1)

[பிரான் - தலைவன்]

1.8. ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் இவனது மேன்மை

[ஸ்ரீவைகுண்டம் என்பது என்றும் அழியாதது. இது லீலாவிபூதியைப்போல் மும்மடங்கு பெரியது. விபூதி-செல்வம். இது நித்ய விபூதியாகும்.]

62. த்ரிககுத்தாம: லீலாவிபூதியைப் போல் மும்மடங்கு பெரியதான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை உடையவன்.

சூழ்ந்து, அகன்று, ஆழ்ந்து, உயர்ந்த
முடிவில் பெரும் பாழேயோ (10-10-9)

[பாழ்-ஆகாசம், எங்கும் அடர்ந்து, அகலம் மிக்கு, மேன்மேலும் உயர்ந்து செல்லும் உலகம், இது; இதற்கு அதிபதி பகவான்.]

63. பவித்ரம்: இழிவானவை தன்னைச் சாராமல் தூய்மையுடையவன்; யாவரையும் தூயோராக்கும் புனிதன்.

தீர்த்தன் (2-8-5)

[தீமனங்கெடுத்துப் பரிசுத்தராக்குமவன்]

64. மங்களம் பரம்: பரம் மங்களம்: தீய குணங்கள் அணுகாமல் கல்யாண குணங்கள் எண்ணிறந்தன வாய்ந்தவன் (63, 64 - மேன்மைக்கு இரண்டு அடையாளங்கள் - உபயலிங்கம்) முக்கியமாக ஒளிமயன், ஆனந்தமயன்.

உணர் முழுநலம் (1-1-2)

[கட்டடங்க ஞானமும் ஆனந்தமுமாக விளங்குவோன்.]

ஈசாந: ப்ராணத: ப்ராணோ
ஜ்யேஷ்ட: ச்ரேஷ்ட: ப்ரஜாபதி: ।
ஹிரண்யகர்ப்போ பூகர்ப்போ
மாதவோ மதுஸூதந: ॥ 8 ॥

65. ஈசாந: எல்லாவற்றையும் நிர்வஹிக்க சக்தி ஒருகாலும் குறையாதவன்.

ஆளும் பரமனைக் கண்ணனை (3-7-2)

66. ப்ராணத: நித்ய கைங்கர்யம் செய்ய நித்ய சூரிகளுக்கு வேண்டிய சக்தியை அளிப்பவன்.

தனியேன் ஆருயிரே (10-10-1)

[தனது குணங்களை அனுபவிக்கச்செய்து, இதுவே போது போக்காகுமாறு எனக்கு உயிராக இருப்பவனே!]

67. ப்ராண: தன்னைக் கிட்டியவர்களுக்கு உயிராக இருப்பவன்.

எனக்கு ஆராவமுதாய், எனதாவியை, இன்னுயிரை
(10-10-6)

[எனது இன் உயிர்-எனக்கு ஆத்மா]

68. ஜ்யேஷ்ட: எவ்வளவு அனுபவித்தாலும் எல்லை காணமுடியாது; ஆதலால் இவர்களால் கொண்டாடப்பெறுவோன்; யாவர்க்கும் முந்தியவன்.

கூறுதல் ஒன்று ஆராக் குடக்கூத்த அம்மானை
(2-5-11)

[பெருமையைப் பேசப்புக்கால், எல்லை காணமுடியாது.]

69. *ச்ரேஷ்ட:* நித்ய சூரிகளாற் கொண் டாடப்படும் மேன்மை யுடையோன்.

திசைதோறு அமரர்கள் சென்று இறைஞ்ச நின்ற (10-4-10)

70. *ப்ரஜாபதி:* மிகச் சிறந்தவர்களான நித்ய சூரிகளுக்குத் தலைவன்.

முனிவர்க்குரிய அப்பனை (8-1-11)

[முனிவர்-மனனஞ்செய்வோர்; ஸநகாதிகள் போன்றோர்]

1.9. இவனது மேன்மை

71. *ஹிரண்ய கர்ப்ப:* (இவனை அனுப விப்பதற்கான தேச விசேஷம்) பொன்னுலகு என்ற பரமபதத்தில் வாழ்பவன்.

பொன்னுலகு (6-8-1)[பரமபதம்: இதில் வாழ்ப-வன்.]

72. *பூகர்ப்ப:* பூமிப் பிராட்டிக்குத் தன் அனுபவத்தை அளித்து கர்ப்பத்தில் வைப்பது போலக் காப்பாற்றுபவன்.

தடம் பெருந்தோள் ஆரத் தழுவும்-பார் என்னும் மடந்தையை (2-8-7)

73. *மாதவ:* திருமகள் கேள்வன்.

கோகனகத்தவள் கேள்வன் (9-8-2)

[கோகனத்தவள் - தாமரையாள், லக்ஷ்மி.]

74. *மதுஸூதந:* மது என்ற அசுரரை அழித்தவன்.

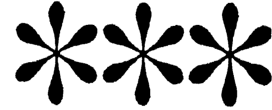
மாயா! வாமனனே! மதுசூதா! (7-8-1)

மதுக்கள்-இந்த்ரியங்கள் இந்த்ரியங்களை அடக்கித் தனக்கே இலக்காக்கிக் கொள்பவன்.

எனது ஏழை நெஞ்சு ஆளும், திருந்தாத ஓர் ஐவரைத் தேய்ந்தற மன்னி (8-7-2)

[நெஞ்சு ஆளும் - நெஞ்சை அடக்கி ஆள் கின்ற. ஐவர் - ஐந்து இந்த்ரியங்கள், தேய்ந்து அற-குலைந்து போகுமாறு, மன்னி-புகுந்து.]

(தொடரும்)

சிவ தத்வம்

டாக்டர் டி.ஜி. அனந்தசுப்ரமணியன் - அம்மாபேட்டை

சிவ என்ற பதத்திற்கு எல்லா பிராணிகளின் உறைவிடம் என்று பொருளாகும். அதாவது பிராணிகள் ஒடுங்குவதற்கு ஓர் இடம் என்பதாகும். "விச்ராமஸ்தானமேகம்" என்று கூறப்படுகிறது. சிவ என்ற பதம் எப்படி உண்டாகிறது என்றால் "சீங் ஸ்வப்னே" என்ற தாதுவுலிருந்து "சேரதே பிராணின: யத்ர ஸ சிவ:" என்று உலகத்தில் எல்லாவித புண்ய பாபங்கள், சுக துக்கங்கள் இவைகளை அநுபவித்த பிறகு எந்த ஓர் இடத்தில் ஒடுக்கம் அடைகிறதோ! அந்த இடத்திற்கு சிவ என்று பெயராகும்.

"சாந்தம் சிவம் சதுர்த்தம் அத்வைதம் மன்யன்தே" என்பது வேதவாக்கு. ஜாக்ரத் , ஸ்வப்ந, ஸுஷுப்தி என்ற மூன்று நிலையிலிருந்து விடுபட்டு ஸ்வயம் பிரகாசமாய், ஸச்சிதானந்தமாய், பரப்ரம்மமான சிவம் என்பதாகும். இந்த சிவம் என்ற பரம்பொருளே சக்தியுடன் சேர்ந்து உலகங்களை உண்டாக்க பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் என்ற பெயர்களில் பிறப்பு, வளர்ப்பு, முடித்தல் என்ற கார்யங்களைச் செய்து வருகின்றன. ஆனால் பரப்ரம்மம் என்பது தான் எல்லாவற்றையும் செய்கிறது என்று வேதம் கூறுகிறது.

"ஸோ அபிபேத் ஏகாகீ ந ரேமே
ஜாயா மேஸ்யாத்
அத கர்ம குர்வீய"

ஹிரண்யகர்பன் விராட் ஸ்வரூபமான ஜீவசக்தியுடன் பிரம்மாண்டங்களை உண்டுபண்ணி அதுவே காத்தலையும், அழித்தலையும் செய்து விடுகிறது. எப்படி ஒரு வ்யவசாயி நிலத்தில் விதைகளை விதைத்துக் காத்து அறுவடை செய்கிறானோ அதே போலாகும். அதேபோல் ஒரே சக்தியே எல்லாவற்றையும் செய்கிறது என்று கூறுவதுமுண்டு.

"ஸர்வ யோனிஷு கௌந்தேய
மூர்தய ஸம்பவந்தி யா: ।
தாஸாம் பிரம்ம மஹத்யோனிரஹம்
பீஜப்ரத: பிதா ॥
(கீ.அ. 14.4)"

எல்லா படைப்புக்களுக்கும் பிரம்மம் என்பது முக்யமானது. அதுவே நானாக உள்ளேன் தந்தைபோல். எல்லா பூத ப்ரபஞ்சங்களை படைத்து, காத்து, அழித்து, கார்யங்களைச் செய்யும் சக்தியையே பிதாவாகவும், மாதாவாகவும் குறிப்பிடுகிறோம்.

'பிதாஹமஸ்ய ஜகத:"
என்று வேதம் கூறுகிறது.

"மம யோநிர் மஹத்பிரம்ம தஸ்மின்
கர்பம் ததாம்யஹம் ।
ஸம்பவ: ஸர்வபூதாநாம் ததோ
பவதி பாரத ॥
(கீ.அ. 14.3)

பிருகிருதியில் நான் எப்பொழுது கர்பாதானம் செய்கிறேனோ அப்பொழுதே பிரம்மாண்டம் உற்பத்தியாகிறது. அதை காப்பாற்றும், அழிக்கும் கார்யங்களுக்கு பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் என்ற சக்தி வடிவமான மூர்த்தங்களைக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

"யதோ வா இமாநி பூதாநி
ஜாயந்தே,
யேன ஜாதாநி ஜீவந்தி,
யத் ப்ரயந்தி அபிஸம்விசந்தி"

'எதனிடத்திலிருந்து இந்த பூதங்கள் (பிரபஞ்சம்) உண்டாகின்றனவோ, எதனால் உண்டான பூதங்கள் ஜீவிக்கின்றனவோ, எதில் முடிவில் போய்ச் சேருகிறதோ' என்று வேதம் கூறுகிறது.ஆகையால் சிவம் என்ற பரம்பொருள் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாக இருந்து மூன்று மூர்த்திகளை உண்டாக்குகிறது. இந்த மூன்றிற்கும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்ற வேலையையும் கொடுத்துள்ளது. பிரளய காலத்தில் எல்லா மூர்த்திகளும் ஒன்று சேர்ந்து பரம்பொருளான சிவ என்பதில் ஐக்யமாகி விடுகிறது. ஆகையால் மூன்று மூர்த்திகள் என்பது சிவ என்ற பரம்பொருளின் பிரணமங்களே யாகும். இவைகளுக்குத் தன்னிச்சையாகச் செயல்பட அதிகாரமில்லை. ஏனெனில் இந்த மும்மூர்த்திகள் பிரளய காலத்தில் காணப்படுவதில்லை.

"பூதக்ராம: ஸ ஏவாயம்
பூத்வா பூத்வா ப்ரலீயதே"

இந்த வேத வாக்யத்தின் படி பஞ்ச பூத ப்ரபஞ்சங்கள் உண்டாகி உண்டாகி மறைகின்றன. ஆகையால் பூத ப்ரபஞ்சம் அனித்யம்.

"தாதா யதா பூர்வ மகல்பயத்"

என்ற வாக்யமும் பிரமாணமாகும். அதாவது கடலில் அலைகள் உண்டாகி மறைவது போலாகும்.

"'அஹமேவாக்ரே நாந்யத் யத்
ஸதஸத்பரம்

பச்சாதஹம் யதேதச்சயோ
அவசிஷ்யதே ஸோஸ்ம்யஹம்"

எல்லாவற்றிக்கும் நானே முதன்மையானவன்; முடிவிலும் நான் ஒருவனே நிலைத்திருப்பவன்.

"ஈசாந: ஸர்வவித்யாநாம் ஈச்வர:
ஸர்வபூதாநாம் "

எல்லாவித்யைகளுக்கும், எல்லா பூதங்களுக்கும் ஈச்வரனே அதிபன்.

"மஹேச்வர: த்ரயம்பக ஏவ நாபர:"
"ஈச்வர: ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேசே
அர்ஜுன திஷ்டதி"

எல்லா பூத ப்ரபஞ்சங்களின் மனதில் ஈசுவரன் ஒருவன்தான் இருக்கின்றான் என்று கீதையில் பகவான் கூறுகிறார். இந்த ஈச்வரனே ருத்ரன் என்று அழிக்கும் தேவதையாகக் கூறப்படுகிறது. "ஏகோ ருத்ர: ந த்விதீய: அவதஸ்தே" ஒரே ருத்ரன் தான் இரண்டாவது கிடையாது. "ரோதனாத் ருத்ர:" பிரபஞ்சத்தை அழச்செய்வதால் ருத்ரன் எனப் பெயர் பெறுகிறான்.

"யஸ்ய ப்ரம்மச க்ஷத்ரம் ச உபே
பவத: ஓதன: ।
ம்ருத்யுர் யஸ்யோபஸேசனம் க
இத்தா வேத யத்ர ஸ: ॥

எது பிராம்மண, க்ஷத்ரியர்களை அன்னமாகவும், அதற்கு யமனை ஊறுகாயாகவும் உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறதோ அதுவே பரம்பரம்மம் என்று கடோபநிஷத் கூறுகிறது. சிவ புராணத்தில்,

"த்ரிதா பின்னோ ஹ்யஹம் விஷ்ணோ
ப்ரம்மவிஷ்ணு ஹராக்யயா ।
ஸர்கரக்ஷாலயகுணைர் நிஷ்களோபி
ஸதா ஹரே ॥
வஸ்துத: ஸர்வத்ருச்யம் ச
சிவரூபம் மதம் மம ॥
அஹம் பவானயம் சைவ ருத்ரோயம்
யோ பவிஷ்யதி ॥
ஏகம் ரூபம் ந பேதோஸ்தி பேதேச
பந்தனம் பவேத் ॥
ததாபீஹ மதீயம் வை
சிவரூபம் ஸநாதனம் ।
மூலபூதம் ஸதாப்ரோக்தம்
ஸத்யம் ஞானமனந்தகம் ॥

ஹே! விஷ்ணோ, மூன்று விதமாக ப்ரம்ம விஷ்ணு ஹரன் என்ற பெயர்களால் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்ற கார்யத்தால் மறுபடுகிறேமேயொழிய உண்மையில் சிவரூபம் ஒன்றுதான். நான், நீ, ப்ரம்மா, ருத்ரன் என்பதெல்லாம் ஒன்றேதான். பேதத்தினால் கட்டுப்படுதல் ஆகிவிடும். எல்லாவற்றிற்கும் மூலம் ஸத்யம், ஞானம், அனந்தம் என்பதான பரப்ரம்மமே. எந்த ருத்ரனைக்கண்டு உலகமே பயப்படுகிறதோ அவனே எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகவும் ஆகிறான். யார் யார் பயப்படுகிறார்கள் என்பதை வேதம் கூறுகிறது.

"பீஷாஸ்மாத் வாத: பவதே,
பீஷோதேதி ஸூர்ய: ।
பீஷாஸ்மாத் அக்னிச்சேந்த்ரச்ச,
ம்ருத்யுர் தாவதி பஞ்சம: ॥
[தைத்தி 2-8-1]

அந்த ருத்ரனைக் கண்டு வாயு பயந்து வீசுகிறான். ஸூர்யன் பயந்து உதிக்கிறான், அக்னியும், சந்திரனும் பயந்து தன் கார்யங்களைச் செய்கிறார்கள். முடிவாக யமனும் பயந்து நடக்கிறான். இதற்கு புராணக்கதை (மார்க்கண்டேய சரித்ரம்) ஆனாலும் உருவமற்ற பரம்பொருளான சிவத்திலிருந்து மூன்று குணங்களான ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்பவைகள் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, பிராயம் (நாசம்) என்ற கார்யங்களைச் செய்ய பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் என்று ஆண் உருவங்களை எடுக்கின்றன. இந்த ஆண், சக்தி என்ற பெண்பாலுடன் சேர்ந்து ப்ரபஞ்சத்தை நடத்தி வருகிறது. சிவன் என்பது ஆண்பால். இதற்கு ருத்ரன் என்ற பெயரும் உண்டு. இது அழித்தல் என்பதைச் செய்கிறது. சிவம் என்பது நபும்ஸகம் (ஒன்றன்பால்) அலியாகும். இதற்கு எந்தவிதமான பாதிப்பும் கிடையாது. இதையே பரம்பொருள் என்று கூறுகிறோம்.

"பார்க்கமுடியாதது, வ்யவஹாரத்திற்கு உட்படாதது, பிடிக்கமுடியாதது, இலக்கணமோ அடையாளமோ இல்லாதது, நினைக்கமுடியாதது, சொல்லுக்கு அப்பாற்பட்டது, ஒரே ஆத்மா என்பதை உடையது, உலகம் இல்லாதது, சாந்தமானது, கல்யாணமயமானது, இரண்டற்றது பரமாத்மாவான பரம்பொருளாக பிரம்ம ஞானி அறிகிறான்".

இங்கு ஒன்று கவனிக்கத்தக்கது.

சிவம், சிவன், ருத்ரன், இந்த மூன்றும் ஒன்றல்ல. சிவம்=பரம்பொருள், சிவன்- புருஷன்; ருத்ரன்- அழிப்புக்கடவுள். சிவன் என்பதற்கு சிவபுராணம் பொருள் கூறுகிறது.

"சம் நித்யஸுகமானந்தம், இகார:
புருஷ: ஸ்மிருத: ।
வகாரம் சக்தி: அமிர்தம், மேளனம்
சிவ உச்யதே ॥
தஸ்மாதேவம் ஸ்வமாத்மானம்
சிவம் க்ருத்வார்சயேத்: ॥"

சகாரம் நித்யஸுகத்தையும், ஆனந்தத்தையும், இகாரம் புருஷகாரத்தையும், வகாரம் சக்தியையும் கொடுக்கிறது. ஆகையால் தன் ஆத்மாவை சிவம் என்று தியானிக்கவேண்டும். அர்ச்சிக்க வேண்டும். மேலும் ச என்ற எழுத்து, ஆத்யாத்மிக தாபத்தையும், இ என்ற எழுத்து ஆதிபௌதிக தாபத்தையும், வ என்ற எழுத்து ஆதிதைவிக தாபத்தையும் போக்கடித்து, மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கிறது.

(சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி)

புனல் பாடும் புண்ணியன்

திரு. ஆர்.டி. சாரி - சென்னை.

பெரியாழ்வார பெற்றெடுதத பெண பிளளையாம சூடிக கொடுததச் சுடரககொடியான ஆணடாளின பாசுரஙகளையும அதில் வரும ஆறுகளையும நாயகனையும சறறு நோககுவோம.

திருப்பாவை ஐநதாவது பாடலில :

"மாயனை மனனு வடமதுரை
மைநதனை
தூயபெருநீர யமுனைத துறைவனை"

எனறு ஆயரகுலததில தோனறும அணிவிளககான கணணனையும, யமுனை நதியையும கணமுனனே கொணடு வநது நிறுததுகிறார.

அவருடைய நாசசியார திருமொழி, எடடாம திருமொழியில மூனறாவது பாடலில

கலியுகத தெயவமாம கோவிநதன, தன காககும கரஙகளால இன்றும், எனறும நின்ற கோலத்தில காணவரும மககள வெளளததிறகு அபயம தநது ஆசிகள தருகிறான.

அநதத திருவேஙகடமுடையானைப் பாடும ஆணடாள

"குளிரருவிவேங்கடதது என-
கோவிந்தன் குணம்பாடி
அளியத்த மேகஙகாள்!
ஆவி காத்திருபபேனே"

எனகிறார்

திருமாலை திருவேஙகடததில கணடு மகிழநதால போதுமா? திருமாலிருஞசோலையிலும காண வேணடாமா? சூடிககொடுத்த நாசசியார திருவேஙகடததிலிருநது திருமாலிருஞசோலைககும நமமை அழைததுச செலலுகிறார

"சந்தொடுகாரகிலும் சுமந்து
தடங்கள பொருது
வநதிழியும் சிலம்பாறுடை
மாலிருஞ்சோலை நின்ற
சுநதரனை சுரும்பார்குழலகோதை
தொகுத்துரைத்த
செந்தமிழ்பத்தும் வலலார்
திருமமாலடிசேர்வர்களே"

கேரள தேசததில கொல்லிநகரதது வஞசிககளம தலைநகரில செஙகோலோசசிய குலசேகராழவார பாடிய பாடலகளில் ஆறுகளும, அதன நாயகனையும காண்போம.

இவரின பெருமாள திருமொழியில, முதல பாசுரத்திலேயே, "திருவரஙகபபெருநகருள தெண்ணீரபபொனனி" என்று திருவரஙகநாதனைப பாடுகினற பாசுரம ஒபபறற அந்தத் திருவரங்கததமமானை "கணணாரக் கண்டுககும காதலதனனால" ஒரு தரம பணிநது நோககினால் எலலோருமே உவகை கொளவர.

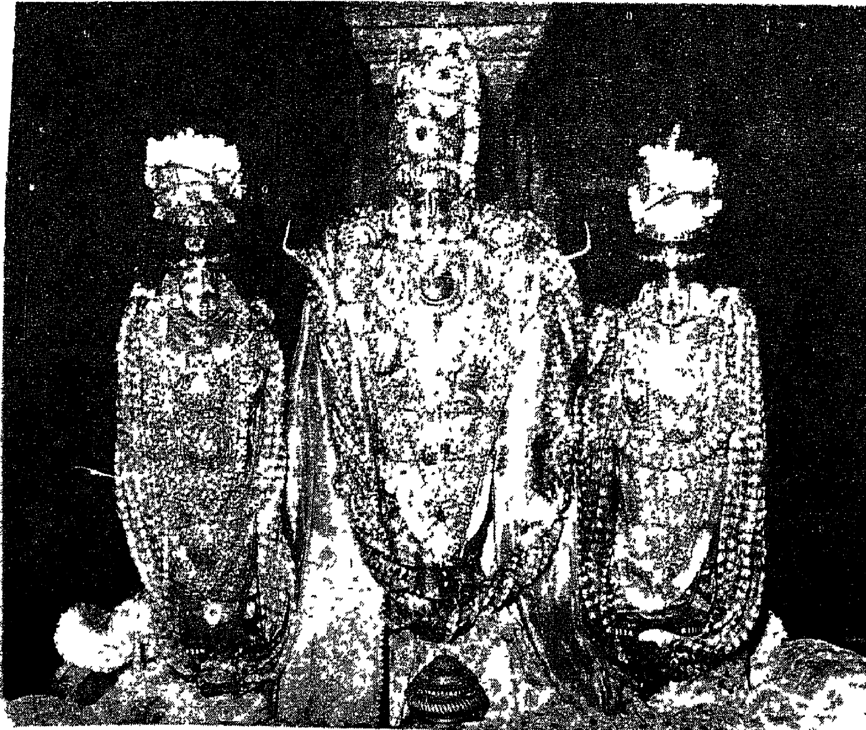
அநதப பாசுரம்

"திடரவிளஙகுரைப பொன்னி
நடுவுபாட்டுத்
திருவரஙகததரவணையில
பள்ளி கொளளும்
. . . .
. . . .
நலந்திகழ நாரணடிக்கீழ்
நணணுவாரே"

இரணடாம திருமொழியில மூனறும பாடலிலும பொன்னி நதியைபபாடி மகிழ்கிறார.

திருவரஙகததமமானைக கணட பின்னே, திருவேஙகடமுடையானைப பாடுகையில, கானாறு பாயும திருமலையினைப பாடும் இநதப பாசுரம காண்போம்.

"வானாளுமாமதிபோல வெண-
குடைக்கீழ மன்னவரதம்
கோனாகிவீற்றிருநது கொண்டாடும்
செலவறியேன்

தேனார் பூஞ்சோலைத்
திருவேங்கடமலைமேல்
கானாறாய்ப்பாயும
கருத்துடையேனாவேனே"

திருவரங்கமும், திருவேஙகட மும் கணடு திருபபொனனி பாயும சோழவளநாட்டிலே திருக்கணணபுரததைப பாடிய ஆழவாரகளில இவரும ஒருவர.

இவர பாடிய எட்டாம பெரு மாள திருமொழியில, கோசலை பிராட்டியார சககரவரததி திரு மகனைத தாலாட்டு பாடும பாடலகள நிகரிலலா இனசொற கவிகளாகும

"தேவரையும் அசுரரையும
திசைகளையும் படைததவனே!
யாவரும வந்து அடிவணங்க
அரங்கநகர்த துயின்றவனே!
காவிரநல நதிபாயும
கணபுரத்து எனகருமணியே!
ஏவரிவெஞசிலைவலவா!
இராகவனே தாலேலோ"

திருமழிசைபபிரான தநத ஒப பறற இனசொல கவிகள திருச சநதவிருததம. திருச்சநத விருத ததில 24வது பாசுரததில கங் கையின புகழபாடி கஙகையில கணணனையும பாடுகினறுர.

"கங்கை நீரபயநத பாத-
பஙகயததுஎம அண்ணலே!
அஙகையாழிசஙகுதணடு வில லும
வாளுரம ஏநதினாய!
சிஙகமாயதேவதேவ!
தேனுலாவுமெனமலர்
மஙகைமனனிவாழுமாரப!
ஆழிமேனி மாயனே!"

கஙகையினும இனிதாகிய காவிரியைப பாடுமபோது,

"பொனனி சூழரஙகமேய
புணடரீகனே"

எனறும, பினனர ஒருபாடலில "பொனனிசூழ அரஙகமேய
பூவை வணணா!"

எனறும பாடுகிறுர.

"பொஙகுதண் குடந்தையுள்
கிடந்த புண்டரீகனே"

எனறும் பொனனியின் புகழ் பாடி ஆராவமுதனையும பாடு கிறுர். காவிரிககரையின திருக் குடநதையில் பளளிகொணட ஆராவமுதனைப் பாடுகிறுர,

"நடநதகாலகள நொந்தவோ?
நடுங்கஞாலம ஏனமாய்
இடநத மெய்குலுஙகவோ?
விலங்குமால்வரைசசுரம
கடநதகால பரநத காவிரிக-
கரைக் குடநதையுள்
கிடநதவாறு எழுந்திருந்துபேசு
வாழிகேசனே!"

"விபர நாராயணர" எனறும, "தொண டரடிபபொடியாழவார" எனறும் பெயரபெறற திருமண்டஙகுடி யிலே தோன்றிய இவவாழவார திருவரஙகததது அமுதன் மேல ஆருக காதலும், பகதியும கொணடு பாடியருளிய திருமா லை யும, திருபபளளியெழுச்சி யும அழகு தமிழககனிகளாகும.

திருமாலையில் இருபதாவது பாசுரமாவது

"பாயும் நீரரஙகநதன்னுள
பாமபணைபபள்ளி கொணட
மாயனார் திருநனமார்பும்
மரகதவுருவும் தோளும்
தூயதாமரைக் கணகளும
தூவரிதழ்ப்பவளவாயும்
ஆயசீர்முடியுமதேசும
அடியோரககு அகலலாமே?"

இநதப பாடலில காவிரியின கவின அழகைக கணடு, காவி ரிககரையில கிடநத கோலத தில் அரங்கநாதனைத தொழுது, எழுநது சுவைத்தபின், 'இச சுவை தவிர யானபோய இநதிரலோகம ஆளும, அச சுவை பெறினும வேணடேன அரங்கமாநகருளானே!' எனப தில் அவர்தம் அரங்கன பேரில் கொண்ட காதலும், காவிரி கஙகையினினும புனிதமாகித தோன்றியதும் வியப்பில்லை.

திருமாலை 23, 24வது பாடல களில் காவிரியையும், காவிரிக் கரையில் கிடந்த கோலத்தில் உள்ள திருவரங்கத்து அமுத னையும் பாடுகிறுர.

திருப்பளளியெழுச்சி பாடலில்

"துடியிடை யார்சுரி குழல்பிழிந்
துதறித்
துகிலுடுத் தேறினர் சூழ்புன
லரங்கா!"

எனறு இவர பாடுவது பொன் னிபால் இவர் கொணட அன்பையும், அரஙகனபால் கொணட பக்தியையும விளக கிககூறும.

ஆழ்வாரகளில தலையாய ஆழ்வார்கள் முதல் மூவர் என் றல் மிகையாகாது.

பொயகையாரின முதல திரு வந்தாதியில 97ஆம பாசுரத்தில் கஙகையை எண்ணிபபாடுகி றுர.

"பிடிசேர் களிறளிதத பேராளா!
உன்தன்
அடிசேர்ந்தருள்பெற்றாளன்றே-
பொடிசேர
அனற்கஙகையேற்றுன் அவிர்சடை-
மேல் பாய்ந்த
புனற்கஙகையென்னும் பேர்ப்பொன்"

பூதத்தாழ்வார் இரண்டாம திருவநதாதியில திருமாலிருஞ் சோலையைப பாடுகையில்

"வேயிருஞ்சாரல வியலிரு
ஞாலம் சூழ்
மாயிருஞ்சோலைமலை"

எனறு குறிபபிடுகிறுர.

பேயாழவார தனனுடைய மூனறும திருவந்தாதியில் வேங்

கூடத்தில ஓடுகின்ற அருவிக ளைக் கீழ்வருமாறு பாடுகின்றார்.

"விண்ணேடுங்கக் கோடுயரும்
வீங்கருவி வேங்கடத்தான்
மண்ணெடுங்கத்தானந்தமன்"

"வாழும் வகையறிந்தேன் மைபோல்
நெடுவரைவாய்
தாழுமருவிபோல்தார்கிடப்ப"

62-வது பாசுரத்தில விரிதிரை நீர் வேங்கட அருவிகளைப்பாடி, தெனகுடநதையையும், தேனார திருவரங்கததையும், தென்கோட்டியையும் பாடி முடிககின்றார.

ஆழ்வாரகளில் குருகூர்ச சட கோபன எனறும், மகிழ்மாலை நன்மாறன் எனறும, நணணித் தென்குரூர நம்பி எனறும, சட கோபன எனறும், நால்வேதத தைத் தமிழ்பபடுததித திவ வியப்பிரபநததிலே திருவாய மொழி எனனும் ஆயிரதது நூறறிரு பாடலகள் பாடிய ஆழ வாரை நமமாழவார எனறு அழைதது சீரிய உறவு கொண டாடுகிறோம். அவர் தம திரு வாயமொழி ஒரு ஞானககடலா கும்.

திருமாலிருஞ்சோலையைப பாடுகின்ற போது இரணடாம பத்தில், பததாம திருமொழியில,

"மறுவில் வண்சுனைசூழ்
மாலிருஞ்சோலை"

என்று சொல்லி அஙகுள்ள அரு விகளையும பாடுகினறார.

திருமாலிருஞ்சோலை அழ கரை கண்டபினனர மூனறும பத்து, மூனறும திருவாயமொழியில,

"தெழிலருவித திருவேங்கடம"

என்றும்,

"தென்னிறைச் சுவைநீர
திருவேங்கடம்"

எனறும, பரன்செனறு சேரும திருவேங்கட மாமலையைப பாடி மகிழ்கிறார்.

திருவேங்கடமுடையானை "உலகுண்ட பெருவாயா" எனறு கூப்பிட்டு, பாடும பததுப பாடல்களிலே,

"தெண்ணலருவலிமணிபொன முத்த-
லைக்குகும் திருவேங்கடத்தானே"

என்று பாடுகிறார்.

தாமிரபரணி நதி புணணிய நதிகளிலே ஒனறு. அநநதிக கரையிலே திருககுருகூர ஆதிப பிரான நிறகினறார. அஙகே தான நானமுகனைப் படைதது, நானமுகன் தனனோடு தோன றிய இந்த உலகததிலுளள ஜீவராசிகளையும படைததான என்று நானகாம பதது பததா வது திருமொழியில திருககுரு கூர பொலிநது நினற ஆதிப் பிரானைபபாடுகின்றார.

"ஒன்றுந்தேவு முலகு முயிரும்
மற்றுகும் யாதுமில்லா
அன்று நான்முகன் தனனோடு
தேவருலகோடுயிர படைத்தான்
குன்றம் போல் மணிமாடம நீடு
திருக்குருகூரதனுள்
நின்ற ஆதிப்பிரான நிற்க
மற்றைத் தெயவம் நாடுதிரே"

திருககுடநதை ஆராவமு தனை ஐநதாம பதது எட்டாம திருவாயமொழியில "ஆராவ முதே" என்ற பாடலில பொன னியையும, பொனனியின செல வத திருமாலையும போறறு கின்றார.

"ஆராவமுதே யடியே னுடலம்
நினபா லனபாயே
நீரா யலைந்து கரைய
வுருககுகினற நெடுமாலே
சீரார செநதெல்கவரி வீசும
செழுநீரத திருக்குடநதை
ஏரார கோலம திகழக கிடந்தாய
கண்டே னெமமானே"

ஆறுமபதது மூனறும திரு வாயமொழியில

"தெண்டிரைப புனலசூழ்
திருவிணணகர நனனகரே

என்று திருவிணணகர பிரா னைப் போறறுகிறார.

தொலைவிலலி மஙகலம பற றிப் பாடுகையிலே ஆறும பதது ஐந்தாம திருவாயமொழியில,

"நோக்கும் பககமெல்லாம கரும்பொடு
செநநெல் லோங்கு
செந்தாமரை, வாய்ககும
தணபொருநல் வடகரை
வணதொலைவிலலி மஙகலம்"

எனகிறார.

ஏழாமபதது இரணடாம திரு வாயமொழியில, முதலபாட்டு திருவரஙகததமமானுககு எடுப பான ஒனறு. அதை அனுப விபபோமோ?

"கஙகுலும பகலும கண்டு யிலறியாள்
கணணநீர் கைகளா லிறைக்கும
சஙகுசககரஙக ளெனறு கைகூப்பும்
தாமரைக் கண்ணெனறே தளரும
எங்ஙனே தரிககே னுனனை
விடடென்னும்
இருநிலம் கைதுழா விருககும்
செங்கயல் பாயநீர்த திருவரங்கததாய
இவள்திறத்தென் செயகின்றாயே"

ஏழாம பததில மூனறும திருவாயமொழியில தெனதிருப பேரை எனறு இனறு வழங கும் திருபபேரையினைப பாடும்போது,

"தாமிரவருணிக கரையில்
கோலச் செநநெல
கவரிவீசும் கூடுபுனல் திருப்பேரெயில
மகர நெடுங்குழைககாதரைப"

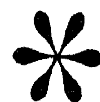
பாடிப பரவசமாகிறார.

பத்தாம பதது எட்டாம திரு வாயமொழியில கீழவருமாறு குறிபபிடுகினறார.

"திருமாலிருஞ்சோலை மலையென்-
றேன
என்ன திருமால வநது
என் நெஞ்சு நிறையபபுகுந்தான"

அந்தத திருமால சென்று சேர விடம் "குருமாமணியுநது புனல் பொனனித தெனபால தென் திருப்பேரே" எனறு இனறு அப் பக்குடததான கோயிலடி எனறு வழங்கும அபபககுடததானைப் பாடுகிறார.

இபபெருமைமிகு மாலவனை, அவன் உறையும இடம சாரநத புனலகளாடி, தொழுதிடுவோ மாக!

மதிப்புரை

இராமாயண - சுந்தர காண்டம்

[ஆசிரியர். பி.எஸ். ஆசசாரயா, நரமதா பதிபபகம், 16/7, ராஜாபாதர தெரு, பாணடிபஜார், தி.நகர், சென்னை-17, இரணடாம பதிப்பு 1974, விலை ரூ.20, ப. 160.]

உலகப் பெருங்காபபியஙக ளுள இராமாயாணம நடுநாயக மாக விளஙகுகிறது. இராமா யணததிலும் நடுநாயகக கல லாக விளங்குவது சுநதரகாண டமாகும். இககாணடததில உள்ள கருததுககளை மூலநூல துணைக கொணடு 'இராமா யண - சுநதரகாணடம' எனற தலைபபில திருவாளர பி.எஸ. ஆசசாரயா அவரகள வெளி யிட்டுளளார. இககாணடத தில அமைநத பாததிரபப டைபபுகளில சொலலின செல பனான அனுமனின உருவை நனகு வெளிப்படுததியுள்ளார இநநூலாசிரியர

வாழககை நெறிகளை எடுத துககாட்டும பல அமசஙகள இநநூலில உள. ஜீவ கோடி யில சேரநதவளான சீதா பிராட் டியார பரமாதமாவான இரா மனிடமிருநது பிரிக்கபபட டாள. அநத ஜீவன பரமனோடு சேர எலலையறற இறை அருள தேவை எனபதை எடுததுககாட டுகிறர இநநூலாசிரியர

அனுமனை, இறைவடிவை ஜீவனுககு உபதேசிகக வநத குரு எனறும, எபபோதும் ஆழநத யோசனை உளளவன எனறும, தான செயய வேணடிய காரி யததை நனகு நிசசயிதது முடிபபவன எனறும பலபடி யாகப் போறறுவது குறிபபிடத தககதாகும.

பதினானகு படலஙகள அடங கிய இககாணடததில சூளா மணிபபடலம நடுநாயகமாக விளங்குகிறது இதில சொல லின செலவனின வீரமொழி யும கறபின பேரொளியான சீதை வாயமொழியும சிறப் பாக அமைநதுளளன. 'கட டிபபொனபோலே கமபராமாய ணப பாடலகள்; பணிபபொன போலே அதறகு அமைநத வச னஙகள' எனற வகையில இவ வாசிரியரின் எழுதது நடை சீரு டைதது. கருமபு கணு தோறும இனிககுமாபபோலே படலநதோ றும பகக்நதோறும் ஆசிரியரின உரைநடை இனசுவையே வடி வெடுததாக உளளது.

அவர காட்டும உருவகங்க ளும உவமைகளும உளளததுககு உவகை ஊட்டுவன. சீதை யின உளளுணரவை "பயிர பாதி வளரநது நல்ல பல னைக் கொடுக்கும் சமயத தில மழையிலலாமல காய்நது போய பிறகு தெயவாதீன மாய மழைபெயது செழிப் பது போல, ரகுவீரனோடு அனைதது இனபஙகளையும குறைவிலலாமல அநுபவிதது நடுவில சொலல முடியாத துன பஙகளை அடைநது பிரா ணனையே விடுவதறகு நிசச யிததேன். அபபோதுதான நீ வநது காபபாறறினாய" எனறு உருககமாக எடுததுக்காட்டுவது குறிபபிடததககதாகும.

ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகததோடு நிறைவடையும இந்நூல வாழக் கையில் ஏறபடும, துனபங் களை நீக்கவும் இனபஙகளைப் பெருகச செயயவும வழிவகுக் கும என்பதில ஐயமிலலை.

சிறநத வணணபபடத்தைத தாங்கி வரும இநநூல் எல லோர இலலஙகளிலும இருக்க வேணடும.

டாக்டர் எம். வரதராஜன்
திருபபதி.

மெய - வாய - கண - மூககு - செவி எனற ஐமபு லனகளினால ஏறபடும ஊறு- சுவை - ஒளி - ஓசை - நாறறம எனற ஐவகை உணரசசிகளையும கட்டுபபடுததிய வன பாஞசசன்யம வைததிருநத கணணன ஒருவனே.

அறிவு - திடசணயம - செயல ஆறறல - புகழ - துணிவு - ஆரோகயம - பேசசுததிறன போனற ஏழு செல்வஙகளும அனுமனை வழிபட்டு வநதால ஏறபடும

அனுபபியவர எம்.எஸ். பிச்சுமணி - சென்னை-56

TEMPLE TIMINGS AT TIRUMALA

SATURDAYS, SUNDAYS

3-00 a.m. to 3-30 a.m.	Suprabhatam (only Rs. 50/- Special Entrance ticket holders will be adimitted).
3-30 a.m. to 3-45 a.m.	Suddhi etc.
3-45 a.m. to 4-30 a.m.	Thomala Seva (Arjitham Rs. 100/- per head).
4-30 a.m. to 4-45 a.m	Koluvu and Panchanga Sravanam.
4-45 a.m. to 5-30 a.m	1st Archana i.e., Sahasranama Archana (Arjitha Rs. 100/- per head).
5-30 a.m. to 6-00 a.m.	1st Bell, Bali and Sattumora.
6-00 a.m. to 11-00 a.m	**Sarvadarsanam**
11-00 a.m. to 12-00 noon	Suddhi, Second Archana (Ekantam) and Second Bell etc.
12-00 noon to 7-00 p.m	**Sarvadarsanam**
1-00 p.m. to 5-00 p.m	Arjitha Kalyanotsavam, Brahmotsavam, Vahana Sevas, Unjal Sevas etc.
7-00 p.m. to 8-00 p.m.	Suddhi, Night Kainkaryams (Ekantam) and Night Bell.
8-00 p.m. to 10-00 p.m.	**Sarvadarsanam**
10-00 p.m. to 10-30 p.m.	Suddhi, preparations for Ekanta Seva.
10-30 p.m.	Ekanta Seva (Arjitham Rs. 50/- per head).

Note: Sarvadarsanam will be continued beyond 10-00 p.m. subject to rush.

MONDAYS

Special Seva--Visesha Puja 6-00 a.m. to 8-00 a.m.

3-00 a.m. to 3-30 a.m.	Suprabhatam (only Rs. 50/- Special Entrance ticket holders will be adimitted).
3-30 a.m. to 3-45 a.m.	Suddhi etc.
3-45 a.m. to 4-30 a.m.	Thomala Seva (Arjitham Rs. 100/- per head).
4-30 a.m. to 4-45 a.m.	Koluvu and Panchanga Sravanam.
4-45 a.m. to 5-30 a.m.	1st Archana i.e., Sahasranama Archana (Arjitha Rs. 100/- per head).
5-30 a.m. to 6-00 a.m.	1st Bell, Bali and Sattumora.
6-00 a.m. to 11-00 a.m.	**Sarvadarsanam**
11-00 a.m to 12-00 noon	Suddhi, Second Archana (Ekantam) and Second Bell etc.
12-00 noon to 7-00 p.m.	**Sarvadarsanam**
1-00 p m to 5-00 p.m.	Arjitha Kalyanotsavam, Brahmotsavam, Vahana Sevas, Unjal Sevas etc.
7-00 p.m. to 8-00 p.m.	Suddhi, Night Kainkaryams (Ekantam) and Night Bell.
8-00 p.m. to 10-00 p.m	**Sarvadarsanam**
10-00 p.m to 10-30 p.m.	Suddhi, preparations for Ekanta Seva.
10-30 p.m	Ekanta Seva (Arjitham Rs. 50/- per head).

Note. Sarvadarsanam will be continued beyond 10-00 p.m. subject to rush.

TUESDAYS

(Special Seva : Ashtadala Pada Padmaradhana)

3-00 a m to 3-30 a.m	Suprabhatam (only Rs. 50/- Special Entrance ticket holders will be adimitted).
3-30 a.m to 3-45 a.m.	Suddhi etc.
3-45 a.m to 4-30 a m.	Thomala Seva (Arjitham Rs. 100/- per head).
4-30 a.m to 4-45 a m	Koluvu and Panchanga Sravanam inside Bangaru Vakili.
4-45 a.m to 5-30 a.m.	1st Archana i e., Sahasranama Archana (Arjitha Rs. 100/- per head).
5-30 a m to 6-00 a.m	1st Bell, Bali and Sattumora
6-00 a.m. to 11-00 a.m	**Sarvadarsanam**
11-00 a.m to 11-15 a.m	Ashtadala Pada Padmaradhana Seva (2nd Archana with Golden Lotus Flowers).
11-45 a.m to 12-00 noon	II Bell
12-00 noon to 7-00 p.m.	**Sarvadarsanam**
1-00 p.m. to 5-00 p m.	Arjitha Kalyanotsavam, Brahmotsavam, Vahana Sevas, Unjal Sevas etc.
7-00 p.m to 8-00 p.m	Suddhi, Night Kainkaryams (Ekantam) and Night Bell.
8-00 p.m. to 10-00 p.m.	**Sarvadarsanam**
10-00 p.m. to 10-30 p.m.	Suddhi, preparations for Ekanta Seva.
10-30 p.m	Ekanta Seva (Rs. 50/- ticket holders are admitted).

Note: Sarvadarsanam will be continued beyond 10-00 p.m. subject to rush.

TIRUMALA TIRUPATI DEVASTHANAMS

SAPTHAGIRI 1995-96

APRIL - 95

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
30	✠	✠	✠	✠	✠	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

MAY - 95

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
✠	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31	✠	✠	✠

JUNE - 95

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
✠	✠	✠	✠	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	✠

JULY - 95

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
30	31	✠	✠	✠	✠	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

AUGUST - 95

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
✠	✠	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	✠	✠

SEPTEMBER - 95

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
✠	✠	✠	✠	✠	1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

OCTOBER - 95

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	✠	✠	✠	✠

NOVEMBER - 95

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
✠	✠	✠	1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	✠	✠

DECEMBER - 95

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
31	✠	✠	✠	✠	1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

JANUARY-96

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
✠	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31	✠	✠	✠

FEBRUARY-96

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
✠	✠	✠	✠	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	✠	✠

MARCH-96

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
31	✠	✠	✠	✠	1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

TEMPLE TIMINGS AT TIRUMALA

WEDNESDAYS

Special Seva : S.K. Abhishekam

3-00 a.m. to 3-30 a.m.	Suprabhatam (only Rs 50/- Special Entrance ticket holders will be admitted).
3-30 a.m. to 3-45 a.m	Suddhi etc
3-45 a.m. to 4-30 a m	Thomala Seva (Rs 100/- per head).
4-30 a.m to 4-45 a m	Koluvu and Panchanga Sravanam inside Bangaru Vakili.
4-45 a.m to 5-30 a m	1st Archana i e , Sahasranama Archana (Rs 100/- per head).
5-30 a.m. to 6-00 a.m.	1st Bell, Bali and Sattumora Preparations for S.K Abhishekam etc.
6-00 a.m to 8-00 a.m	Arjitha Sahasra Kalasabhishekam, 2nd Archana (Ekantam) and Bell
8-00 a.m. to 7-00 p.m	**Sarvadarsanam**
1-00 p m to 5-00 p m	Arjitha Kalyanotsavam, Brahmotsavam, Vahana Sevas, and Unjal Sevas.
7-00 p m to 8-00 p m	Suddhi, Night Kainkaryams and Night Bell etc
8-00 p.m to 10-00 p.m	**Sarvadarsanam**
10-00 p m. to 10-30 p.m	Suddhi, preparations for Ekanta Seva
10-30 p m	Ekanta Seva (Rs 50/- ticket holders are admitted).

Note Sarvadarsanam will be continued beyond 10-00 p.m subject to rush

THURSDAYS

(Special Seva : Tiruppavada, Poolangi Seva)

3-00 a.m to 3-30 a m	Suprabhatam (only Rs. 50/- Special Entrance ticket holders will be adimitted)
3-30 a m to 3-45 a m	Suddhi etc
3-45 a m. to 4-30 a.m	Thomala Seva (Rs 100/- per head)
4-30 a m. to 4-45 a m	Koluvu and Panchanga Sravanam inside Bangaru Vakili
4-45 a.m to 5-30 a.m	1st Archana i e , Sahasranama Archana (Rs 100/- per head)
5-30 a m. to 6-00 a m	1st Bell, Bali and Sattumora
6-00 a m to 8-00 p m	Sallimpu, 2nd Archana (Ekantam) Tiruppavada Alankaram, Bell etc.
8-00 a m to 6-00 p.m	**Sarvadarsanam**
1-00 p.m to 5-00 p m	Arjitha Kalyanotsavam, Brahmotsavam, Vahana Sevas, and Unjal Sevas
6-00 p m to 8-00 p m	Pedda Suddhi, Night Kainkaryams, Poolangi Samarpana and Night Bell, etc
8-00 p.m to 10-00 p m.	**Poolangi Sarvadarsanam**
10-00 p m to 10-30 p m	Suddhi, preparations for Ekanta Seva.
10-30 p.m	Ekanta Seva (Rs 50/- ticket holders are admitted).

Note Sarvadarsanam will be continued beyond 10-00 p m subject to rush

FRIDAYS

(Special Seva : Abhishekam)

3-00 a.m. to 3-30 a m	Suprabhatam (only Rs 50/- Special Entrance ticket holders will be admitted)
3-30 a m. to 4-30 a m	Sallimpu, Suddhi, Nityakatla Kainkaryams, Morning I Bell and preparations for Abhishekam
4-30 a.m to 6-00 a m	Abhishekam
6-00 a m. to 7-00 a m	Samarpana
7-00 a.m to 8-00 a m.	Thomalaseva and Archana (Arjitam Rs 200/- per head)
8-00 a.m to 9-00 a m	II Bell, Bali and Sattumora etc
9-00 a.m to 8-30 p m	**Sarvadarsanam**
1-00 p m to 5-00 p.m	Arjitha Kalyanotsavam, Brahmotsavam etc
7-00 p m to 8-30 p m	Sahasra Deepalankara Seva at Kolimi Mantapam.
8-30 p m to 9-30 p m	Suddhi, Night Kainkaryams and Night Bell etc
9-30 p m to 10-00 p m	**Sarvadarsanam**
10-00 p.m to 10-30 p m	Suddhi, preparations for Ekanta Seva
10-30 p m	Ekanta Seva (Rs 50/- ticket holders are admitted)

Note. Sarvadarsanam will be continued beyond 10-00 p m subject to rush.

பிறந்தகமும் புக்ககமும்

திரு. L.P. சம்பத் - திருச்சி.

ஸ்ரீமந் நாராயணன் எடுத்த அவதாரஙகளில விபவம பரிமளிககவும, இந்த நிலவுலகில நீண்டகாலம வாழுந்ததும் இராம, கிருஷ்ண அவதாரங்களாகும். சக்ரவர்ததித திருமகனாக நீரமை துலஙக ஒருகுணக்குன்ருய் திகழ்ந்தான. அடுத்த அவதாரததில கணணனாக, "எத்திறம! உரலினொடு இணைநதிருநதேஙகிய எளிவே" எனறு வியககுமபடி சௌசீல்யம மிளிரநதது.

பிறகு பரமபதநாதன வைகுநதத்தில் வைகும கைஙகரயபரர்களை இந்த இருளமா ஞாலததிறகு அனுப்பிவைததான. கோயிலகளில் குடிகொணடிருககும பெருமாளகளின திவ்யமங்கள விக்ரகஙகளில் அதாவது ஐநதாவது நிலையான அரசசாவதாரத்தில் ஆழுஙகாலபடடதினால் அவர்களை ஆழுவாரகள எனறு அழைக்கப்படலாயினர். ஆழ்வார்கள தங்கள மனதைப பறிகொடுத்து உளளம் உருகி மனம் கசிந்து பாடிய பாசுரங்கள் மொத்தம் நாலாயிரம் ஆகும. ஸ்ரீவைணவ சமபிரதாயததில் அவைகளுக்கு அருளிச்செயல் என அழைககபபடுகிறது. பதினமர் அலலது பனனிரு ஆழ்வாரகள அநதமில் பேரினபததை அடைநதபிறகு ஸ்ரீவைகுணடநாதன இநத வையம் உய்ய, மனிசர உயய தான் சயனிததிருககும் அநந்தனை இநத மணணுலகததுககு அனுபபிவைததான. அவரதான பெருமபூதூர் வள்ளலான நம இராமாநுஜன ஆகும. அவர காஞசி வரதராஜபபெருமாளுக்கும பிராட்டி பெருநதேவிககும சாலைககிணறிலிருநது தீரததக்கைஙகரயம செயது கொணடு வநதார. அநத திவயதமபதிகளுககு ஒருதனி மகனாய வளரககபபட்டு அவரகளுடைய பராமரிப்பில இருநதுவநதார. ஆதமபசிகுத திருககசசி நமபி எனறழைக்கப்படும காஞசிபூரணரை ஆசாரியனாக வரிதது அவரடி நிழலில் சீடனாக விளஙகினார.

அவ்வமயம திருவரஙகததில ஆளவநதார, மடததின ஆஸதானததில அமர்நது ஆசாரியபீடத்தை அலங்கரிததுவநதார். அவர ஸ்ரீராமாநுஜரின் பவிஷ்யா மூரததியை மனதில கொண்டு அவரைக்காணும் நாளை எதிரபார்ததிருநது பிறகு திருக்காஞசியில் தேவாதிராஜனுக்குத் தீரததக்கைங்கர்யம பணணிவருவதாக செவியுற்று, அநத பாலபாஸகரனைப பாரகக ஆவல் மேலீட்டினால பெரிய நம்பியுடன அநத தொலநகரம் செனறு திருககசசிநமபிமூலம தேசுடைப் பிளளையாய் கையில் நீர ஏநதிய குடததுடன நிறகும சிறுவனைக கண்டு குளிரககடாக்ஷிததுவிடடு ஒருவருடனும பேசாமல திருவரஙகம திருமபினார். ஆளவநதார் நோயவாயபபடடுத திருநாட்டை அலங கரிதத செயதியைக கேடடவுடன் இராமாநுஜர தெனனரஙகம் அடைநது அருடைய சரம விககிரகம் காவேரி வடகரையில இருப்பதை அறிநது அருகில வநது பாரதது தாஙகாத துககததுடன காஞசி மாநகரம திருமபியது அனைவரும அறிநததே. ஆளவநதாருககு வாரிசாக வரககூடியவர் இராமாநுஜரதான எனறும், பரமபதிதத ஆசசாரியருககும அது மாதிரி ஒரு எண்ணம உணடு எனறும அஙகு எழுநதருளியிருநத ஸ்ரீவைஷ்ண அறிஞரகள கோஷ்டி ஏகமனதாக தீரமானிதது அவரை அழைதது வர விழைநதனர. அதைச செயலபடுதத நம பெருமாளிடம செனறு இராமாநுஜரை திருவரங்கததில நிதயவாசியாக இருககுமபடி விணணபபிகக, அதறகு அழகிய மணவாளனும புனனகை மேலும் துலங்க ஆமோதிததான. இராமானுஜரை உடன அழைததுவர ஏறறமுடையவர திருவரஙகபபெருமாள அரையர எனறு நிரணயம் செயது அவரை முததிதரும நகரேழில முககியமாக விளஙகும திருககசசியில புணயகோடி விமானததினகீழ் அமர்ந்து வரம் தரும பெரு

மாளாக பெருந்தேவி சமேதராய் எழுநதருளியிருக்கும பேரருளாள னிடம் விணணபபிக்கும்படி ஏற பாடாயிற்று.

அரையரும் இந்தப் புனிதப் பணியை சிரம்மேல் கொணடு காஞ்சி சென்று தேவாதிராஜன சநநிதியில வநத காரியத்தை திருக்கச்சி நமபி மூலம் தெரி விக்க, நமபியும மனமுவந்து சாமாசாரத்தை பெருமாள் வரத ராஜனிடம் விண்ணபபிக்க, பேர ருளாளனுக்கு அது பேரிடியாக இருந்தது. இதறகு உபமானம கூற வேணடுமானால் நம மனம ஸ்ரீமத் இராமாயணததுககுச செல்ல வேண்டும்.

எண்ணிலா அருந்தவததவ னான விச்வாமித்திரமகாமுனி தயரதன் சபையில வந்து, தான் செய்யவிருக்கும் தகை வேள விக்கு, 'நின் கரிய செம்மல் ஒருவனைத் தந்திடுதி' என்ற பொழுதும், பிறகு கைகேயி ஸ்ரீராமனை அழைத்து 'பூழி வெங்கானம நண்ணிபுண்ணி யத் துறைகளாடி எழிரண்டாண டில வா' என்ற சமயத்திலும் தயரதன் மனம் எவ்வாறு இருந ததோ அதேவிதம தேவாதிராஜ னின் உளளமும உடைந்தது. இராமானுஜரைத தன் மகனாக பாவிதது வநதமையால ஏற்ப டபபோகும் பிரிவை நினைதது துக்கித்தார். அதன் விளை வாக வரதராஜனின் திருததாம ரைக் கண்களில் நீரததும பியது. அன்றிரவு அடவியில் தாகததிறகாக இராமானுஜரிடம தீரதததை விருமபியது வேடு வச்சியாக வந்தது பெருந்தேவித தாயாரானபடியால அவளிடம ஒருவார்த்தைக கேடடு சொல்கி றேன் எனவும் அவ்வாறே ஒப்பு தல் பெறறு மறுநாள இராமா னுஜரை அரையருடன் அனுபப அனுமதிததார். இஙகே ஒரு சுவாரஸ்யம் உள்ளது. அது யாதெனில, இராமாவதாரத்தில் இதே சூழ்நிலையில் தயரதன மனம் எப்படி வேதனைப் பட்டிருக்கும் என்பதை தான் உணர தேவாதிராஜன தகபபன ஸ்தானததிலிருந்து அவருடைய மனநிலையை அடையவிருமபி னான்போலும்!

இராமானுஜரும பிரியாவிடை பெறறுக கொணடு கணணுக் கெட்டியதூரம பெருமாள கோயிலையே உறறுநோக்கிக் கொணடே அரையருடன அத் திகிரியை விடடு புறப்பட டார. உலக ரீதியில ஒருதாய் தநதையர, மகளுக்கு மணம புரிவித்து புக்ககம அனுப்பும போது அவரகளுக்கு ஏறப டும சந்தோஷம் கலந்த துகக நிலையிலே இருநதாரகள அந்த திவ்ய தம்பதிகள். அரையரும இராமானுஜரும வழிகளிலுள்ள க்ஷேததிரஙகளை சேவிததுக் கொணடே திருவரஙகம எல் லையை அடைநதனர. செழுந தடம புனல் சூழ் திரு வரங்கத்தில திருவரஙகபபெரு மாள் அரையரும இராமானு ஜரும் வருகை தருகிறுர்கள என்று சப்த பிராகாரம முழுவ தும் தோரணஙகள கடடி அழ குப்படுததினாரகள.

பூலோக வைகுணடத்திறகுள புகவும் அநதணச சீடடரகள பூரண குமபங்களைக் கரங களில் ஏநதி "ஸுஸ்வாகதம" என்றுரைப்ப வேதஙகள ஓதவும, அருளிசசெயல கோஷடி பிர பநதததை சேவிககவும, வீதிக ளிலெலலாம "வாழி பெருமபூ தூர வளளல" "வாழி வைண வம தழைகக வந்தோன" "வாழி இராமானுஜப் பிள ளான்" எனறு கட்டியம கூற வும, சிவநதமேனியில முபபுரி முந்நூல மிளிர அகனற திரு நெறறியில ஊரதர புணடரம விடிவெளளிபோல பிரகாசிககை யில திரிதண்டததோடு இரா மானுஜர ஆரியபடாள வாயி லில் நுழைந்து, கருடமண்ட பத்தில எழுநதருளியிருக்கும பெரிய திருவடியை சேவிததுக கொணடு துவஜஸதமபத்தை தெணடனிட்டு, வாயில காப் பானை வணஙகிவிட்டு, திரு முற்றத்தில நினறு உரகமெல்ல ணைபளளி கொளளும பரமபொ ருளின கிடககையையும கணடு அந்த மோஹனபுனனகையு டன வநதவரகளை வாழவைக் கும நமபெருமாளின திவய மங் கள விக்ரகததின வடிவழகில் மயஙகிய நிலையில மஙகளா சாஸனம செயது உற்றுநோக குஙகால "கரிய வாகி புடை பரந்து மிளிரநது செவவ ரியோடிய" நீணட அபபெரிய வாயகணகளிலிருநது ஆனநத பாஷயம சொரிவது தெனபட் டது.

ஸ்ரீமந்நாராணன ஒருவனே புருஷன் எனறும இதர ஜீவாத மாககளான நாம எலலோரும் பெண்கள எனற வகையில இரா மாநுஜர ஒருநாடடுப பெண் ணுக புககககமான திருவரங்கம் நுழைநதார. வீட்டுப் பாரததை முழுவதும தாஙகும மாமியா ருக்கு மருமகள வநதவுடன தன னுடைய பளுவை கூட பகிர்ந்து கொளள ஒருததி வந்தால ஏற் படும ஆனநதம தனிசசெங் கோல ஏநதும அழகியமணவா ளனுககு உண்டாயிறறும.

புதியதாக கலயாணமானப் பெண பிறநதவீடடிறகு அவ்வப் பொழுது போயவிடடு வரு வதுபோல நம் இராமானுஜ ரும காஞசி சென்று வநதார். புகுநத வீடடிலபொறுபபு ஏற் றவுடன பிறநத வீடடிற்குச் செலலும பெண நீணட நாட் கள அஙகே தஙகாமல், தன் புருஷன, தன குழநதை, வய தான மாமனார, மாமியார் தனி யாக இருபபதைக் குறிததுப பொறுபபுணரசசியுடன் உடனடி யாக புகுநதவீட்டிறகுச செல்ல துடிபபது போல இராமா னுஜரும காஞசி செல்வதைக் குறைததுககொணடு நாளடை வில புகுநதவீடடிலேயே தங் கிக் கோயில கைஙகர்யஙக ளுககு வழிவகுததும மடத் தின நி்வாகததையும சிறபபாக நடத்தி யதிராஜாவாக விளங்கி னார.

ஆன்மீகக் கதம்பம்

"அன்பு செலுத்தாத வாழ்க்கை வியர்த்தம்"

மனிதன் பிறவி எடுததகன பயனே அனபு செலுததுவதற்காகததான. அனபு செலுததுவதில உளள ஆனநதம வேறு எதிலும இலலை. தனககெனறு பொருள சேரபபதில, புகழ சேரபபதில, அலஙகாரம செயது கொளவதில தறகாலிகமாக இனபம கிட்டலாம. ஆனாலும இவறறில உளளம நிறைவு பெறுவதிலலை. உளள நிறைவான ஆனநதம அனபு, செலுததுவதிலேயே உணடாகிறது. அனபு செலுததும போது நமககு எததனைக் கஷடம வநதாலும, தேக சிரமம ஏறபடடாலும, பணம செலவானாலும இதையெலலாம தெரிவதே இலலை அனபுதான் ஆனநதமும நிறைவுமே. அனபு உளள இடததில துனபததின நினைவு வராது.

அனபு செலுததாத வாழககை வியரததம மாறுத, மாசறற அனபை உணடாககிக கொளள வேணடும. நமமுடைய அனபுககு உரிய வஸது நமமை விடடு எனறும பிரிநது போகாததாக இருகக வேணடும. அப்படி ஒரு வஸது இருநது அதனிடம் அனபு வைததுவிடடால் எபபோதும ஆனநதமாகவும, மனநிறைவாகவும இருக்கலாம. எனறும மாறுமலிருககும ஒரே வஸது பரமாதமாதான. அதனிடம அனபை பூரணமாக வைததுவிடவேணடும

—ஜகதகுரு ஸ்ரீகாஞசி காமகோடி மஹா பெரியவாள

* * *

"சுய விமர்சனம் கட்டாயம் தேவை"

வாழவு சிறகக சுய விமரசனம் தேவை விமரசனம எனபதைத தூயமை செயதல எனறு கொளளலாம ஒருநாளில எததனை தடவை கணணுடி முன நினறு முகம பாரத்து துடைத்துத திருததம் செய்து கொள்கிறேம்! அழகு செயது கொளகிறேம்! அது போல நம ஆனமாவை நாம இயறறிய செயலகளின பயனபாடு முதலியவற்றை ஆய்வு செய்து கொணடு பயனறறவறறைத தவிரதது, பயனபாடுடைய பணிகளைச செயவது சுய விமரசனம்.

எஙகே சுய விமரசனம புறககணிககபபடுகிறதோ அலலது தாமாக அமையவிலலையோ அஙகே பிறர விமரசனம வரும். ஆனால விமரசனம விமரசனம தான விமரசனம ஆககததின பாறபடடதே

குறறம கணடுரைததால ஆககமிலலை. இருககாது. விமரசனம எரியும விளககில சுடர தடடிவிடடு எரிய விடுதல போனறது. சுயவிமரசனம பரிபூரண ஆககம.

மாணிககவாசகர அருளிய திருவாசகததில பெருமபானமையானவை சுயவிமரசனப் பாடலகள. தனனைத தானே ஆயநது தமது குறறஙகளை உணரநது திருததம காணும வேடகையில் பாடுகின்றுர. அழுது அழுது பாடுகினறுர. அதனாலேயே திருவாசகததை ஓதினால உருக்கம் ஏற்படுகிறது. "நாடகத்தில் உனனடியார் போல். நடித்து" என்றும்,

"யானே பொய், என் நெஞ்சும்
பொய், என் அன்பும் பொய்
ஆனால் வினையேன் அழுதால்
உன்னைப் பெறலாமே
தேனே, அமுதே, கரும்பின்
தெளிவே தித்திக்கும்
மானே அருளாய் அடியேன்
உனை வந்துறுமாறே"
(—திருச்சதகம் 90)

என்றும்,

"அறிவனே அமுதே அடிநாயினேன்
அறிவனாகக்கொண்டோ
எனை ஆண்டது
அறி விலாமையன் றேகண்டது
ஆண்ட நான்
அறி வனோ வல்ல னோ அருள்சனே"
(—திருச்சதகம் 50)

என்றும அருளிச்செயதுளளார்.

—குன்றக்குடி அடிகளார்

(நன்றி: "கலைமகள்")

* * *

"முன்னோர்கள் காட்டிய வழியில் செல்க"

அறநெறி வழியிலிருந்து தவறி, சமூகக கடமைகளையும் உணராமல மககள இககாலததில வாழககை நடததுவதாலதான ஜாதிப் பிரசசனைகள தலைகாடடுகின்றன. எனவே கலவிததுறையில அறநெறியைக கடைபபிடிதது வாழவேணடிய அவசியததைப பறறிப போதிககப் படவேணடும். இது மிக மிக அவசியம். மனதை விசாலபபடுத்தவே கல்வி பயனபடுததப பட வேண்டும். ஜாதி வெறி, நிறத்துவேஷம், சமூக விரோத மனப்பானமை இவறறை எதிர்த்துப போராட கலவி துணை புரிய வேணடும். நம்முன்னோர்

... காட்டிப் போயுள்ள வழியில் நாம் செல்வோமானால் எநத விதச் சச்சரவுகளுக்கும் வேற்று மைகளுக்கும் இடமே இராது.

--ராஷ்டிரபதி டாக்டர் சங்கர் தயாள் சர்மா

* * *

"விஞ்ஞானமும் மெய்ஞானமும் இணைய வேண்டும்"

விஞ்ஞான முன்னேற்றம மூலம் கிடைககும் இகலோக சுகங்களும் சுபிட்சங்களும் சமூகத்துக்கு மன அமைதியையும், மகிழ்ச்சியையும் தரா. விஞ்ஞானததுடன மெய்ஞானமும இணைய வேணடும். அபபோதுதான் உண்மையான ஆனநதத்தை மக்கள் காணலாம். மதததைப புறககணிதது பாரமாரததிக வாழ்க்கையை அலடசியப்படுத்தியதாலதான எழுபது ஆண்டுகள பலதுறைகளில் பிரமாதமான முனனேறறத்தைக் கணட ரஷ்யா தேஷம இருந்த இடம் தெரியாமல போயிற்று. இககாலததில மகா ஞானியான சுவாமி விவேகானநதர மேனாடுகளில வேதாநதத்தின தத்துவங்களை எடுதது ரைக்கையில் எழுத்தறிவினமை, வறுமை இவறறை ஒழிபபதிலும, ஸதிரீகளின் முன்னேறறத்திலும் முனனேறிய நாடுகளைப் பினபற்றுமாறு வறபுறுத்தினார். இம்மகானின் போதனைகளை உளளததில் கொணடு மாணவரகளுக்கு ஆசிரியர்கள தகக வழிகாட்டுவதில முனையவேண்டியது இனறியமையாதது. தர்ம வழியில் செல்வதன் மூலமே சாசுவதமான சாந்தியை நாம் காண முடியும்.

--முன்னாள் மகாராஷ்டிர கவர்னர் ஸ்ரீ ஸி. சுபபிரமணியம்

(நன்றி: "ஹிந்து")

* * *

"ராமாயணப் பாத்திரங்களை பின்பற்ற அவசியம்"

மனிதனுடைய உள்ளம் அதனுடைய ஆறறலுககும் திறமைக்கும் ஏறப காரியஙகளைச சாதிக்க உதவுகிறது; அனுமதிககிறது. இவவிதம தனனுடைய கடமைகளை ஆறறுவதனமூலம உணமையான ஆனந்ததததையும அமைதியையும் அடையலாம். மனிதனின வாழக்கை நிரநதரமானதல்ல. அதறகுள அவன தனனை அணடியுள்ளவரகள் பால் பரிதியும, அனபும், தயையும் காடடவேணடிய அவசியததை உணரதல் அவசியம். இததகைய குணங்களுடன வாழநது காடடிய ஸ்ரீராமபிரானை பகதி சிரேஷ்டரான ஸ்ரீதியாகராஜர தன்னுடைய பலகீரததனைகளினால புகழ்மாலைச் சூட்டுகிறுர். பெணமையின் உயரவைப போற்றுவதில ஸீதா தேவியும, பார்வதியும நமக்கு வழிகாடடிகளாக விளங்குகிறுரகள எனபது அவரது கீரததனைகளின தததுவம. பகதி செலுதது வதறகு ஸ்ரீராமனை திரிமூர்ததிகளும தஙகளுடைய லக்ஷியமாக ஏறறுககொள்ளுகிறுரகள. ஸ்ரீமத ராமாயணததில வரும் பாத்திரங்கள அனைததையும் நாம் பினபறற வேணடியவரகளாகக் கொளள வேணடும.

--பேராசிரியர ஸ்ரீ அலலாடி ராமகிருஷ்ணன்

* * *

சேவைப் பண்பும் சரணுகதியும்

எவனொருவன் கடவுளைச் சரணடைகிறுனோ அவனைக் கடடாயம கடவுள ஏறறுககொளளததயாராக இருககிறுர. ஸ்ரீவேதாநத தேசிகன "பரமாரதத ஸதுதி" என்று பதது பாசுரங்கள் இயறறியுளளார இவை காஞ்சீபுரததுககு வெகு சமீபததில இருககும திருபபுககுழி என்ற ஊரில் எழுதருளியுள்ள ஸ்ரீவிஜயராகவப பெருமானைப் போறறிப பாடிய பாசுரஙகள. "அவன முனனே நின்று அவனை வணஙகு; அவனுடைய திருவடிகளைக் கெட்டியாகப பிடிததுககொள; உனனை அவனுககு அரபபணிததுவிடு; அவன நிசசயம உனனைக் காபபாறறுவான" எனறு முனனுரையாக வணஙகும பாசுரம விளமபுகிறது. பகதனின விதவததையோ அலலது அவனது அநதஸதையோ பறறி ஆணடவன கவனிப்பதிலலை. அவன் கோருவது உணமையான பகதி; எபபோதும அவனுககுச சேவை செயயும பணபுதான. அவனைச சரணடைவதையே அவன் விரும்புகிறுன். அவனை அனைவரும எளிதில அடையலாம. மறறவரகளுககுத தொணடு செய்யும மனபபான்மை உடையவன்தான சரணுகதி புரிய முடியும. இததகையோனை கருணுமூரததியான அவன கடடாயம கைதூககி விடுவான.

--ஸ்ரீ முககூர லக்ஷமி நரஸிம்மாசாரியார்

(நனறி· "ஹிந்து")

* * *

தொகுத்து அனுப்பியவர்:

"சரண்யன்" சென்னை-61.

✡ ✡ ✡

கீதையின் பயன்

வித்வான் வி. சுப்ரமண்யன் - உடுமலை

ஸ்ரீவைகுண்டாதிபதியான ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தி சரணுகத வத்ஸலனாவான் என்பது உலகறிந்த விஷயமாகும். எல்லோரும் ஸ்ரீவைகுண்டததிற்குச் சென்று வைகுண்டாதிபதியைச் சரணமடைவது அரிதாகும். ஆகவேதான் ஸ்ரீமநநாராயணன் இவ்வுலகில் பல அவதாரங்களை எடுத்து உயிர்கள் எளிதாகத் தனனைச் சரணமடைய வழிசெய்தருளினான். இக்கலியுகத்தில் பாரத தேசத்தில பல இடஙகளிலும் அர்ச்சாவதார மூரத்தியாக அமர்ந்தருளித் தன்னைச் சரணமடையும் அடியார்கள் பலருக்கும் அருள்பாலித்து வருகிறுர். பக்தர்கள,

ஸங்கு சக்ரகதாபாணே ஸ்ரீமத
த்வாரக நிலையாசசுதா
கோவிந்தபுண்டரீகாக்ஷா ரக்ஷமாம்
ஸரணுகதம்

என்று சொலலி எமபெருமானைச் சரணமடைகினறனர். உலகில எத்தெய்வத்தை வணஙகினாலும எலலாம் எம்பெருமானாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனையே சென்று சேரகிறது. எப்படி ஆகாயததிலிருந்து பெய்யும் மழைநீர பல ஆறுகளின வழியாக ஓடி சமுத்திரத்தைச சென்று அடைகிறதோ அதுபோல.

ஆகாசாத் பதிதம் தோயம்
யதாகச்சதி ஸாகரம்
ஸர்வதேவ நமஸ்காரான்
கேசவம் ப்ரதிகச்சதி

என்றபடியினலும சரணுகதியடைவதற்கு உரிய நாயகன் ஸ்ரீமந்நாரயணனே எனபது தெளிவாகும.

ஸ்ரீமந் நாராயண மூரத்தியின அவதாரஙகளில் எலலாம சரணுகதி விஷயமே அதி முககியமானதாகும். பூரணுவதாரமான கிருஷ்ணுவதாரத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணனைச சரணமடைந்தோர் பலர். மகாபாரதயுத்தம் கௌரவர்களுக்கும் பாணடவர்களுக்கும நடைபெறறது உலகறிநத விஷயம்.

தர்மக்ஷேத்ரே குருக்ஷேத்ரே
ஸமவேதா யுயுத்ஸவ:।
மாமகா: பாண்டவாஸ்சைவ
கிம் குர்வத ஸஞ்ஜய ।।

தரம நிலமாகிய குருக்ஷேத்திரததில் இரு திறத்தவரும தம படைகளுடன ஒன்று கூடினர. படைகள அணிவகுதது நினற காடசியை துரியோதனன காண்கிறுன். பாணடவர் படையில் சூரரும் பெரிய விலலாளிகளும் இருக்கிறுர்கள. யுயுதானன, விராடன, துருபதன், திருஷடகேது, சேகிதானன, வீரயமுடைய காசிராஜன், புருஜித்து, குநதிபோஜன, மனிதரேறுகிய சைவியன், வலிமைமிக்க யுதாமரயு, உததமௌஜா என்ற வீரன், சுபதரை மகன், திரௌபதி மக்கள் எலலோருமே மஹாரதர்கள். தன்னுடைய படையில் ஆசார்யன், துரோணர், பீஷ்மன், கரணன், கிருபாசசார்யர, அஸுவதததாமன், விகரணன, சோமதததன் மகன, இன்னும் வேறுபல சூரர, தன் பொருட்டு வாழக்கையைத் துறந்தோர், பலவிதமான ஆயுதங்களும் அம்புகளுமுடையோர் பலர். எல்லோருமே போரில் நிபுணர்கள். இப்படியிருந்த போதிலும் துரியோதனன் கணனுக்குப் பாணடவர் படையே நிறைந்திருபபதாகத தெரிகிறது.

அந்நேரத்தில பாட்டனாராகிய பீஷ்மன உயரந்த குரலில் சிங்கநாதம் புரிநது சங்கை யூதினான். அப்பால சஙகுகளும் பேரிகைகளும, தமபட்டஙகளும் பறைகளும் கொம்புகளும் திடீரென ஒலிததன. அஃது பேரோசையாயிற்று. பாரததசாரதியான கண்ணன பாஞ்சஜன்யத்தை ஊதினான். தேவதத்தம என்ற சங்கை தனஞ்ஜயன் (அர்ஜுனன்) ஒலித்தான. பீமன் பௌண்ட்ரம் என்ற பெருஞ்சங்கை ஊதினான. குந்தி மைநதனான யுதிஷ்டிரதரமராஜன அனநத விஜயம் என்ற சஙகையும், நகுலன் ஸுகோஷம் என்ற சஙகையும, சகதேவன் மணிபுஷபகம் எனற சங்கை முறையே ஊதினர. மற்றும பலரும தததம சங்குகளை ஊதினர். அந்தப் பெருமுழககம் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் உடன் ஒலிக்கச செய்வதாய் திருதராஷ்டிரக்கூட்டததாரின் உள்ளங்களைப் பிளபபதாயிருநதது. இருதிறதது அமபுகளும் பறந்தன. அப்போது அனுமக்கொடியை உயரததிய அர்ஜுனன் திருதராஷ்டரக்கூடடத்தாரைக் கண்டு விலலையேந்திக்கொண்டான். இரண்டு படைகளுக்கும் நடுவே தேரை நிறுத்தும்படி சொனனான். பார்த்தசாரதியான கிருஷ்ணன இரண்டு படைகளுக்கும் நடுவே பீஷ்மர, துரோணர் மற்றெல்லா

வேந்தருக்கும எதிரே தேரை நிறுத்திக்கொண்டு 'அர்ஜுனா, இஙகுக் கூடிநிறகும் கௌரவ ரைப் பார' என்ருன்.

பார்த்தன் அங்கே பார்ததான். தனனுடைய தந்தையாரும பாட்டனமாரும் குருக்களும மாதுலரும் அணணன் தமபிகளும் மக்களும் பேரரும் தோழர்களும் உறவினரகளும் எல்லோரும் இரணடு படைகளிலும நிற்கக கண்டு இரக்கமுற்று துயரம மேலிட்ட அவன, 'கிருஷ்ணு! போர்க்களத்தில திரணடிருக்கும் சுறறத்தார்களைப் பார்தத மாத்திரத்தில் என அங்கங்கள் சோரகின்றன. வாய் உலர்கிறது. உடமபு நடுஙகுகிறது. மயிர சிலிர்க்கிறது. காண்டீபம கையிலிருந்து நழுவுகிறது. உடலில் எரிச்சல் உண்டாகிறது. என்னால் நிற்கமுடியவில்லை. என மனம் கலங்குகிறது. கேசவா! விபரீதமான சகுனங்கள் பல தெரிகின்றன. போரிலே சுற்றததார்களை மடிப்பதில் நன்மையொன்றுமில்லை. கண்ணு! நான் வெற்றியை விரும்புகிறேன். ராஜ்ஜியததை யும் இன்பங்களையும் விருமபவில்லை. கோவிந்தா! நமக்கு ராஜயத்தாலும் இன்பங்களாலும் ஆவதெனன்? உயிர் வாழ்க்கையாலும் ஆகப்போவதெனன? இங்கு எல்லோரும் செலவங்களையும் உயிரையும துறநதோராய் வநது நிற்கிருர்கள. மதுசூதனா! நான கொல்லப்படினும் இவரகளைக் கொலல விரும்பகிலேன். மூவுலகின ஆட்சி பெறுவதாயினும் இது செயயேன. ஜனார்த்தனா! திருதராஷ்டிரக்கூட்டத்தாரைக் கொன்று நாம் என்ன இன்பத்தையடையப் போகிறோம. இநதப் பாதகர்களைக்கொல்வதால் நமக்குப் பாவமே வந்து சேரும். பந்துககளைக் கொன்றபின் நாம் இனபுற்றிருப்பது எப்படி? இவர்கள குலத்தையழிப்பதால் என்ன பயன்? குலநாசததால தர்மம் அழியும். தர்மம் அழிவதால் அதர்மம தலைதூக்கும். அதர்மத்தால் குலஸத்ரீகள் கெட்டுவிடுகிருர்கள். வர்ணக்குழப்பங்கள் உணடாகும். பித்ருக்கள் பிண்டமும் நீரும் இல்லாமல் வீழ்ச்சியடைவார்கள். அதனால் மனிதர்களுக்கு நரகவாசம் ஏற்படும். கையில ஆயுதமில்லாமல எதிரக்காமல நிற்கும் என்னை இந்த திருதராஷ்டிரக் கூட்டத்தார் ஆயுதபாணிகளாய்ப போரில் எனனை மாளச்செய்தாலும் அது எனக்கு நன்மையேயாகும்.' இஙஙனம் பலவாறுகசசொல்லிவிட்டு அர்ச்சுனன் அம்புகளையும் வில்லையும் கீழே போட்டுவிட்டுத் துயரில் மூழ்கி கண்ணீர்மல்க தேர் பீடத்தில் உடகார்ந்து கொண்டான்.

உடனே கண்ணன் 'அரச்சுனா! இததருணத்தில இவவுள்ளச்சோர்வை நீ எங்கிருந்து பெற்றாய். இஃது ஆரியரக்குத் தகாது. இஃது வானுலகைத் தடுப்பது. இது அபகீர்த்தியை இகழ்ச்சியைத் தரும். பேடித் தன்மையையடையாதே. இது உனக்குப் பொருந்தாது. இழிவடைநத மனததளரசசியை நீக்கி எழுந்துநில். பகைவரைச் சுட்டழிப்பொனே,' என்ருன்.

'கிருஷ்ணு! பீஷ்மனையும் துரோணனையும் எப்படி எதிர்ப்பேன. இவர்கள் வணஙகுதற்கு உரியவர்கள். பெரியோராகிய குருக்களைக்கொல்லாமல் உலகில் பிசசையெடுத்துண்பது நன்று. குருமார்களைக் கொன்று அனுபவிக்கும் இன்பம் உதிரத்தில் கலந்து அஹிம்சா இன்பமாகும். மேலும் நாம் இவர்களை வெல்லுதல், இவர்கள் நம்மை வெல்லுதல் இவற்றுள் எது மேலானது என்பது விளங்கவில்லை. சிறுமையுடையேனாகிய நான் இயல்பு அழிந்தவனாய், தன்மைகெட்டவனாய் அறம் இன்னது என்று அறியாமல் மயங்கிய அறிவுடன் உன்னைக் கேட்கின்றேன். எது நன்று என்பதை நிச்சயப்படுத்திச் சொல்லுக. நான் உன் சீடன். உன்னையே சரணம் அடைகிறேன். கட்டளை இட்டருளக.' எனபார்த்திபன் பரமனைப் பிரார்த்திக்கிருன்,

கார்ப்பண்ய தோஷோபஹதஸ்வபாவ:
ப்ருச்சாமித்வாம்
தர்மஸம்மூடசேதா: ।
யச்ச்ரேய: ஸ்யான்நிஸ்சிதம்
ப்ரூஹி தன்மே
சிஷ்யஸ்தேஅஹம் சாதிமாம்த்வாம்
ப்ரபன்னம்: ।।

பூஜையில் உபயோகிக்கபட்ட புஷபங்களை "நிரமால்ய புஷ்பம" என்று சொல்வதுணடு. இதனை கால்படாத இடத்திலதான போடவேணடும்.

அனுபபியவர எம்.எஸ். பிச்சுமணி - சென்னை-56

அருந்ததி கணக்கிட்ட ஆயிரத்துஎட்டு

மாபெரும மகரிஷி வரிசையில வசிஷ்டர ஒருவர். இவர் அருந்ததியை மணந்தார். இருவரும குவலையம போறறும் அளவிற்குக் குடும்பததை ஆஸரமததில நடததி வநதாரகள.

வசிஷ்டரின தகப்பனாருககு சிராரததம (திதி) வநதது. அதற்குச் சரியான ஒருவரும கிடைககவிலலையே எனற குழபபம ஏற்பட்ட சமயம. அருநததி - விசுவாமிதர முனிவரை அழைத்துவர யோசனையைத் தெரிவித்தாள. அருநததியின யோசனையினபடி வசிஷ்டர் விசுவாமித்ரரை அழைத்து வரசசெனறுர. விசுவாமித்ரரைக் கண்டு விபரத்தையும் சொனனார. விசுவாமிதரரும மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்புக்கொணடார். விபரத்தைத் தெரிநது கொணடு வசிஷ்டர் வீடு திரும்பும் நேரத்தில் விசுவாமிதரர சிராரதத காலததில தனக்காகப் போடும் இலையில் ஆயிரதது எடடுக காய்கறிகளைச் சமைத்துப் போட வேணடும எனற நிபநதனையையும தெரிவித்தார். கவலையுடன் ஆஸரமம திருமபிய வசிஷடரின நிலையை அருந்ததி அறிநது கொணடாள. சிராரதத தினததன்று முனிவர் கேட்ட ஆயிரத்து எடடு காயகறிகளை இலையில பரிமாறி விடுகிறேன் - கவலைபபடாமல காரியததைக கவனிககுமாறு வேணடிக்கொண்டாள். சிராரதத தினமும் வந்தது. விசுவாமிதரரும இலையின் முன்பாக அமரநது கொணடார. அருந்ததியும இலையில் வாழைக்காய்-சேம்பு-வாழைததணடு - அவரைககாய- கொத்தவரைககாய்-புடலக்காய்-அகததிககீரை-கீரைததணடு-பாகறகாய-பலாககாய் - மற்றும் பிரண்டைத்துவையல எனறபடியாக பககுவமாக சமைககபபட்ட பதார்த்தங்களைப பரிமாறினாள. இதையெலலாம நனருகக் கவனித்துக்கொணடிருநத விசுவாமிதர முனிவர எஙகே நான கேடட ஆயிரத்து எட்டு எனறு கோபததுடன கேடடார்.

அருந்ததி பக்குவமாக - பவவியமாக - வினயமாக - விபரமாக தர்ம சாஸ்திரததை எடுததுககாட்டி அதனபடிதான ஆயிரத்தெட்டையும் பரிமாறியுளளேன எனறுள.

காரவல்லி சதம் ப்ரோக்தம்
வஜ்ரவல்லி சதத் ரயம்
பறஸ: ஷட்ஸதம் ப்ரோக்தம்
ஸ்ரார்த்த காலே விதியதே

என்ற சுலோகததையும எடுததுககாட்டினாள.

அதனபடி பாகறகாய் நூறு காயகறிகளுககும, பிரண்டை முனனூறு காயகறிகளுககும பலாககாய அறநூறு காயகறிகளுக்கும சமம். ஆக ஆயிரம. அதைததவிர எடடும சேரதது ஆயிரத்தெட்டு. கணககு சரியாக வநதது எனறுள். ராஜ ரிஷியும் - பிரமம ரிஷியும அருநததி காட்டிய கணிததததை எணணி மனம் மகிழநதாரகள. ரிஷியும வாழததி விடடுச சென்றுர.

கணிதம காட்டும கவிதை - கதை எப்படியுளளது எனறு சற்று சிந்திததுபபாரததால தமது பெரியோரகளின எணணங்கள வெளிபபடும.

அனுபபியவர எம்.எஸ். பிச்சுமணி - சென்னை.

இங்கே நம்மாழ்வார் சொல்லிய பாசுரத்தை நினைவில் கொள்வோமானால் நம்மைக் காப்பாற்றி நமக்கு அருள்புரியக்கூடிய தெய்வம் கண்ணபெருமான்தான். எல்லாமக்களையும் காப்பதறகாகவே வடமதுரையில் வந்து கண்ணன் பிறந்தான். அவனுடைய திருவடியைப் பற்றிக்கொண்டு, 'கண்ணா எம்பெருமானே, ஆணடவனே நான் உன அடைக்கலம். எனக்குத் தக்க வழி காட்டுங்கள்' என்று வேண்டிக்கொண்டால் அந்தப் பரமன் நம வாழ்க்கைத் தேரையும் நன்கு செலுத்தி நலம் தருவான். அந்தபபாடல்,

கண்ணன் அல்லால் இல்லை
கண்டீர்
சரண் அது நிற்க வந்து
மண்ணின்பாரம் நீக்குதற்கே
வடமதுரைப் பிறந்தான்
திண்ணமா நும்உடைமை உண்டேல்
அவனடிசேர்ந்து உய்ம்மினோ
எண்ணவேண்டா நும்மதாதும்
அவனன்றி மற்றில்லையே.

இப்படியாக நாம கண்ணனை - கிருஷ்ணனைச் சரணமடைந்தால் நம் ஒவ்வொருவர் உள்ளதிலும் கிருஷ்ணன் வீற்றிருப்பான். நமக்கருகில் வந்து அருள் புரிவான். அதனால் 'அருச்சுனனுக்குக் கிருஷ்ணன் இருந்தான, நமக்கில்லையே' என்று நினைக்கத் தோன்றுது. இதுவே கீதையின பயனும், நாம பெறும் பாடமுமாகும்.

கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தாளளபாக்க அனன மாசார்யார், தெலுங்கில், ஏழு மலையான் புகழ்பேசும சுமார் 32,000 கீர்த்தனைகள (பாடலகள்) புனைந்து வைணவ நெறியி னைத் தென்னகததில பரபபிய புகழுக்குப் பாததிரமாகி, சமய உலகில தனக்கென ஓர் இடத தைப் பெறறவராவார ஆந் திர மாநிலம கடப்பா மாவட்டம் தாள்ளபாக்கம எனும் கிராமத தில், நாராயணசூரி-லககமாமபா எனும் சிறநத பெறறோரக்கு - வேங்கடவன் இடையில உளள 'நந்தகம்' எனும வாளின் அம சமாக - திருக்குமாரராக 9-5-1408ஆம் ஆண்டு பிறந்தார. தன்னுடைய 16ஆம் வயதில, ஏழுமலையான் திருவருள் பெற றதன் காரணமாக, அவ் இறை வனை மனதிற்கொண்டு, நாள் ஒன்றிககு ஒரு கீரததனை யாக தன இறுதி மூசசு அடங கும வரை, அதாவது தனது 79ஆவது வயது வரை பாடல கள் பல இயறறினார.

கீரததனைகளில பலலவி, சர ணம என்று இருபகுதிகளை முதன முதலாக புகுததிய கார ணத்தால் அனனமயயா "பத கவிதா பிதாமஹா" எனும சிறபபுபபெறறார. இவரதம கீரததனைகள இசை, இலககி யம், பகதி என்னும் முககனிச் சுவைகளையும கொணடு விளஙகுகினறன. அன னமயயாவின வழிததோனற லரகளே, அனனமயயாவின கீரததனைகளைச செப்பேடுக ளில் பொறிதது எதிரகாலததில அவறறின் பெருமை அறிநது, மனித சமுதாயம பயனபெறும வகையில அவறறைக காபபாற றும் பொருட்டு, அசசெப்பேடு களைத திருமலைக கோயில் வளாகததினுள "தாளளபபாகக அறை" என்று இன்றழைக கபபெறும ஒரு ரகசிய அறை யில வைத்துச சென்றனர. ஆயிரககணககான பாடல கள் பொறிககபபட்ட செபபே டுகளில், காலததின கோலத தால, இன்று 2701 செபபே டுகள மட்டுமே நம் கையில கிடைததுளளன எனபது, மிக வும வருநதுதறகுரிய செயதி யாகும. ஆனால கிடைததுள்ள அசசெபபேடுகளில் பொறிக்கப் பட்ட கீரததனைகளின இலக கிய நயமும், பொருள் பொருட் உலக இலககியஙகளுககு எநத வகையிலும குறைநதன அலல என்றே சொலல வேணடும். சுமார 400 ஆண்டுகளாக இர கசியமாக வைததுப் பாது காககபபட்ட இச்செபபேடுகள் 1922இல தறசெயலாகக கண் டெடுககபபட்டன. 1935ஆம ஆணடு முதறகொணடு, அன் னமயயா, அவர திருககுமாரர பெரிய திருமலாசாரயா, பேர னார சினன திருமலாசாரயா ஆகியோர இயறறிய பாடலக ளில பல அவவபபோது வெளி யிடபபட்டு வநதன. அவையா வும 14,000 பாடலகள கொணட 32 தொகுதிகளாக பிரசுரிக கப்பட்டுள்ளன மேலும தாளள பாகக இசைக கவிஞரகள இயற றிய மறறைய இலககியஙக ளான "தவிபத காவியஙகள" 'சத கங்கள்' "தண்டகங்கள" போன றனவும் தேவஸதானததாரால வெளியிடபபட்டுளளன

அனனமயயா பாடலகளில பகதி, சரணகதி, கடவுள - மனி

ஸ்ரீ அன்னமாசார்யா

தன் உறவு பற்றிய கருத்துக்கள் மலிந்து உள்ளன. எங்கும், எதிலும், எப்போதும பரந்து விளங்கிடும ஏழுமலையானின் எளிமைக் குண நலன்களை விளக்கி, அதற்கு ஆற்றலை உடைய வேங்கடவனே இக்கலியுகத்தார்க்கு இறுதிப்புகலிடம என்று மக்களுக்கு உறுதி கூறுகின்றார்.

தெலுங்கு இசைக்கவிஞர்களின் மரபில முதலாக உதித்து, தனக்கென ஒரு தனி முத்திரையினைப் பதிப்பித்துக் கொண்ட அன்னமய்யா தன கீர்த்தனைகளில், இறைவனை அடைய சரணாகதி மார்க்கமே சிறந்த உபாயம் என்ற தன் கருத்தை, நன்கு நிலைநாட்டியுள்ளார்.

வேத உபநிஷத்துக்களும, புராண இதிஹாஸங்களும புகழும் அபபரமனின அருட் திறத்தையும், எளிவந்த நிலையையும் ஆழ்வார்கள் வழிநின்று தம பாடல்களில விளக்குகினறார். அவரதம பாடல்களில வேங்கடவன கோயிலில நடைபெறும் அனறாட, வாராந்திர சமயச் சடங்குகளான சுபப்ரபாதம, அரச்சனை, அபிஷேகம மற்றும வருடாநதிர நிகழச்சிகளான வசந்தோத்ஸவம, உட்லு (உறி அடித்தல) யுகாதி (தெலுங்கு புத்தாண்டு) தீபாவளி, ஸ்ரீராமநவமி, ஸ்ரீகிருஷ்ணஜெயந்தி.. ஷ்டமி, மார்கழி உத்ஸவம, அனுமத் ஜெயநதி, பிரமமோத்ஸவம போன்றன பற்றிய செய்திகள தெளிவாகவும், விரிவாகவும தெரிவிக்கபபட்டுள்ளன. தற்போது, திருமலைககோயிலில நாளும பகதர்களால நடத்தப்பட்டு வரும 'கலயாணோத்ஸவம' எனும சிறப்பான நிகழச்சியானது அன்னமாசார்யாவினால தான முதன முதலாக புகுத்தப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தகுந்த செய்தியாகும்.

ஆந்திர மாநிலத்தைச் சார்ந்த இசைககவிஞர்கள் பட்டியலில், அன்னமய்யாதான் முதனமுதலாக தான் சென்ற திருத்தலங்கள், கோயில்கள் பற்றியும், அங்குறையும கடவுள்கள பற்றியும தம பாடல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வகையில ஆந்திர மாநிலம் ராயலசீமைப் பகுதியைச் சார்ந்த சித்தூர், கர்னூல், கடப்பா, அனந்தபூர், மாவட்டங்களுக்கும், கடலோர மாவட்டங்களான நெல்லூர், குண்ட்டூர், கர்நாடக மாநிலத்தைச் சார்ந்த ஹம்பி, விஜயநகரம, மதங்காத்ரி, தமிழகத்திலுள்ள சிதம்பரம, காஞ்சி, ஸ்ரீரங்கம ஆகிய இடங்களுக்கும சென்று, தானும, மனித இனமும மாண்புறும வகையில, அருள விழைந்து, அங்குள்ள கடவுளர்களை வேண்டி உருகிப் பாடியுள்ளார். அவ் இடங்களில உறையும ஸ்ரீராமன, கிருஷ்ணர், நரசிம்மர், ஹனுமன, சென்னகேசவர மற்றும பல கடவுளர்களை வழிபட்டதுமல்லாமல, அவர்களை வேங்கடவனின மறுஉருவங்களாகக் கண்டு மகிழ்ந்து பாடி, 'ஒன்றே குலம ஒருவனே தேவன' எனும் சமயககுரலுககு மேலும் மெருகேற்றினார். அன்னமய்யாவின கீரத்தனைகளைச சற்றே கூர்ந்து அனுபவித்தால அவை யாவும ஜீவாத்மா - பரமாத்மா இணைப்பின அவசியத்தையும, பயனையும, மேன்மையினையும விளக்கிக்கூறுகின்றன என்பதை அறியலாம. ஆழ்வார்கள அனுபவித்த, வைணவ நெறிக்கே உரித்தான, தலைவ்ன - தலைவி உறவின - மதுர பக்தியின் - பெருமையினை, ஆற்றலை தன சிருங்கார கீர்த்தனைகளில வெகு அழகாகக் கலை நுணுக்கத்துடன் கையாண்டுள்ளார். ஆன்மீகக் காதலுணர்வு பேசப்பெறும்போது, சிருங்காரச் சுவையானது இனிமையாகவும், புகழப்பெறுவதாகவும அமைந்துள்ளதை அவர்தம் பாக்களில காணலாம். இதுபோது தலைவிகளின எட்டுவகை உணரச் சிக்கூறுகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. காதலர்களிடையே நிலவும உறவினையும், பிரிவினையையும், அக இலக்கிய இலக்கணங்களுக்கேறப, சமய உணரவின பின்னணியில ஆழ்வார்கள வழியில கூறப்பட்டது அன்னமய்யாவின் இலக்கிய, சமய ஈடுபாட்டினைச சுட்டிக்காட்டும். பக்திச்சுவையினை மேமபடுத்திக் காட்டும அவரதம அத்யாத்ம கீர்த்தனைகளில உலகியல இன்பத்தையும், பெண்ணினத்தையும கடுமையாகச சாடி நிற்கும அன்னமய்யா, அதற்கு நேர மாறாக, காதல சுவையினை அள்ளித்தெளிக்கும தம சிருங்கார கீரத்தனைகளில பெணமையைப் போற்றும பாங்கினையும காணலாம. இதனால உலகியல் அனுபவத்தை இறையியல இன்பமாக மாற்றினால அதுவே முக்திக்கு வழிகோலும என்று மறைமுகமாக குறிப்பிடுகின்றார். சிற்றின்பங்களை அடக்கினால அதுவே பேரின்பத்திற்கு இட்டுச்செல்லும என்பதும் பெறப்படுகின்றது.

அவரதம பாடல்கள நாட்டுப்புறப் பாடல்கள அமைப்பில இருப்பதால், அவர கூற வந்த இந்து சமயக் கருத்துக்கள் சாமான்யரும எளிதில அறிந்து இன்புறும வகையில

திகழ்ந்தன. அதாவது கோலாட டம, கும்மி, ஊசல், அம்மானை போன்ற சிற்றிலக்கிய இலக கண அமைப்பில் அவர் தன் னுடைய பாடல்களை இயற்றி யதால் அதுவே வேஙகடவன் புகழ பேசும் பக்தி உணர்வு எளி தில் மக்களிடையே பரவச்செய் வதறகு எளிதாக அமைந்தது. மேலும அன்னமயயா தன பாடல்களை வழக்கு மொழி, திருந்திய மொழி, இலககிய மொழி எனறு மக்கள உணரவுக ளுககும, வாழ்ககை முறைககும் ஏறறவாறு பலரும பாடிபபய னுறும் வகையில் இயற்றியது அவர்தம் ஆற்றலுக்கு எடுத துககாட்டாகும். தெலுஙகில மட்டுமினறி, வடமொழியிலும் அனனமய்யா பல நூல்களைப் படைத்துள்ளார். இதுபோன்று மொழி ஆறறல், இலக்கியத்தி றன, சமயததின பால் தீவிர ஈடுபாடு, கலாசார பின்னணி, மனித நேய மேம்பாடு போனற பணபுக்கூறுகளை இலக்கணமா கக கொண்டு, சமய இலக்கிய உலகில ஒரு மறுமலர்ச்சியை உணடாககிய பெருமை அன்ன மாசாரயாவுக்கே உரியதாகும்.

அன்னமயயாவின் கீரத்தனை களில் பொதிந்துள்ள கருத துச்செறிவு, சமய அறிவு கணடு ஆனந்தித்து, அவ வேங்கடவனே அவர முன தோன்றி "உன் கீர்த்தனைக ளைக் கேட்டு நான ஆற்றல மிகு இளமையைப் பெறறேன" என்று கூறினாராம். அதனால தான என்னமோ அவரதம் கீர்தத்தனைகள யாவும அவ் வேங்கடவன் புகழ்பேசும ரத் தினஙகளாகப பிரகாசிககினறன போலும். வேங்கடேஸவரர மீது அவர் கொண்ட ஈடு பாட்டினை அவர்தம் ஒவவொரு பாட்டின் இறுதியிலும் அபபரம னைக் குறிபபிடும் சொற்களான வேங்கடேசா, திருவேங்கடநாதா, ஸ்ரீதிருவேஙகடேசா, வேங்கட கிரீஸ்வரா, கோனேட்டிராயா, கொண்டலதிம்மா, சேஷாத்ரி பதி, ஸ்ரீவேங்கடாத்ரி கடப ராயா என்றுவரும் அவர் தம முத்திரைச் சொறகள் படம் பிடித்துக்காட்டும். கலியுகத்தில் இறைவனின் திருநாம உச் சரிப்பே நமது பாவங்களைப் போக்கும் எனபர். அதற்கு அன்னமய்யா பாடல்கள் நமக் குப் பெரிதும உறுதுணையாக அமைநதுள்ளன.

இததகு பெருமைமிகு அனன மய்யா கீரததனைகளை மக்க ளிடையே பரபபும பொருட்டே திருமலை திருப்பதி தேவஸ் தானம, 1978-இல "அன்னமா சார்யா திட்டததுறை" யினை ஏற்படுத்தியது. இத்துறை மூலம, இதுவரை சுமார 6800 இசைக்கச்சேரிகள் மற்றும் ஹரிகதை நிகழ்சசிகள நடை பெற்றுளளன. வழககமாக ஆணடுதோறும் நடைபெறும் அனனமாசாரயா நினைவுநாள் மறறும் பிறநதநாள் (ஜெயந்தி விழா) விழாககள தவிர ஆந் திர மாநிலததிறகு வெளியே யும் அன்னமாசாரயா ஆரா தனை நிகழ்சசிகளை இத துறை மேறகொண்டு வருகின் றது. மேலும இத துறை யானது, 'அனனமாசார்யா ஸாஹிதீ கௌமுதி', 'அன்ன மய்ய ஜீவித சரிதரா', 'அன்ன மய்யா அநதரங்கமுலோ அலு மேலமங்கா' போன்ற ஆராய்சசி நூலகளையும், பெரிய திருமலா சாரயாவின "சிருங்கார தண்ட கம்", "தாளளப்பாகக பாட்டலு" (பணணும, விரிவுரையுடன் கூடி யது) ஆகிய தொகுப்பு நூல்க ளையும், 'அனனமாசார்யா ஸங் கீர்த்தன ஸவராவளி' (தமிழ் மொழிப்பெயர்ப்பும் பண்ணும் கூடியது) "அன்னமாசார்யா ஸங் கீர்த்தன ஸ்வர ஸம்புடி" போன்ற நூல்களையும் வெளி யிட்டுள்ளது. மேலும் "அன் னமய்யா பதசௌரபம்" உள் ளிட்ட மேலும் பல நூல்கள் விரைவில் இத்துறை மூலம் வெளிவர உள்ளன. அன்ன மாசார்யா கீர்த்தனைகள் மீது இசை மற்றும் இலக்கியக்கூறு களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளும் மாணவரகளுக்கு ஊக்கவூதியமும் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

1980 முதல் இதுவரை இத்திட்டத்துறையின சார்பில் புகழ்பெறற இசைக் கலைஞர் களைக் கொண்டு பாடப்பெறற சுமார 520 கீர்த்தனைகளைக் கொண்டு விளங்கும 52 ஒலிப பேழைகள "பாலாஜி பஞ்சரத் னமாலா", "ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வரா கீத மாலிகா" எனும் பெயர்க ளில வெளிவநதுள்ளன. திரு மதியாளரகள எம்.எஸ். சுப புலக்ஷ்மி, பி. சுசிலா, எஸ். ஜானகி, சோபாராஜு, ராதா ஜெயலக்ஷ்மி, எஸ்.பி. சைலஜா, ஜானகி ரமணு, குமாரி ஸ்ரீரங் கம் கோபால ரத்னம், திரு வாளரகள எம். பாலமுரளி கிருஷ்ணு, நேதுநூரி கிருஷ்ண மூரத்தி, நூகல சின்ன சதய நாராயணு, ஜி. பாலகிருஷ்ணபி ரஸாத், பி.எஸ். ரஙகனாத், ஜி. நாகேஸவரநாயுடு, கே. முரளிகி ருஷ்ணு போன்ற இசைக் கலை ஞர்களைக கொண்டு கீர்த்தனை கள் பாடபபெற்று, மேறகூறிய ஒலிபபேழைகளில ஒலிப்பதிவு செய்யப்படடுள்ளன. அவையா வும் இனறு இசை ரசிகப்பெ ருமக்களிடையே பெரிதும் வர வேற்பில் உள்ளன.

மாதவனின் கலியுக அவதா ரமான ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வரரின்

பெருமை பரபபம கீரததனைக ளைப பாடிய அனனமாசாரயா வின் நினைவுநாள (சாநதரமா னம) நிகழசசிகளை ஒவவொரு வைசாக பூரணிமையனறு, திரு மலை திருப்பதி தேவஸதானம 1978 முதல பெரிய விழா எடுதது கொணடாடி வருகின றது. மேலும அனனா ரின பிறநதநாள் நிகழசசி களை 1988-ஆம் ஆணடு முதற கொணடு தி.தி. தேவஸ்தா னம் நாடெஙகிலும குறிப பாக ஹைதராபாத, விஜய வாடா, செனனை, மதுரை, பாணடிசசேரி, பெஙகளூர, புவ னேஸவர போன்ற முககிய மாநகரஙகளிலும, அனனமயயா பிறநத இடமான தாள ளபாககததிலும கொணடாடி வருகினறது. இதுபோனற நிகழசசிகளை கொணடாடு வதன மூலம, அனனமயயா கணட 'வேஙகடவன பகதி நெறி' நாடெஙகிலும பரவேண டும எனபதே முககிய நோகக மாகும்.

பக்தி கொலதி வாடே
பரமாத்முடு
பக்தி முக்தி அன்னிஇச்சுபுவி
பரமாத்முடு
(1-410 அகீ.)

உமாராம்

சிலப்பதிகாரத்தில் சம்ஸ்கிருதம்

மறையோன் ஒருவனும அவனது தர்ம பத்தினி ஒருததியும் இல்லறததை நலலறமாக நடததிவந்தனர; அவர்களுககுப் பிள் ளைப பேறிலலாததால் ஒரு கீரிப்பிளளையை மகவென நினைத்து அனபுடன வளர்தது வநதனர. நெடுங்காலஞ் சென்று அவர்க ளுக்கு ஒரு பிளளை பிறநதது. ஒருநாள், கணவனைப் பிள்ளைக்குக் காவலாக வைததுவிட்டு மனைவி நீர கொணடுவர வெளியில சென்றாள். குழந்தை தொட்டிலில் உறஙகியது. கணவன் ஓர் அவசர வேலையாக வெளியே சென்றான. கீரிபபிளளை குழந்தை யைக் காதது வந்தது. அதுசமயம், குழந்தையின அருகே ஒரு பாமபு வநதது. அதைக கண்ணுற்ற கீரி அப்பாம்பைக கொன்று இரததம் தோயநத மேனியுடன, நீர் சுமநதுவந்த பார்பபனியெதிரே வநதது. "ஐயோ, இது எனபிளளையைக கொன்றுவிட்டதே!" என்று எண்ணி நீரககுடததை அதன் மேறபோடடு அதை அவள நசுககிக கொன்றாள். பாரபபனி வீட்டிறகு வநது பார்த்ததும, குழந்தையையும, இறநத பாமபையும கண்டு உண்மையறிநதாள. "ஐயோ, பாமபு வாயினின்று என மகவைக காதத விலஙகை பாவி கொனறு விட்டேன்?" என்று மனம இரஙகினாள. இககொலைப்பா வத்தைப பொறுமல் கணவன காசி யாததிரைககுப்புறபபட்டான. அவளும் அவன பின் தொடரநதாள. "நில, வராதே. கொலைப்பழி சுமநத உன் கையால் உணணேன. இநதா இந்த சுலோகம் எழுதிய சீட்டு; இதை அறிவாளிகளிடம கொடு" என்று சொலலிப் பெயர்ந்தான அநத அநதணன. அசசீட்டில்,

அபரீக்ஷ்ய ந கர்த்தவ்யம் கர்த்தவ்யம் ஸுபரீக்ஷிதம் ।
பஸ்சாத் ப⁴வதி ஸந்தாபம் ப்ராஹ்மணீ நகுலம்யதா ॥
என்று எழுதியிருநதது.

"எதையும் ஆராயாமல செய்யற்க; நன்றாக ஆராயந்து செய் வன செய்க! இனறேல உதவி செயத பாரப்பனிபோல் வருந்த நேரிடும்" என்பது அசசுலோகத்தின பொருளாகும.

இந்த ஓலையை அவள பீடிகைத தெருவிலுள்ள செட்டிமார்களி டம காட்டி, தன் கருமஙகழிய தருமஞ்செயய பொருளுதவிகேட்டுத் திரிநதாள. அபபோது, அமமாதுவை கூவி அழைதது, அவள் குறறததைக கேட்டறிந்து "அஞ்சாதே! உனககுற்றத் துயரை யான களைவேன" என்று கூறினான ஒருவன. அவள செயத பாபம தீரும தானதருமஙகளை முறைபபடி செயவித்தான். அவ ளது கணவனை அழைததுவரசசெய்து இருவருககும் வேண்டிய பொனனும, பொருளும் செலவமும தந்து, மீண்டும் இல்லறம் நடததச செயதான. அவனே செலவந்தன. அவனே தருமவான். அவனே சிலபபதிகாரததில் குறறம சுமததபபடடுக் கொலையுண்ட கோவலனாவான.

திரு. வெ. மணிசங்கர் - ஆரணி.

வைணவ வழக்குச்சொற்களும் பொருள்களும்

திரு. மா. வரதராஜன் - திருப்பதி.

ஒ

ஒக்கலை - பககம்; இடுப்பு
ஒசிகை - முறிந்த கை
ஒட்டாய் - ஒப்புக்கொளவதில்லை
ஒட்டிநின்று - பொருநதி நின்று
ஒட்டுகை - இசைகை; பசையற்றிருக்கை
ஒட்டுவட்டில் - திருவாராதனை வட்டில் (தீரத்தம் மொண்டு எடுககும் சிறு பாத்திரம)
ஒடியெறிகை - காட்டில் இரண்டு பக்கததில இருக்கும் மரததை வெட்டித தள்ளுகை
ஒடுக்கம் - வெட்கம
ஒடுக்குமாடு - திருட்டுச்சொத்து; இடையே வந்த செல்வம்; முட்டுககோல்
ஒடுநாழிகை - ஒடுகிற நாழிகை-வீணுககககழிகிற நாழிகை
ஒண்மை - அறிவு, விளங்குகை
ஒண்டொடியாள் - தொடி என்று முன கைவளை, விலக்ஷணமான முன்கையில் சரிநத வளையையுடையவள
ஒண்ணுதல் - அழகிய முகம்
ஒத்துளது - ஒவ்வாநினறது
ஒப்பித்தல் - அலங்கரிததல்
ஒருக்கடுத்து - ஒக்கநினைதது
ஒருக்கணித்தல - ஒருபக்கமாகச் சாய்ந்து படுத்தல்
ஒருகுலைக்காய் - ஒரே குலததில் பிறநதவன்
ஒருங்கவிடுகை - சமாதானம் பண்ணுகை
ஒருங்கே - ஒரிடததிலேயே போக
ஒருச்சரித்தல் - கததவைச சிறிது திறததல, ஒருக்களிதது எனபது இதன் கொச்சைமொழி
ஒருதானாகி - எல்லாம் தானேயாகி
ஒருதலைக்காமம் - ஒரு பக்கமான காதல
ஒருநானறு - ஒருநாள்
ஒருநீர்சசாவி - ஒரு மழையில்லாது பட்டுப போகை
ஒருபது - இருபது போல ஒருபது - ஒருபதது எனறு பொருள்
ஒருபடி ஆபரணம் - முத்துப்படி, பவளப்படி என ருப்போலே சில ஆபரணங்கள். படிகளைவது எனறு கோயில பேச்சுவழககு
ஒருபாட்டம் - ஒருபாறல மழை
ஒருமடை செய்தல் - ஒரே விஷயமாககுதல
ஒருமார்வெழுத்தாக்கி - அடிமையாககி, ஒருமாரவெழுத்தாககி எனறது மாரவெலலாம ஒரே எழுத்தாக்கி - அதாவது எல்லாருடைய மாரபிலும ஒரே எழுததாகும்படி ஒருவனுக்கே அடிமை எனறு எழுதியிருககும்படி செய்தலாகும். அடிமைபபட்டவரகள இன்னாரககு அடிமை எனறு தஙகள மார்பில் எழுதிககொள்வதாகும.
ஒருமரம் - செம்மரம
ஒருவநதம - சம்பநதம, நிசசயம
ஒருவர் கூறையை எழுவர உடுக்கை - ஒருவன கையில ஆடையை ஒருவன பறிக்க, அவன கையிலுள்ளதை வேறொருவன பறிக்க, இப்படி ஏழுபேராகப பறிதது உடுக்கை. இது எளியவரகளை வலிமையுடையவரகள துன்புறுத்துவதாகும. மேலும ஏழைக்குடும்பத்தில ஒருவனுடைய துணியை மறறவரகளும உடுத்துவதையும சொல்லுவர்.
ஒருவாய் சொல - ஒரு வார்ததை சொலலு
ஒருவாறு - ஒருவழியில
ஒருவிசை - ஒருக்கால; ஒரு தடவை
ஒரோவொனறே - ஒவ்வொனறே
ஒல்கி ஒலகி - அடிமேலடிவைத்து
ஒல்லை - சீக்கிரமாக
ஒலி - சொல
ஒலியல - மேலஆடை
ஒலிகெழுபாடல - சொறகள நிறைநத பாடல்
ஒலிமாந்தேர் - ஒலிககிற பெரியதேர. மாந்தேர எனபது வல்லொறறுகி மால- பெருமை, மாலான தேர பெரியதேர எனற பொருளில வந்தது.

ஒவ்வோக்குழி - பிள்ளைகள் எழுதுகிற வரிக் குழி, அரிக்குழி என்றும சொல்லுவர். அதாவது ஹரி: ஓம என்றுமுதன்முத லாக எழுதக்கறறுக் கொடுப பது. மேலும் பிள்ளைகள மணலில் விரலால் ஒ, ஓ, என்று எழுதிப்பழகும் குழி யாகும்.

ஒழிக்கஒழியாது- விடமுடியாது

ஒழி வற - குறைவற; தப்பிப்போகாமே; ஒன்று ஒழியாமல்

ஒழுக்கம - ஆசாரம்; அனுட்டானம்; தூயமை

ஒழுகுகை - கூடப்போகை

ஒழுகு - வரலாறு; திருமலை ஒழுகு, கோயில ஒழுகு என்று முறையே திருமலையைப பற்றியதும, திருவரஙகத்தைப் பறறியதுமான வரலாறு.

ஒழுகு நீட்சி-கொடி - இடையில கோணல் வளைவு இல்லாது ஒழுஙகாக நீண டிருக்கும் கொடி

ஒள் வாள் - பிடித்த பிடியிலே அழகாயி ருக்கும் வாள்

ஒள்ளிய மாரபு - ஆபரணங்களாலே அலங்க ரிதத அழகிய மார்பு

ஒளியம்பு - மறைந்திருந்து எயயும அம்பு

ஒளியவன - சூரியன்

ஒளிவட்டம் - கணணுடி; சக்கராயுதம; ஒளி யையுடைய மணடலம்

ஒளி விசுமபு - பரமபதம்

ஒற்றை எழுத்து- பிரணவம்; ஓம

ஒன்றிய திங்கள்- எல்லாக்கலைகளும ஒனறப் பட்ட சந்திரன

ஒருவாய போதல் - வாய ஒடிதல்; வீணுகப் போதல

ஒனறுபத்தாக்கி - ஒன்றைப பததாகப் பெருக்கி

ஒன்னலர் - உகவாதார; பகைவரகள்

ஓக்கம் - உயரம; பெருமை

ஓக்குதல் - ஆக்குதல்; தருதல; உயர்த்து தல

ஓகரி - பகுதி; பாகம். ஓகோரை என்று கோயிலில அதயாபா கரகள தங்களுக்கு வரவேண டிய பாகததைச் சொல்லுவர்

ஓங்கவோங்க - வளர வளர

ஓஙகாண - ஓம கொடுத்து-அங்கீகரிதது, இது விளிசசொல-ஓ என்று சொல்லுவது

ஓங்கு முநநீர - கடல். கீழ் மணணீர கொண்டு மேல மணணீர எறிநது கொந்தளிதத படி யைச சொலலுகிறது. அதா வது அடியிலுள்ள மணணை யும் நீரையும் கிளப்பி மேலே உள்ள மணணீரோடு உயர எறிவதாகும்.

ஓச்ச - அடிகக, ஓஙக

ஓசழக்காக - சற்று மெதுவாகததூககி

ஓசனையான் - யோஜனை நீளமுடையவன (கும்பகர்ணன)

ஓசை கேட்டான- துதி செய்கிற கீரத்தியைக் கேட்டான ஓசை-கீரததி, ஒலி.

ஓசைப்பாணி - ஒலிக்கிற சப்தம

ஓட்டநது - ஓடி வநது

ஓட்டரா - ஓட்டகததைத தாராய்; ஓடி வந்து; பதறிவநது

ஓட்டற்ற பொன- அபரஞ்சி; ஓடவைககபபோ காத பொன்

ஓடரிக்கண - பிறடசியையும ரேகைகளையு முடைய கண. ஓடுதல-பி றடசி, அதாவது செவ்வரி கருவரியோடு கூடின கண. அரியோடு கண, அரி-ரேகை. கோடுகள ஓடியுள்ள கண என பர்

ஓடவைதத பொன் - உருக்கி வாரதத பொன

ஓடை - குளம்

ஓண விழவு - திருவோணததிருநாள, திரு மலை புரட்டாசி ப்ரமமோத ஸவததிற்கு ஓணவிழவு என பர.

ஓத்து வல்லார்கள் - வேதம் வலலவர்கள்

ஓதக்கடல் - அலைஎறிகினற கடல்

ஓதியுணர்ந்தவர - பரபரக்கற்று அறிவுடையார. கற்றுககேட்டு எல்லாம் அறிந தவராயிருப்பவர்கள்.

ஓதியுணர்ந்த வன் - ஓதி-மயிர. அதன சிறபபை அறிநதவன். 'ஓதி உணரா மல் அன்றே நம் குழலைக் கொண்டாடுகிறது' என்பர.

ஓது வாயமை - புத்தகம் பாரததுபபடிததல, செவியாலே கேட்டு வரு தல- அனறிக்கே ஆசார்யர சொல்ல பின்பு தானும சொல லிப் பழகுகை.

ஓதுவித்ததக் கணை - சொலலி வைத்ததற்கு குருத க்ஷிணை

ஓபாதி - ஒப்பு; போலே எனறு பொருள்

ஓமபுகை - வளரக்கை

ஓம்புதல்	- பேணுதல்
ஓம்கொடுத்து	- அனுமதி கொடுத்து
ஓமத்துச்சி	- ஓமம் - ஹோமம அதன் உச்சி சிகரம். உசசியாய இருப்ப வன். அதாவது முதன்மை யான தேவதையாய் இருப்ப வன்.
ஓய்ந்த மா	- ஓய்ந்திருக்கும் விலங்கு
ஓயும் பொழுது	- ஓயும் காலம்; ஓய்கை-முடிசை
ஓரதல்	- ஆராய்தல்
ஓராசு	- தனிமுடி சூடியிருப்பவன்; ஒப் பற்ற நாயகன
ஓரா	- பார்க்கக்கண்ணில்லாதவராக ளாய்
ஓராண்வழி	- தொடர்ந்துவரும் சம்பிரதா யம; ஒரு ஆசாரயன் ஒரு சீடனுக்குச் சொல்லும் பரம பரை
ஓரானொரு	- ஏதோ ஒன்று
ஓரெயிற்று ஏனம்	- ஒப்பற்ற எயிற்றையுடைய வராஹம். எயிறு-பல
ஓரைவர	- பஞச பாணடவரகள்; ஐந்து இந்திரியங்கள்
ஓரோர	- ஒவவொரு
ஓலக்கம்	- அரசசபை
ஓலக்க வார்த்தை	- கூட்டத்தில் சொல்லும் பய னில்லாத ஆடம்பரமான பேச்சு
ஓலைப்படாத நூல்	- எழுதப்படாத வேதம்
ஓலைப்புறம்	- அரசன் ஆணை எழுதப்பட்ட திருமுக ஓலை
ஓலைமுறி	- ஓலைச்சீட்டு
ஓவாதவூண்	- இடைவிடாத அநுபவம்
ஓவாதுரைக்கும் உரை	- நடுவில் இளைப்பாறாது ஒரு மூசசிலே சொல்லும் சொல்
ஓவிறறிலள்	- ஓய்ந்தாளில்லை
ஓளி	- ஒழுங்கு வரிசை
ஔவியம்	- மனக்கோட்டம்; பொறாமை, வஞ்சனை

✦

ஒன்று

டாக்டர் பேராசிரியர் வ. பெருமாள் - கோலார் தங்கவயல்.

ஒனறு என்னும எணணிற்குப பலவேறு சிறப்புககள் உண்டு. ஒனறுக்குக கீழ பல பினனஙகள இருப்பினும கணக்கின தொடகக எணணுகவும முதல் எணணுகவும ஒன்றைத்தான் நாம் வைததிருக்கினறோம. மிகப பேரளவைக் கணககிடும போதும ஒனறிலிருநதே நாம தொடஙகுகினறோம். 'ஒவவொனறு நூறு? ஒருமிக்க நூறு?' என்னும பழமொழி இங்கு நோககததக்கது. எனவே எழுததுககளுக்கெலலாம அகரம முதனமையாக இருபபதைப் போல் எணகளுக்கெலலாம் ஒனறு முதனமையாகவும மூலமாகவும் இருககின்றது.

இறைவன் :

இறைவன மீது உண்மையில நமபிககை உளளவரகள் "இறைவன ஒருவனே" எனனும தெளிநத முடிவுக்கு வநதிருககினறனரகள. கடவுளைக குறிககும சொறகள எல்லாவறறையும ஆராயுமிடதது அவறறில ஒருமை விகுதிகள் இருககினறனவே தவிரப் பனமை விகுதிகளில்லை.

"அரசன் அன்று கொல்லும்
தெய்வம் நின்று கொலலும்"
"அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது"
"கடவுளை நம்பினோர்
கைவிடப்படார்"
"எல்லா உயிர்களையும் காகக
ஓர் ஈசன் இருக்கின்றான்"

மேற்கததியப் பழமொழி எடுத்துக்காட்டுகள் யாவும இறைவன் பல பெயர்களால குறிககப்பெறறாலும இறைவன ஒருவனே என்பதை மிகத தெளிவாகவும உறுதியாகவும மெயபபிககின்றன. இவவுணமையை

"அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு"

என்னும் குறட்பா வாயிலாகவும், ஒன்றாகக காணபதே காடசி எனனும ஒளவையார வாக்காலும நனகு அறியலாம்.

குலம் :

செலவம், அறிவு, மொழி முதலியவறறால மககள் வேறுபடடிருநதாலும் குலததால உலகிலுள்ள மககளஅனைவரும ஒன்று படடவர்களே. இவவுலகில ஒரே ஒரு குலமதான் உணடு. அதுதான மனித குலம இப்பேருணமையை ஞாலததில் உள்ள நலலறிஞர அனைவரும முழுமனத்துடன ஒததுககொணடிருககினறனர. "யாதும ஊரே யாவரும கேளிர" எனனும கணியன பூஙகுன்றனாரின கனிமொழியும, "ஒனறே குலம ஒருவனே தேவன" என்ற திருமூலரின் திருமநதிரமும உலகததில இருப்பது ஒரே குலமதான என்பதை நனகு தெளிவுபடுததுகினறன. இநத அடிப்படை உணமையை உணராத அறவிலிகளும, போலி அறிஞரகளும மககளிடையே ஏறறததாழவைக கறபிதது வேறறுமையை உணடாககி விடடாரகள அதன விளைவாகத் தீமைகள பல ஏறபடடன. இததீமைகளை அகறறி நனனெறியை மீணடும ஏறபடுததப் பலர முயனறனர். அததகையோருள இராமலிங்க அடிகள, பாரதியார், பாரதிதாசன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

மனிதரில் ஆயிரம் சாதி - என்ற
வஞ்சக வார்த்தையை ஒப்புவதில்லை
கனிதரும் மாமரம் ஒன்று - அதில்
காய்களும் பிஞ்சுக் கனிகளும் உண்டு
பூவில் உதிர்வதும் உண்டு-பிஞ்சைப்
பூச்சி அரித்துக்கெடுவதும் உண்டு.
நாவிற் கினியதைத் தின்பார் அதில்
நாற்பதி னாயிரம் சாதிகள
சொல்வார்"
"ஒன்றுண்டு மானிட சாதி - பயின்று
உண்மைகள் கண்டவர் இன்பங்கள்
சேர்வார்"

என்ற பாரதியார் பாடல்கள் ஆழ்ந்து நோக்கத தக்கது. மனித குலத்தில் உயரவு தாழ்வைக கற்பிதது வாயளவில சொலவதும் குற்றம் அதுவும் சாதாரணக குறறமனறு. மன்னிக்கமுடியாத மாபெரும் பாவமாகும் என்று பிறிது ஓரிடததில பாரதியார தெளிவாக உறுதிப்படுத்துகின்றார.

சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா!-குலத்
தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்!

உண்மை :

'உணமை' எனற சொல்லிற்கு ஆழமாகவும அகலமாகவும் பல்வேறு வகையில பொருள் கூறலாம். ஆழநது நோக்கும் போது அடிப்படையில் ஒரே உண்மைதானிருக்கும். அவ்வுண்மை மாறாத உண்மை; நிலைதத உண்மை; எஙகும் நிலைபெறுகினற பேருண்மை; முக்காலத்திற்கும பொருநதுகினற பேருண்மை; முழு

வுணமை. அதுவே உல கப பொது உணமை (Universal Truth) "சததியம வெல லும்" எனபது மெயஞ ஞான உணமை. இவவுண மைககு மாருக இவவுல கில வேருென றுமிலலை. இவ வுணமை ஒரே உணமைதான. சுருஙகக கூறுமிடதது மனம, வாககு, காயம ஆகிய மூனறும ஒனருக இருபபதே உணமை எனபபடும். சொனன சொலலை மறைககாமல, மறக காமல, மறுககாமல காபபாற றிய உணமை நெறியை அரிச சநதிரன வாழககையில காண லாம.

பதியி முநதனம பாலனை
இழநதனம் படைதத
நிதியி முநதனம இனிநமககுளதென
நினைககும
கதியி மூக்கினும கடடுரை
இழக்கிலேம் என்ருர
மதியி முநதுதன வாயிமுந
தருந்தவன மறைநதான
-அரிசசநதிர புராணம

இபபாடல உணமை ஒனறே எனபதை மிகத தெளிவாக இனிது உணரததுகினறது புறததைத தூயமையாககுவது தணணீர. அகததைத தூயமை யாககுவது வாயமை. இவவருங கருததைத திருககுறள இனிது இயமபுகினறது.

"புறநதூய்மை நீரால அமையும
அகநதூயமை
வாயமையாற காணபபடும்"

மககள உளளொனறு வைத துப புறமொ்னறு உரைககாமல உளளததில உளளதை உள ளவாறே உரைத்தல் வேணடும எனறு நம சமய இலககியஙக ளும நீதி நூலகளும ஒருஙகே இயமபுகினறன எனவே உண மைககு ஒரு மொழி எனற நற பெயரும நாளடைவில ஏறபட் டுவிடடது மனிதனுககு ஒரே ஒரு நாககு இருபபதன நோக கம ஒரு மொழியாகிய உண மையைப பேசுதல வேணடும எனபதை உணரததுவதறகே.

காதல் :

அனபின பிணைபபே காதல எனபபடும கணகள இரணடு இருநத போதிலும பாரககப படும பொருள ஒனறுதான. இரண்டு காளைகள வணடியை இழுதத போதிலும செலகினற திசை ஒனறுதான. தலைவன - தலைவி ஆகியோர் உருவத தால இருவராக இருநதாலும உளளததால. உணரவால, உயி ரால ஒனறு படடவரகளே. இரு மையில ஒருமையை அறிநது உணரவதே காதலின அடிபப டைக கொளகையாகும். இரா மனுககும சீதைககும இருந்த ஒரே உளளுணரவைக கமபர தம சொலலோவியததில இனிது விளககுகினருர.

"எணணரு நலததினாள
இனையள நினறுழிக
கண்ணெடு கணணினைக கவவி
ஒனறை யொனறு
உணணவும நிலைபெருது
உணரவும் ஒனறிட
அணணலும நோககினான்
அவளும நோககினாள"

ஒருவனுககு ஒருததி, ஒருத திககு ஒருவன எனற காதல முறையே தமிழப பணபா டாகும. கணவன மனை விக்காக வாழவதும, மனைவி கணவனுககாக வாழவதுமா கிய தூய நனனெறியைததான தமிழ் இலககியஙகள சிறப பிததுு உரைககினறன கண வன மனைவி இடையே இருக கினற பேரனபு நிலைபெறறு ஒரே காதலாக அமைய வேண டும கணவன மனைவியாக வாழகினற வாழக்கை எனறும நிலைதத வாழககையாக ஒரே தன்மையில அமைதல வேண டும எனற அருஙகருததைக குறுநதொகை இனிது இயமபு கினறது. இதோ அக கவிதை

"இமமை மாறி மறுமை யாயினும
நீயா கியரென கணவனை
யானா கியரநின நெஞசுநேர பவளே"

சுருஙகக கூறுமிடததுச செமபு லப பெயல நீரபோல அனபுடை நெஞசம இரணடும ஒனரு கத தாமாகக கலபபதே தமிழர கணட காதல நெறியாகும

மக்கட் செல்வம் :

இலலறவாழவில ஒழுகுகினற பெணணின உளளம சிதருத் உளளமாக இருததல வேண டும அததகைய கறபுளளம படைதத நஙகையை ஒருமை மகள எனறு திருவளளுவர குறிபபிடுகினருர- நம முன னோரகள நனமககளைப் பெற வேணடும எனறு சொனனார கள அதே சமயததில எத தனை மககளைப பெறுவது எனபதையும மிகத தெளிவா கக கணககிடடுச சொனனார கள. ஒரு குடுமபததில இருகக வேணடியது ஒரே ஒரு ஆண குழநதையும, ஒரே ஒரு பெண குழநதையுமதான. "ஆஸதிககு ஒர ஆணும, ஆசைககு ஒரு பெணணும்", "ஆசைககு ஒரு பெணணும அமபலததிறகு ஒர ஆணும்" ஆகிய பழமொழிக ளில ஒரு குடுமபததில இருகக வேணடிய குழநதைகளின எண ணிககையை நனகு தெளிவு படுததுகினறன ஒரு குடுமபத தில ஒரே ஒரு ஆணகுழநதை யும (மகனும) ஒரே ஒரு பெண குழநதையும (மகளும) இருபபது வீடடுககும நலலது; நாடடுக கும நலலது, உலகததிறகும நலலது இனறைய குடுமப நலததிட்டம் நம முனனோரக்

குத் தெரிந்ததே. ஒரு குடும்பத்தில் ஒரே ஒரு குழந்தை இருந்தால் அது கண் போன்று போற்றப் பெறும் என்பதை "ஒண்ணே ஒண்ணு கண்ணே கண்ணு" என்னும் பழமொழியால் நன்கறியலாம்.

நீதி :

ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழில் அரும்பிய நீதிகளும் பழமொழிகளும் கணக்கிலடங்கா.

"நல்ல மாட்டுக்கு ஒரு சூடு.
நல்ல பெண்ணுக்கு ஒரு சொல்"
"ஒரு நன்றி செய்தவரை
உள்ளளவும் நினை"
"ஒரு பானைச் சோற்றுக்கு
ஒரு சோறு பதம்"
"ஓர் ஊரப் பேச்சு ஓர் ஊருக்கு ஏச்சு'

மேற்குறிப்பிட்ட நீதிப்பழமொழிகள் ஈண்டு ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தக்கன.

திருக்குறள் :

ஒன்று என்னும் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு பலவேறு நுண்ணிய உண்மைகளைத் தமிழ்ப் புலவர்கள் விளக்கியுள்ளனர் அவர்களுள் திருவள்ளுவர் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர். ஒரு பொழுதுகூட வாழ்வது உறுதியற்ற நிலையில் இருக்கும் மனிதர்கள் கோடிக்கணக்கான எண்ணங்களை எண்ணுகின்றனர்.

"ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறிவார்
கருதுப
கோடியும் அல்ல பல"
(திருக்குறள் - 337)

உலகப் பேரறிஞர்களின் கருத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் தொகுத்துப் பார்க்குமிடத்துப் புறத்தே சில வேறுபாடுகள் தோன்றினாலும் அடிப்படையில் ஒன்றாகவே அமைகின்றன இப்பேருண்மையை ஔவையார்,

"தேவர் குறளும் திருநான்
மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழும் முனிமொழியும்
கோவை
திருவா சகமும் திருமூலர்
சொல்லும்
ஒருவா சகமென்று உணர்"

என்று செவியினிக்க நன்கு பாடியிருக்கின்றார்

கலை :

பலவேறு இடங்களில் பல வகையான பூஞ்சோலைகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் பல வண்ணப்பூக்கள் பூத்து அழகாக மிளிர்கின்றன எங்கெங்கோ அமைந்துள்ள பூந்தோட்டங்களில் யார் கண்ணிலும் படாமல் பூத்துக் குலுங்குகின்ற பலவேறு பூக்களை ஒன்றுகத் திரட்டுகின்றார் கவிஞர். மலர்களை முறையாகவும் அழகாகவும் தொடுக்கின்றார். நிறம், மணம், அளவு, அமைப்பு, தன்மை ஆகியவற்றால் வேறுபட்ட மலர்கள் ஒன்றாக இணைந்து அழகுடன் பொருந்தி ஒரே மாலையாகக் காட்சியளிக்கும்போது கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்தாக அமைகின்றது. தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக் கருவி ஆகியவை ஒன்றாக இணைந்து ஒத்திசைக்கும் போது செவிக்கும் சிந்தைக்கும் பேரின்பமாய் இருக்கின்றது. பலவேறு இசைக் கருவிகள் ஒன்றாக இணைந்து இசைப்பதற்குத்தான் ஒத்திசை (Hormony) என்று பெயர். இசைக்கருவிகள் இசையும்போது இசையாகின்றது இசையாத போது ஓசையாகின்றது கலை தன்னளவில் அமைந்துவிட்டால் போதாது. மனித உள்ளத்தில் எழுகின்ற எல்லா உணர்ச்சிகளையும் திரட்டி ஒரு முனையாக்கிக் கலையின்பத்தை உணரச் செய்தல் வேண்டும் அவ்வாறு செய்ய வல்லதே உண்மையான கலை.

"கலையென்றால் உணர்ச்சிகளைக்
கவர வேண்டும்
களிப்பூட்டி அறிவினைப் போயக்
கவ்வ வேண்டும்
நிலைகொள்ளாச் சிந்தனையை
நிறுக்கச் செய்து
நீதி நெறி தெய்வநினைப்
பூட்டற் கன்றே
விலையில்லாப் பெருமை பல
உடைய தேனும்
விளங்காத பாஷையிலே
பாட்டைக் கேட்டுத்
தலையெல்லாம் சுளுக்கேற
அசைத்திட்டாலும்
தனக்கதுவோர் கலையின்பம்
தருவ துண்டோ?"

என்று நாமக்கல் கவிஞர் பாடுகின்றார். எனவே உணர்ச்சிகளை ஒன்றுபடுத்திச் சிந்தனையை ஒரே நெறியில் நிறுக்க வைப்பதே கலை என்பது தேற்றம்.

சமயம் :

உலகத்தில் பல கலைகள் உண்டு. அவற்றில் ஒன்று சமையற்கலை. வன்மையான அரிசியை மென்மையான சோறுகப் பயன்படுத்துகின்ற கலைக்குத்தான் சமையல் என்று பெயர். அதைப்போலவே கல்நெஞ்சைக் கனி நெஞ்சாகப் பயன்படுத்துவதே சமயம் மனம்போன போக்கெல்லாம் போகாமல் ஐம்புலன்களையும் அடக்கி, ஒன்றுபடுத்தி ஒரே நன்னெறியில் செலுத்தத் துணை புரிகின்றது சமயம் அத்தகு சமயங்களில் தனித்தன்மையும், வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காட்டிடும், உலக உயிர்கள் உய்வு பெற வழிவகுத்திடும் 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' எனும் தாரக மந்திரத்தினை எடுத்துக்கூறும் இந்து சமயமே நம் வாழ்விற்கு கிடைத்திட ஒரே நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகும்.

(தொடர் கட்டுரை)

பகவத் கீதை

உமைப்ரியன்

யதக்ஷரம் வேதவிதோ வதந்தி
விசந்தி யத்யதயோ வீதராகா: ।
யதிச்சந்தோ ப்ராஹ்மசர்யம் சரந்தி
தத்தே பதம் ஸங்க்ரஹேண
ப்ரவக்ஷ்யே ।। (11)

"வேதத்தை அறிந்து கொண்டவர்கள் எதனை அழிவற்றதாக நினைக்கின்றனர்; பற்றுக்களைவிட்ட துறவிகள் எதனுள் புகுகின்றனர்; எதனை நாடி அவர்கள் (முனிவர்கள்) பிரம்மசர்யத்தைப் பின்பற்றுகின்றனர். (அவர்கள் விரும்பும்) அந்த (உயர்ந்த) நிலையினை உனக்கு மிகவும் சுருக்கமாகக் கூறுகின்றேன்."

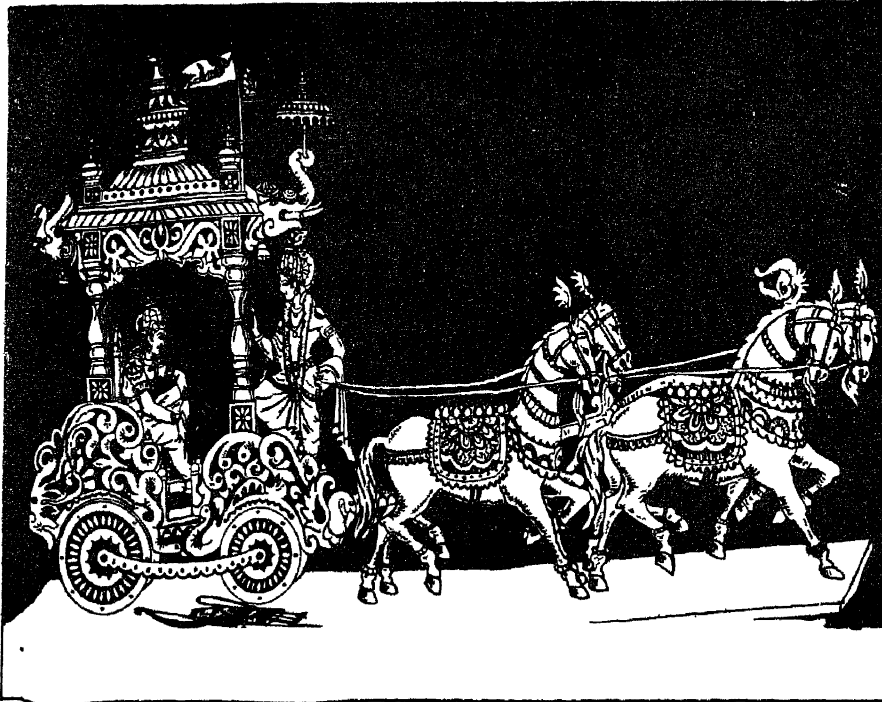
(இச்செய்யுளில் வேதத்தின் பெருமையும் அதைப் படித்தறிந்தவர்கள் பெறும் உயர்நிலையினையும் பகவான் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். அதாவது வேதமும், வேதவித்தகர்களும் கண்டறிந்து இன்புற்றது, அழியும் இந்த அண்டத்திலுள்ள இருக்கும் அந்த அழியா உண்மைப்பொருளான பரம்பொருளைப் பற்றித்தான். அக்ஷரம் என்று அழைக்கப்பெறுவது அந்தப் பரம்பொருள்தான். பற்றற்று விளங்கி பிரம்மசரியம் எனும் நோன்பை முறையாகப் பின்பற்றுபவர்களே துறவிகள் எனப்படுவோர். இவர்களால்தாம் அந்தப் பரம்பொருள் பற்றிய அறிவு, உணர்வு பெறப்படுகிறது; உணரப்படுகிறது.)

ஸர்வத்வாராணி ஸம்யம்ய மனோ
ஹ்ருதி நிருத்ய ச ।
மூர்த்ன்யாதாயாத்மன: ப்ராணமாஸ்
திதோ யோகதாரணும் ।। (12)

ஓமித்யேகாக்ஷரம ப்ரஹ்ம வ்யாஹரன்
மாமனுஸ்மரன் ।
ய: ப்ரயாதி த்யஜ தேஹம் ஸ
யாதி பரமாம் கதிம் ।। (13)

"ஐம்புலன்களையும் அடக்கி, மனதை இதயத்தில் கட்டுப்படுத்தி, தன்னுடைய உயிரை உச்சிந்தலையில் தேக்கிவைத்து, யோகதாரணையில் நிலைப் பெற்றிருந்து", "'ஓம்' எனும் ஒரே முத்தான பிரம்ம மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு, என்னைத் தியானித்துக்கொண்டு, யாரொருவன் இந்த உடலை விட்டுப் போகின்றானோ, அவன் உயர்கதியை அடையப்பெறுகின்றான்."

[இங்குத் துறவிகளின் இறுதி நிலையான மரணநிலை விளக்கப்படுகிறது. சாதாரண மனிதர்கள் இறக்கும் தருவாயிலும் கூட பற்று, பாசம், ஆசை எனும் தளைகளுக்கு அடிமையாவார்கள். ஆனால், சன்னியாசிகள் என்று அழைக்கப்பெறும் துறவிகளின் ஆசையானது எல்லை கடந்து உடல் ஆசையிலிருந்து விடுபட்டு அப்பேரின்ப மயமான இறை உணர்வில் மூழ்கி விடுகிறது. மரணத்தை நெருங்கும்போது, அவர்களது உள்ளம் அலைபாயாது. அது அவர்களுடைய இதயத்துடன் ஒன்றித்துவிடுகிறது. உள்ளமும், அறிவும் அந்த இறைமயமாக மாறிவிடும் நிலையே யோகதாரணயாகும். அந்த நிலையில் மரண - நிலையில் துறவியின் ஒவ்வொரு உடல் உறுப்பும் குளிர்ந்துவிடுகிறது. அதாவது உயிர் அந்த உறுப்புகளைப் படிப்படியாக நீங்கி வெளியேறுகிறது. சாதாரணமான மனிதனின் உயிர் அவன் வாய் அல்லது மூக்கு, வழியாகச் செல்லுமாம். துறவியின் உயிர் இறுதிநிலையில் நீங்கும்போது அவர்களது உச்சந்தலைக்குச் சென்றுவிடுமாம். ஆகவேதான் மற்ற உறுப்புக்கள் சில்லிட்டு விளங்க உச்சந்தலைமட்டும், சற்றே சூடாக இருக்குமாம்.

அதுபோது அவரகள உணர வில 'ஓம்' எனும அநத வேதமந திரச சொலலே, இறைவடிவமே இருககுமாம். அதுவே துறவி களின் இறுதி முகதி நிலை யாகும். அநத முகதியைப்பெ றுதலே துறவிகளின இறுதி இலட்சியமாகும்]

அனன்யசேதா: ஸததம் யோ
மாம் ஸமரதி நிதயச: ।
தஸ்யாஹம் ஸுலப: பார்த்த
நித்யயுகதஸ்ய யோகின: ।। (14)

"பாரததா, வேறு எந்த சிந தனையுமின்றி யார ஒரு வன் எனனைத தொடரநது நினைககினறுனோ, அநத ஒரு நிலைத்த மனதுடைய துற விககு (யோகிககு) நான் எளி தாகக் கிடைக்கபபெறுவேன"

[இறைவனானவன மிகவும எளிமைககுணம நிரமப இருப பவன. அவனை நோககி நாம ஒரு அடிவைதது முனசென ருல, அவன முனறடி முன வநது நமமை எதிரகொளகின ருன. அந்த ஓர அடி என பது நமது பறறறற, ஒரு முகச் சிநதனையுடன கூடிய இறைசசிநதனையாகும யாரி டம இநத இறைசசிநதனை அதிகமாக இருக்கிறதோ, அவ னுககு முகதி விரைவில் எளிதில் கிடைததுவிடுகிறது.]

மாமுபேதய புனர்ஜனம து:
காலயமசாச்வதம ।
நாப்னுவந்தி மஹாதமான:
ஸம்ஸித்திம பரமாம் கதா: ।। (15)

"மேலான பககுவம அடையப பெறற மகாத்மாககள எனனை அடைகினறனர. பினனர அவரகள் துன்பம தரககூடிய தும, நிலையறறதுமாகிய மறு பிறவியைப பெறுவதிலலை"

[எந்த ஒருபொருளை அடைய நினைக்கின்றோமோ அதறகுத் தகுநதவகையில தன்னைத தகுதி உடையவனாக ஆககிக கொளளுதல அவசியம. இதற்கு தீவிர சிநதனையும, முயறசியும தேவை. மனிதனுடைய தகுதிக குத தககவாறுதான வாழககை யில வெறறியை அடையப்பெறு கினறுன. பகதன் இறைவனைக காணககூடிய பககுவம எனப படும தகுதியை பெறற உட னேயே இறைவன தன்னைத் தானே அபபகதனுக்குக காட டிக கொடுதது விடுகிறுன.]

ஆப்ரஹ்மபுவனால லோகா:
புனராவர்தினோ அர்ஜுன ।
மாமுபேத்ய து கௌந்தேய
புனர்ஜன்ம ந வித்யதே ।। (16)

"அரச்சுனா, இறுதியான பிரம் மலோகம வரை உளள எலலா உலகஙகளுககும மறுபிறப்பு எனும் நிலையுணடு. குநதி யின மகனே, ஆனால, என னைச சேரநதவனுககு மறுபி றபபு எனபது ஏதும இல்லை."

[உலகததிற்குப பிறபபு இறப்பு எனும பிறவிநிலை இலலை என் ருல, அவவுலகததில உளள உயிரகளுககும இலலை என பதே பொருள. ஆனால், பிரம் மலோகம உளளிடடப பதி னானகு உலக உயிர்களுக்கும பிறபபு இறபபு உணடு. அங குளள உயிர்கள இறுதியில முக்தி எனும பதவியினைப பெறுகின்றனர. இப்பதவியா னது சாலோகயம், சாமீபயம், சாரூப்யம் எனறு வேறுபடுகின றது. இவையாவும் காலச்சக கரததின சுழறசிககுக உட் பட்டவையே. முறையான முக திப் பாதையில செலபவரகள சிறிதுகாலம பிரமமலோகத் தில இருப்பர. பினனர அங்கிருந்து, மேலும பக்குவம் அடைநத ஆனமாவாக உயரவு பெற்று பரமனைச சென றடை கினறனர. அவரகள் மீண டும் இந்த மண்ணில் பிறவி எடுப்பதில்லை. ஆனால சிலர இந்த உலகததிலிருந்தே, தங்கள ஆதமாககளைத தேரந்த பக குவநிலையில வளர்ததுககொள வதால விதேகமுக்தி எனனும நேரிடையாக இறைவனைச சேரும் பேரினபப பேற்றுன முக தியைப பெறுகினறனர. அத தகு நபர்கள வேகவைத்த விதைகளைப் போன்றவரகளா வர. வேகவைதத விதை முளைக்காது. அதுபோலவே முதிர்ந்த ஞானநிலை பெற்றவர களுக்கு மறு பிறவி இலலை.]

ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்த மஹர்யத்-
ப்ரஹ்மணோ விது: ।
ராத்ரிம் யுக ஸகஸ்ராந்தாம்
தே அஹோராத்ரவிதோ ஜனா:।। (17)

"பிரம்ம தேவனுக்கு ஒருபகல எனபது ஆயிரம யுகமாகவும், இரவு என்பது ஆயிரம் யுக மாகவும் இருககிறது எனபதை அறிநதவர்கள 'இரவு பகலின தததுவததை அறிந்தவரகளா கக் கருதப்படுகின்றனர்."

[இச்செய்யுளில் பிரம்மதேவ னின காலககணக்குக கூறப் படுகிறது. நானகு யுகங்க ளான கிரத யுகம், திரே தாயுகம், துவாபரயுகம், நாம் வாழநது கொணடிருக்கும் கலி யுகம ஆகியன சேர்நதது ஒரு சதுரயுகமாகக் கருதபபடு கிறது. இதுபோனற ஆயிரம சதுர்யுகஙகள் சேர்நதது பிரம் மனுககு ஒரு பகலாகவும், மற்று மொரு ஆயிரம் சதுரயுகங்கள சேரநதது ஒர இரவாகவும் அதாவது இரணடாயிரம சதுர யுகஙகள் சேர்ந்த காலமே பிரம் மனுககு ஒரு நாளாகும். இது போனற 365 நாடகள் கொண் டது ஒரு வருஷமாகும். இது போன்ற நூறு வருஷங்கள வாழ்

பவர் பிரம்மதேவனாவான். இக் கருததினால காலததின் எல் லையில்லா குணம கூறப்பட் டுளளது. இககாலததையெல் லாம் கடநதவன் அந்த இறை வன். எல்லையில்லா இநத காலத்தையும், அளக்கமுடியாத வெட்ட வெளியினையும் ஒப பிடடுப் பாரககுமபோது நமது வாழ்வும நாம் வாழும இடமும எவ்வளவு சிறியது, குறுகியது எனபது நமககுத தெரியவரும்.]

அவயக்தாத் வ்யக்தயா: ஸர்வா:
ப்ரபவந்தயஹராகமே ।
ராத்ர்யாகமே ப்ரலீயந்தே தத்ரை-
வாவ்யக்தஸம்ஞகே ।। (18)

"பிரம்மனுடைய பகல் தோன் றும்போது பிறந்திடாத நிலை யிலிருந்த தோற்றங்கள யாவும் அப்போது வெளிபபடுகின்றன. இரவும் வந்திடும்போது 'ஒடுக் கம்' எனபதனுள சென்றுவிடு கின்றன."

[ஒருவன் இரவில படுக்கப் போகுமபோது அவன உள்ளத திலேயே அவன் வாழும உல கம் ஒடுஙகிவிடுகிறது. பகல் விழித்தெழும போது அவன் வாழும உலகம விரிவடைகின் றது. அதேபோன்று, பிரம்மா வின் பகல் தோன்றும் போது அதாவது விழித்திடும் போது இந்த உலகங்கள் தோனறச் செய்கின்றன. இரவானபோது, அந்த உலகங்கள் அழிந்து விடுகினறன. இதுவே பிறப்பு இறப்பு எனப்படுகின்றது. இது போன்று முன் செய்யுளில் கூறப்பட்ட நூறு வருடங்கள் முடிவடையும் போது பிரம்ம னின் ஆயுள்காலம் முடிவ டைகின்றது. அதாவது கிர மமுக்தி பெறுகின்றார். அவ ருக்குப் பின் அப்பதவிக்கு உரிய தகுதியை ஒரு ஜீவன் கூட பெறமுடியும். அதாவது ஜீவ போதத்தில இருந்துகொணடே பெறும் 'பிரகிருதி லயம' எனும் இயற்கையை அறியும ஞான அறிவால் அபபதவியைப் பெற முடியும்.]

பூதக்ராம: ஸ ஏவாயம் பூதவா
பூத்வா ப்ரலீயதே ।।
ராதர்யாகமே அவச: பார்த்த
ப்ரபவத்யஹராகமே ।। (19)

"அர்ச்சுனா, தோன்றிடும் உயிர கள் யாவும் பிறந்து பிறநது இறுதியில இரவு வருமபோது தஙகள் சகதியையும மீறி ஒடுங் கிவிடுகினறன. பகல் வரும் போது மீணடும் வெளிபபடு கினறன."

[வினைகளின விளைவாகத தான இநத உயிரகள மறுபடி யும மறுபடியும் பிறககவே செய கினறன. வினைபபயன முடி யும்வரை தொடரும வினைக ளுக்கேறப பிறப்பும வினையும ஒருவனைத் தொடரவே செய கின்றன.]

(தொடரும்)

Statement about ownership and other particulars about
SAPTHAGIRI
(MONTHLY)
FORM IV
See Rule 8

1 Place of Publication	:	TIRUPATI
2 Periodicity of its Publication		Monthly
3 Honorary Editor		Sri N Ramesh Kumar, I A S Executive Officer, TTD
4 Printer's Name Whether citizen of India Address		Sri P. Mohan Rao Yes Manager, T T D Printing Press Tirupati
5 Editor & Publisher's Name Whether citizen of India Address		Sri N S Ramamurthy, M A Yes Editor, Sapthagiri T T D Journal, Tirupati
6 Name and addresses of individuals who own the Newspaper and partners or shareholders holding more than one percent of the Total Capital		Board of Trustees represented by the Executive Officer on behalf of T T D , Tiruapti

I, N.S Ramamurthy , hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief

TIRUPATI
Date : 28-2-1995

(Sd.) N.S. RAMAMURTHY
Signature of the Publisher

செய்திச் சுருக்கம்

திருப்பதியிலிருநது சுமார 55 கிலோ மீடடர தொலைவில தி.தி. தேவஸதானததாரின ஸ்ரீவேணுகோபாலசுவாமி திருக கோயில அமைநதுள்ள கார வேட்டுநகரம எனும இடததில தி.தி. தேவஸதானததாரால ரூ. 21 இலட்சம செல வில் கடடப்பட்டுள்ள திருமண மணடபததினை ஆநதிர மாநில கலவி அமைசசர திரு காலி முத்துகிருஷணமநாயுடு அவர கள அணமையில திறநது வைத தார். இது சமபநதமாக ஏறபாடு செயயபபடட விழா வில தி.தி தேவஸதான செயலாடசித தலைவர திரு. என. ரமேஷ் குமார ஐ.ஏ.எஸ., திருவேஙகடவன பலகலைககழ கத துணைவேநதர பேராசி ரியர ராமமூரததி, சட்டமனற உறுபபினர திரு. துரைசாமி ராஜு மறறும பல பிரமுகர கள் கலநதுகொணடனர.

* * *

சிறப்பமைப்புக் குழு

அணமையில ஆடசிககு வந துளள புதிய ஆநதிரமாநில அர சினால, புதிய தி.தி. தேவஸ தான பொறுபபாணமைககுழு அமைததிடும வரையில், அண ரூட தேவஸதான பணிகளை மேறபாரவையிட, 'சிறபபமைப புக குழு' ஒனறு அமைக கபபடடுளளது இககுழுவிறகு தி.தி. தேவஸதான செய லாடசித தலைவர, ஆநதிர மாநில அரசின அறநிலையத துறை அமைசசர மறறும அறநி லையததுறை ஆணையர ஆகி யோர உறுபபினரகளாக இருப பர்.

* * *

திருமலையில்...

தவததிரு. ஜெயேந்திர சரஸவதி சுவாமிகள காஞசி காமகோடி பீடததின் தலைவ ராக அணமையில் பதவி ஏறற பிறகு முதனமுதலாக அணமை யில திருமலைககு வருகை புரிந தார. சுவாமிகளுடன விஜேந திர சரஸவதி சுவாமிகளும திருமலைககு வருகை புரிந தார. திருமலையில கோயில மரியாதைகளுடன சுவாமிகள வரவேறகபபட்டார. சுவாமி கள, அபிஷேகம, மறறும அரச சனை தோமாலசேவை ஆகிய கோயில நிகழசசிகளில பஙகேற றார. பினனர திருபபதியிலுள்ள ஸ்ரீகோவிநதராஜ சுவாமி கோயி லுக்கும், திருச்சானூர் ஸ்ரீபத மாவதி தாயார கோயிலுககும் வருகை புரிநதார.

* * *

நன்கொடை

சென்னையைச சாரநத எம.வி.ஆர. நிறுவனத்தைச் சாரநத திரு. எம.வி. ராஜா அவரகளின பெயரில திருமதி. உஷாதேவி அவரகள தி.தி. தேவஸதான அனனதான திட் டததிறகென நனகொடையாக ரூ. 5 இலடசம அளித்தார.

* * *

ஸ்ரீநிவாசா கல்யாணம்

தி.தி. தேவஸதான ஊழியர கள பஙகேறற 'ஸ்ரீநிவாசா கல யாணம்' எனும புராண நாடகம் ஒனறு அணமையில திருபபதி ஸ்ரீஅனனமாசாரயா கலாமநதி ரததில வெகுசசிறபபாக நடை பெறறது. இது சம்பநதமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட நாடகத தின் துவக்க விழாவினபோது,

தி.தி. தேவஸதான செயலாட்சித் தலைவர் திரு. என். ரமேஷ் குமார், ஐ.ஏ.எஸ்., தி.தி. தேவஸ தான நிதி ஆலோசகர் மற்றும் தலைமை கணககு அலுவ ரான திரு. எஸ். குருமூர்த்தி மற்றும தி.தி. தேவஸ்தான ஊழியர் சஙகத்தலைவர திரு. சி. ரமணு ஆகியோர பங்கேறறு உரையாற்றினர்.

* * *

புதிய இணைச் செயலாட்சித் தலைவர்

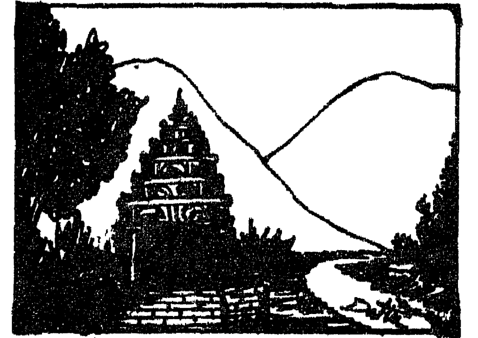
ஆந்திரமாநிலத்தின விசாகப் பட்டன மாவட்டத்தின் இணை ஆட்சியாளராக பணிபுரிநத திரு. பி. பாலசுபரமண்யம் ஐ.ஏ. எஸ். அவர்கள் அண்மையில தி.தி. தேவஸ்தானத்தின திரு மலைக்கான இணைச்செயலாட்சித தலைவராக பதவி ஏற்ருர.

* * *

வாசகர்களுக்கு....

'ஸப்தகிரி'யில் விரைவில் இநது சமயம மற்றும் ஆன மீகம் சம்பநதப்பட்ட கேளவி களுக்குப் பதில் அளிக்கப் பட உள்ளது. ஆகையால் வாசகர்களிடமிருந்து, பிரச்ச னைகளுக்கு இடம் கொடுக் காத, பிறருடைய மனம் நோகாத கேள்விகளை எதிர் பார்ககின்ருேம். உங்கள வினாககளைக் கீழ்வரும் முக வரிக்கு அனுப்பவும்.

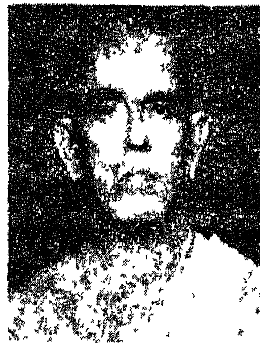
ஆசிரியர்,
வினா - விடை
ஸப்தகிரி
தி.தி. தேவஸ்தானம், திருப்பதி.

புதிய தோளணிகள்

திருமலையில் மூலவர் ஸ்ரீவேஙகடேஸவர சுவாமிககு சஙகு, சக்கரங்கள பொறிககப்பெற்ற தோள அணிகளை செயவதறகு ஹைதராபாத்தைச் சார்ந்த தொழிலதிபர் திரு. எம். ஜனார்த்தன ராவ் அவர்கள் முன்வந்துள்ளார. தேவஸதானம அனுமதித்திடும மேற்படி அணிகளின் மாதிரியின்படி அவவணிகளைப் பம்பாயைச் சார்ந்த திரு. திரிபுவன பிரஸாத ஜாவேரி அவர்கள் செய்ய உளளார்.

* * *

மணவாள மாமுனிகளின் எண்மர் சீடர்களில் ஒருவரான பரவஸ்து பட்டர்பிரான் ஜீயர் வம்சததில் தோன்றியவராய், திருமலை திருப்பதி ஆசார்ய புருஷராய், திருப்பதி ஸ்ரீகோவிந்தராஜ ஸ்வாமி ஸந்நிதியில் தினந்தோறும் சந்தன கைங்கர்யம் செய்வதில் ஊற்றமுடையவராய், தி.தி. தேவஸதானத்தில் பொருளாளராக பல வருடகாலம் உன்னத சேவை செய்தவருமான ஸ்ரீ உவே. பரவஸ்து கோவிந்தாசார்யர் 10-1-95 அனறு ஆசார்யன் திருவடியடைந்தார். தேவஸ்தான ஸகல மர்யாதையுடன் ஈயல்கோஷ்டி இனிது நிறைவேறியது. அவரது குடும்பத்திற்கு எம்பெருமான் அருள்புரிவானாக.

ஆசிரியர்.

எல்லா பிரமாணஙகளிலும் வேதம் தலை சிறந்தது. வேதத தின பொருளை நிசசியம செயய அதன உப புராணங் கள் தேவை. ஸ்மிருதிகளைக் கொணடு பூரவ பாகததின பொருளை நிச்சியிககவேணடும். ஸமிருதிகள ஆராதன விதி களை (கர்மஙகளை)ககூறும் உத தர பாகத்தின பொருளை இதி காச புராணஙகளைக கொணடு நிசசியிகக வேணடும. இவற றில புராணஙகளைவிட இதிகா சஙகள சிறநதவை.

உலகத்தின் பிதாவான பிரம தேவரால் அருளபபடடதாலும பகவானுடைய அவதாரததைப யும், தன பெருமையையும பாராமல சிறையிருநத பிராட்டி யின பேரருளையும் கூறுவதால் அதன ஏற்றம புலனாகும

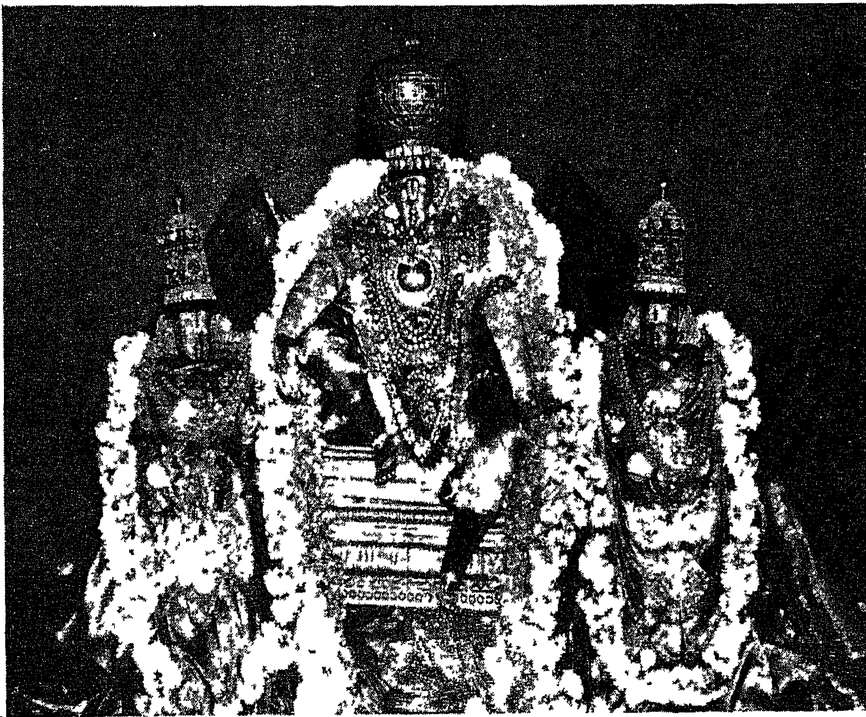
பகவானுடைய ஆவேசாவதா ரமான வியாசரால இயற்றப் பட்டு ஐநதாம வேதம் எனப் புகழபபெறற மகா பாரதம, பாணடவரகளுககாக ஓலையை கழுததிலே கட்டி த தூது போய அடியவரகளுககுப் பாரதநதரனானமையைக காட டிய ஸ்ரீகிருஷண பகவானு டைய பெருமையை பேசுவ தாகும.

இவவிரணடு இதிகாசங்களும் முறையே புருஷாகார வைபவத்

ப்ரபத்தி

திரு. வி. சத்திவேல் - தென்புத்தூர்.

பற்றிப் பேசுவதாலும இராமா யணம மிகசசிறநதது. தன அடியவரகளாகிய தேவமாதர களின சிறையை விடுககைககாக சிறையிருததலின் கொடுமையை தையும (பிராட்டியின பெருமை யையும) உபாய வைபவததை யும (இறைவனுடைய பெருமை யையும) கூறுவன புருஷ காரத திறகுத தேவையான குணஙகள க்ருபை, பாரதநதர்யம, அநந் யார்ஹ சேஷதவம ஆகிய மூன் றுமாகும. க்ருபை எனபது பிறர துககம கண்டு பொறுகக மாட்டாமை பாரதந்தரயமாவது அநத புருஷன வசபபட்டிருத தல். சேஷதவம் எனபது அவ னுககனறிப பிறரக்கு உரிமை படாதொழிகை. இறைவன் நடு நிலையன ஆதலின அவர் அவர நலவினை தீவினைக கேறப அருள புரிதலும தணடித தலும ஆகியவற்றை செயப வன பிராட்டியானவள அருளே தனமையாக உடையவளாயத தனனைப பற்ற வேறு புரு ஷாகாரத்தை விரும்பாதவள.

இராமாயணததிலே புருஷா கார வைபவம சொலலபபட, மகாபாரததிலே உபாய வைப வம கூறப்பட்டுளளது. பக வகதீதையில பகவான கர மம, ஞானம, பகதி, பர பததி ஆகிய மாரககஙகளை தமமை அடைவதறகாக அரஜு னனுககுப போதிததார. கடைசி மாரககமாக பரபததி போதிக கபபட்டது பகவானை உபா யமாகப பறறுவதுதான பர பததி திருவடியின (அனும னின) வாலில பற்றிய தீ குளிரந திருகக வேணடும எனறு நீராக கிய பிராட்டி, இறைவனைத தன சொலலினால சுடும ஆற றல படைததவள, தன முயற்சி யால தனனை காததுககொள ளுதல பெருமாளுககுப் பார தந்தரயபபட்டிருககும் தன்மைககு கேடு தரும் எனறு தன சுய சகதியை விட்டாள்.

கரமம, ஞானம, பகதி முத லிய உபாயஙகளைப பக வான அரசசுனனுககு உபதே சிதத போது, அவனுக்கு சோகமும பயமும் ஏற்பட்டன. அப்போது பகவான அவனுககு

ப்ரபத்தி மாரககததை அருளிசசெயது அவனுடைய பயததையும் சோகததையும போககினார. கரமம, ஞானம பகதி உபாயஙகள சாஸததிரஙகளால போதிககபபடடவை.

பகவான குகனை அஙகீகரிததபோது பிராடடியை முனனிடடும, திருவடியை (அனுமன) அஙகீகரிததபோது இளையபெருமாளை முனனிடடும, வீடணனை அஙகீகரிததபோது சுகரீவன ஒருவனையே முனனிடடும அஙகீகாரம செயதார பிராடடி திரிசடைககு அருள புரிநதது வீடணனுககுப பலிதததெனலாம

தாஸயநாமததையும வைணவச சினனஙகளையும தரிததுக் கொணடே பாகவதரபால அபசாரப படுபவரகள பகவானது சீறறம விழுமபோது இவரகள அடியோடு அழிநது விடுவாரகள

பகவானை இழிநது கூறுவதும அபசசாரமே. கோயிலகளில் எழுநதருளியிருககிற அசசாமூரததிகளை அவை செயயப்பட்ட பொருளகளைக கொணடு ஆராயவது பாபததிற்கு ஒபபானது. விஷ்ணுபகதியுடையவன பிராமமணனைவிடச சிறநதவன விஷ்ணுபகதி இலலாதவன புலையனைவிடததாழநதவன என்று பாகவதம கூறுகிறது.

அரசராகப பிறநத குலசேகர ஆழவார கோனேரி வாழும் குருகாயப பிறகக அவாவினார பெரியாழவாரும ஆணடாளும கோப ஜனமததை இடையர பிறவியை மேறகொணடு கணணனை வழிபடடனர சரீரததோடு கூடியிருககும போது உளள ஏறறததாழவுகள சரீரம் கழிததும், அசசரீரததை இதுவரை மறைததுக்கொணடிருநத அவிததையை முதலான குறறஙகளை ஒழிததுப பெரிய பிராடடியாருடைய நிலையைத தனனளவிலேயே அடையும. ஆதமாவிறகு அவிதயாதி தோஷங்கள கழிநதது ஆறுகுணஙகளும நிறைநத பெரிய பிராட்டியாரோடு ஒபபுமை உணடாகும எனபதாகும

ஞானிகள உயரநத பிறவியை விருமபாமல தாழநத பிறவியை விருமபியதறகுக காரணம உயர பிறவி தான நினற நிலைககு மேல நிலைமை அடைய வேணடும என்ற அகஙகாரததை தோறறுவிககும எனபதாகும

திருபபுகழில அருணகிரிநாதர பாடுகினறார்

"ஈசர விஷ்ணுவை சேவை செயவோர
தமை இகழவோரகள்
ஈனர இததனை பேரகளும
ஈழநர குழலவரே"

அடியாரகள அறியாமல செயத நலல காரியஙகள அடியாக பகவான அருளசெயததறகு விஷ்ணு புராணததில ஓர உதாரணம உணடு.

ராஜபுரோகிதன ஒருவன தேவியாறறஙகரையில பெருமாள சனனதி நிரூபிதது நிததம் விளககேறறி கைஙகர்யம செயதுகொணடு வநதான. ஒரு காரததிகை மாதததுு இரவில சனனதியில ஏறறபபடட விளககு அணையபபோகிற போது ஒரு பெண எலி திருவிளககிலுளள திரியை கவவிககொணடு போகத தீணடிறறு. தீணடிய அளவில விளககு நனறுகத தூணடபபெறறு பிரகாசததுடன எரிய ஆரம்பிததது. அதே நேரததில் ஒரு பூனை கததினக குரலைக் கேடடு எலி பயநது இறநது விட்டது. அறியாமல செயத கைஙகரயததால அநத பெண எலி ராஜன மகளாயப பிறநது செலவாககோடு விளஙகியதாக இதிலிருநது தெரிகிறது.

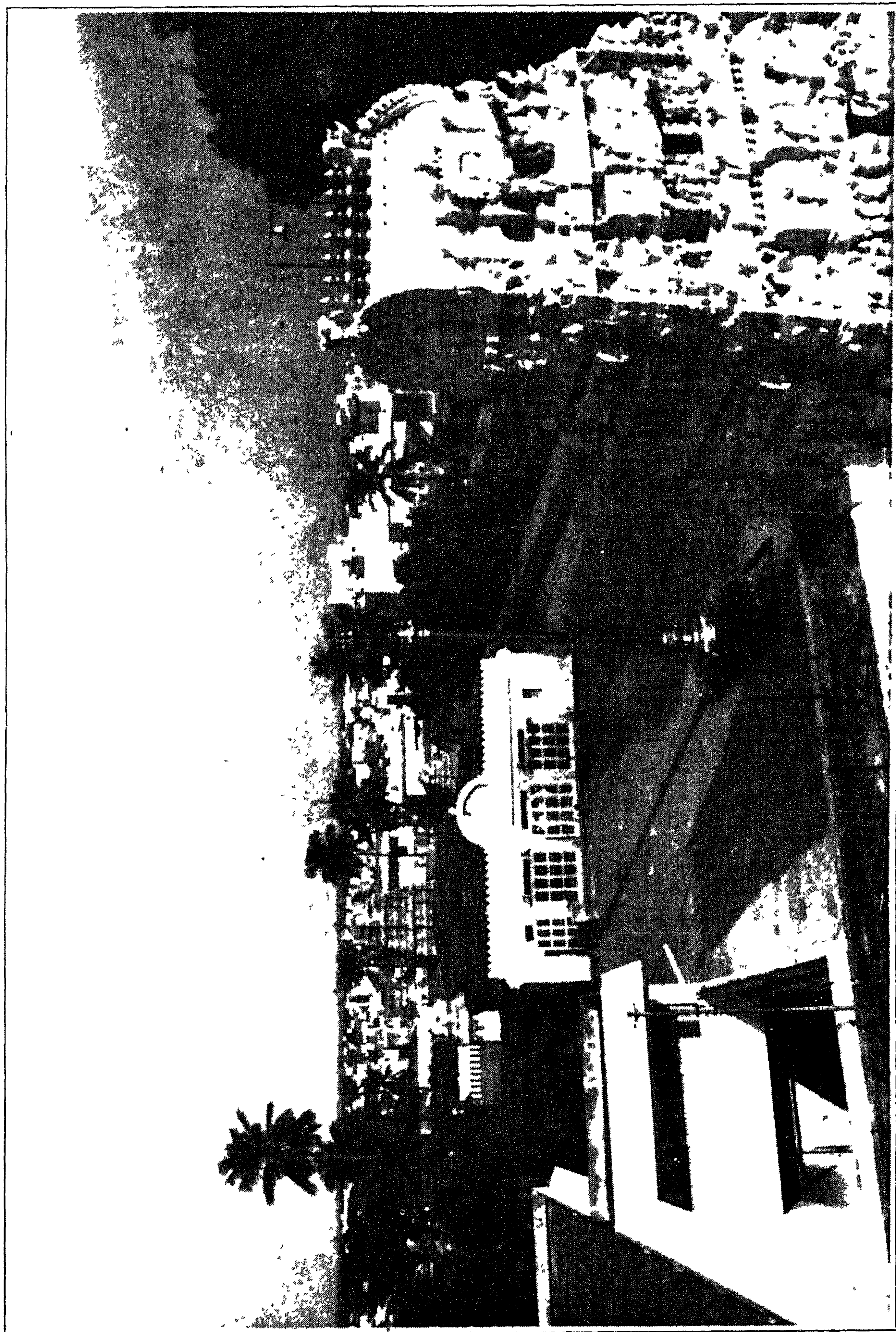
அரச்சையிலே ப்ரபகதி செயபவரகள அஜ்ஞர, பிரபந்தர ஞானாதிகர ஆகிய மூவகைபபடடவர.

அஞ்ஜர எனபார பகவானை அடைவதறகு வேணடிய சாதனஙகள செயதறகுறிய ஞானம இலலாதவரகள 'நீசனேன நிறைவொனறு மிலேன' எனறு தமமைத தாழவாக எண்ணி வேறு புகல இனறி பகவானிடததில பர நியாசம் செயதவரகள. ஞானாதிகர என போர ஆதம ஸவரூபததின உணமை நிலைய உணரநதவரகள எனினும அஞ்ஞானததின வாசனை அடியோடு நீஙகுதல இனமையின் வேறு கதியறறவரகளாய பகவானிடததில பாரததை வைதத நாதமுனிகள், ஆளவநதார, ஸ்ரீபாஷயககாரர போனற பூரவாசாரியரகள.

பகதி செயய ஆறறல் இலலாதவனுக்கு பரபத்தி. பரபத்தியும செயய முடியாதவனுக்கு சரமோபாயமானே ஆசசாரியார பால அபிமானம இருததல் வேணடும. பகவான குறைவறறவன மஙகளஙகளுககு இருபபிடமானவன். அவனை வணஙகி நம பிறவியை ஈடேறறிக கொளளலாம

Published on behalf of T. T. Devasthanams by N. S. Ramamurthy, M.A., Editor and

Regd No H/TRP/12

வருடச சந்தா 24-00

